ACTUALITATEA IN CARICATURA

Inchipueşte-ţi!

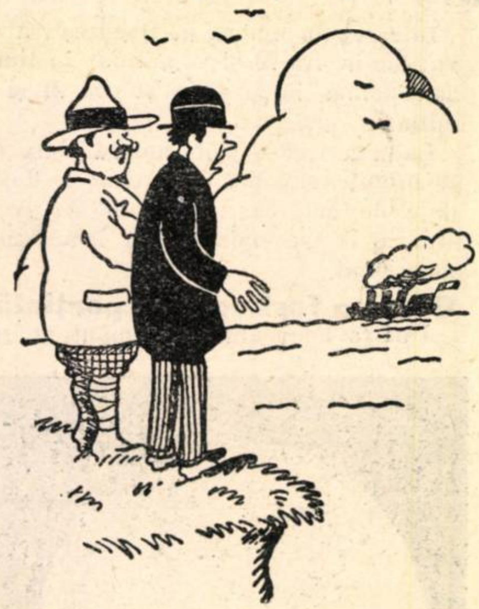

— Ce de apă! Ce de apă!
— Şi trebue să ştii că nu vezi decât suprafaţa!...

PRUDENŢĂ

— Fiica mea are o dotă de patru sute de mii de lei, dar, bine înţeles, trebue să mă informez întâi despre d-v., d-le....

— Ştiţi ceva? Lăsaţi informaţiile şi iau fata d-v. cu două sute de mii.

FATAL

— Ascultă, mămico: Georgică Teiescu a făcut în clasă greşit toate temele de aritmetică.

— De unde ştii?

— Le-a copiat dela mine.

MIROSURI

— D-ta cerşeşti, şi miroşi de departe a ţuică.

— Da, da... Aţi mai văzut cerşetor care să miroase a şampanie?

PRIETENI BUNI

Lola trimise telegrama următoare celor cinci prieteni mai intimi ai soţului ei: «Jack nu a venit azi acasă. Sunt neliniştită. Doarme poate azi la dv.?»

După puţin timp, Jack se întoarse acasă şi îşi scuză întârzierea.

Pe când soţii se aflau la masă, sosiră cinci telegrame drept răspuns la telegrama Lolei: «Da, soţul dv. doarme la mine».

GALANT

— Dudue dragă, în ultimele decenii lumea a fost bogată în cuceriri. Dar există lucruri şi mai minunate, care nu au fost încă cunoscute acum douăzeci de ani.

— Puteţi să-mi numiţi vreunul?

— Da, dudue,... d-voastră!

Bună intenţie

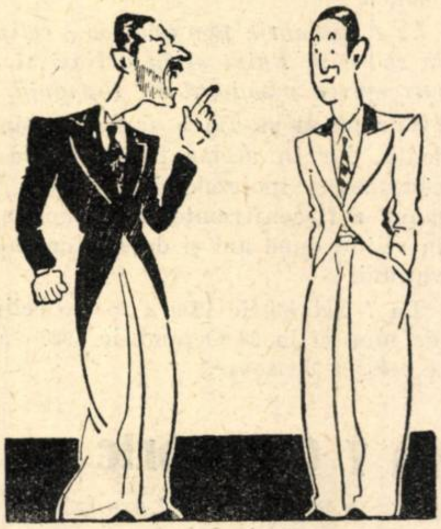

— Spune-mi sincer: nu te însori cu fata mea numai din cauza milionului ce posedă?...
— O! d-le! cum puteţi presupune aşa ceva? Daţi-i două milioane şi tot o iau de soţie!

Tare în istorie

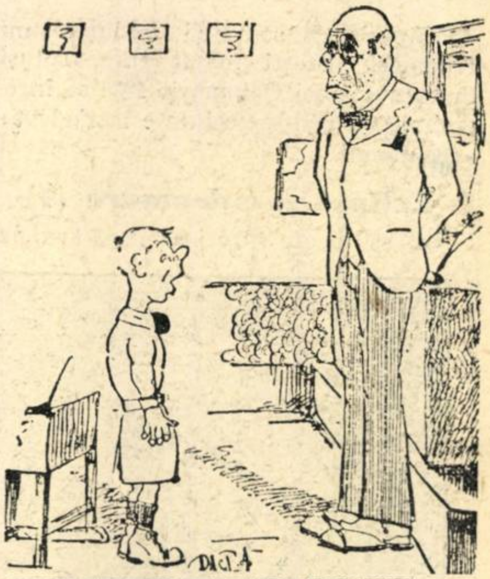

— Ce au devenit fiii lui Ludovic cel Sfânt?
— Au murit, d-le profesor!...

NU MAI CREDE

— Nu mai cred în femei. Alaltăeri am publicat un anunţ de căsătorie şi cea dintâi care s'a prezintat, a fost logodnica mea...

SE CUNOAŞTE..,

Judecătorul: Când domnul s'a apropiat de masa, la care şedeaţi cu prietenii d-v., v'a spus oare direct că sunteţi un măgar?

Reclamantul: Nu era nimeni altul acolo, la care ar fi putut face aluzie!

NUMAI ATÂT?

— Va să zică, Popescu vrea să plătească până Luni?

— Da, mi-a dat cuvântul său de onoare.

— Dar ceva garanţii nu a dat?

Vânzătorul priceput sau perspectiva unei mese bune

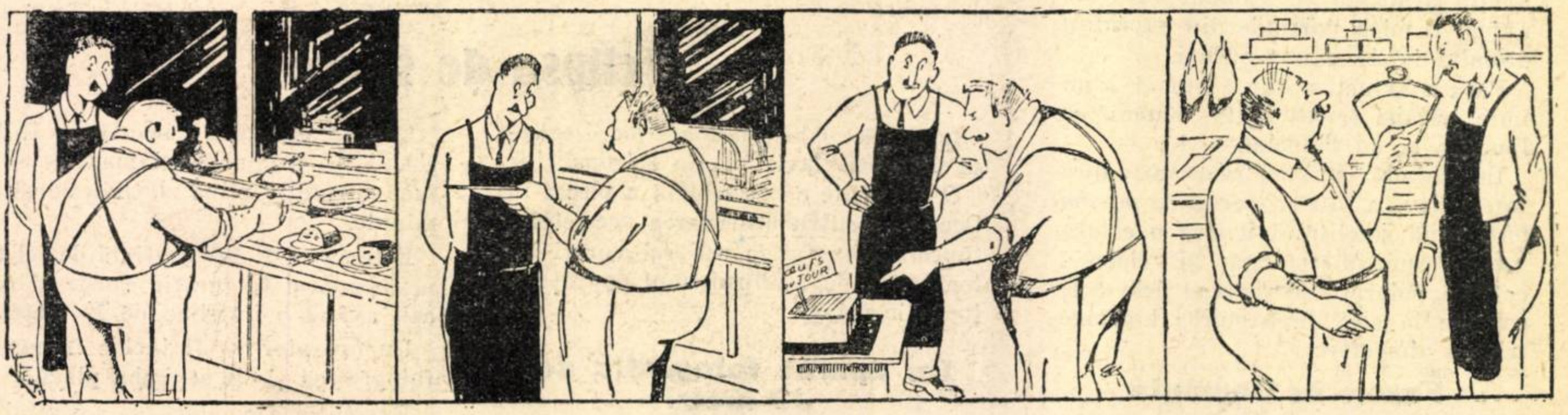

— Ia spune, Alecule, unde e bucata de şuncă ce stătea de mult pe farfuria aceasta?
— Am vândut'o.
— A! excelent, şi cui?
— Domnului din faţă...

— Dar rămăşiţa de cârnat de cal?
— Vândută...
— Cui?
— Aceluiaşi domn.

— Dar cele şease ouă proaspete, care se aflau de şease luni în lada aceasta?
— De asemenea vândute... aceluiaşi client!

— A! drace, ghinionul meu!
— Cum? Vă supără că am făcut vânzări atât de interesante...
— Da, deoarece diseară iau masa la domnul acesta!

DOUA ECLIPSE

Eclipsa parţială de lună dela 7 Octombrie 1930 şi eclipsa totală de soare dela 23 Octombrie 1930

Eclipsele de soare şi de lună sunt fenomene cereşti foarte rare. Totuşi în cursul lunei Octombrie 1930 se înregistrează 2 eclipse, ceiace e într'adevăr excepţional.

Eclipse şi cutremure (?)

Nu se poate preciza dacă există vre-o legătură între eclipse şi cutremure.

Celebrul astronom francez Faye, *care a calculat acum vreo 50 de ani eclipsele din luna Octombrie, cu o preciziune până la zecimea de secundă.*

Poate atracţiunea exercitată asupra oceanelor, litosferei şi atmosferei să fie mai accentuată, soarele şi luna găsindu-se în linie dreaptă, iar forţele lor gravitaţionale lucrând în acelaş sens, ori în sensuri contrare, ar fi maxime sau minime.

La întunecimile de soare, gravitaţia e maximă, Pământul fiind atras în acelaş sens de soare şi de lună.

In cazul întunecimilor de lună, gravitaţia e minimă, Pământul găsindu-se între soare şi lună, e atras în sensuri contrare de cele două corpuri cereşti.

De altă parte, în timpul unei eclipse de soare, luna formând un ecran, împiedică radiaţiunile calorice, luminoase şi electromagnetice să atingă un timp oarecare o anumită zonă de pe Pământ, ceiace poate da naştere unor perturbaţiuni serioase atmosferice şi sismice.

La 1 Noembrie 1929 avu loc o eclipsă de soare în Egipt şi în aceiaşi zi s'a cutremurat pământul în România.

S'ar putea să fie o simplă coincidenţă, dar în acelaş timp trebuie să admitem şi ipotezele de mai sus, urmând a fi confirmate sau abandonate în viitor, după ani şi decenii de observaţiuni.

La 7 Octombrie 1930 a fost o eclipsă de lună şi la 23 Octombrie 1930 va fi o eclipsă de soare.

Eclipsa de lună dela 7 Octombrie

Cum acest articol apare după 7 Octombrie, cititorii vor regreta că nu i-am prevenit mai înainte asupra acestui fenomen ceresc, neglijenţă datorită vacanţei.

Ne vom revanşa la cea dintâi eclipsă viitoare, anunţând fazele ei cu cel puţin o lună mai înainte.

Eclipsa dela 7 Octombrie a fost vizibilă şi în ţara noastră, bineînţeles în localităţile cari au avut cerul senin în noaptea de 7 spre 8 Octombrie.

Intunecimea a fost numai parţială, umbra aruncată de Pământ ştirbind numai o mică porţiune din suprafaţa discului lunar, cam 3 sutimi.

Faza maximă a durat numai 2 minute, putând fi observată numai cu lunetele şi cu binoclul.

In schimb, aproape întreaga suprafaţă lunară a fost acoperită de *penumbră,* dând satelitului nostru o coloraţiune cenuşiu-roşiatică şi cenuşiu-cafenie, coloraţiune variând dela o localitate la alta după starea higrometrică a atmosferei.

Fazele în România

Faza maximă la Bucureşti a avut loc la ora 20 şi 42 minute după timpul astronomic, care e înaintat cu o oră şi 35 minute faţă de timpul meridianului Parisului.

Cum însă ora oficială, întrebuinţată la C. F. R., diferă cu 2 ore faţă de ora oficială a Parisului, faza maximă în timp oficial a avut dar loc la ora 21 şi 7 minute.

Intrarea în penumbră a avut loc la ora 18 şi jumătate. Luna fiind jos de tot la orizont, a răsărit pentru locuitorii din Bucureşti eclipsată în parte.

Ieşirea din penumbră a avut loc aproape de miezul nopţii.

O jumătate de oră în conul de umbră

Luna a stat aproape o oră în conul de umbră.

Intrarea în umbră la Bucureşti a avut loc la ora 20 şi 22 minute, în timp astronomic, iar ieşirea la ora 21 şi 2 minute.

Luna a trecut prin umbră timp de 39 minute, scăzând între ele cele două date de mai sus, împreună cu fracţiunile de secundă ce nu le-am mai menţionat.

De ce a fost eclipsa parţială?

Umbra aruncată de Pământ ar putea întuneca şi un corp mai mare decât luna. Ar trebui dar la fiecare 29 zile să avem câte o întunecime de lună.

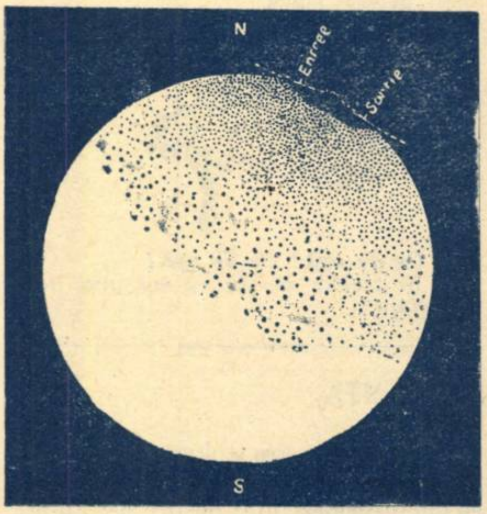

Eclipsa de lună de la 7 Octombrie 1930

Luna trece de obiceiu mai sus sau mai jos de conul de umbră şi în acest caz ori n'avem eclipsă deloc, ori e parţială, adică discul lunar e ştirbit numai în parte de umbra globului terestru.

Eclipsa la sate

Eclipsele de lună au darul să sperie locuitorii satelor, unde Ştiinţa n'a pătruns încă.

Ţăranii îşi închipue că *«vârcolacii»* mănâncă luna, ba în unele cătune din Oltenia e obiceiul a se trage clopotele bisericilor pentru alungarea «vârcolacilor», ba chiar şi focuri de armă, cum s'a făcut la 1924.

Din fericire, în 1930 *vârcolacii* au «muşcat» numai 3 sutimi din suprafaţa lunară, ceiace Hervé Faye şi alţi astronomi au putut calcula cu 50 de ani în urmă.

Eclipsa de soare

La 23 Octombrie 1930 are loc o eclipsă de soare, invizibilă în Europa.

O expediţie de astronomi a plecat în Oceania pentru observarea acestei întunecimi, ba fazele eclipsei vor fi fotografiate cu ajutorul unui aparat fotografic uriaş.

Un aparat fotografic de 19 metri

Expediţia astronomică engleză a plecat în Insula Nixfawol, situată în mijlocul Oceanului Pacific şi care e unicul punct de pe glob unde se vor observa toate fazele.

Eclipsa pe această insulă va fi TOTALA, în timpul fazei maxime se va face noapte în plină zi, timp de câteva minute.

Eclipsa va fi fotografiată de cel mai mare aparat fotografic construit până azi, având o lungime de 19 metri.

Un operator va fi închis în maşina fotografică şi va schimba plăcile.

Expediţia e condusă de savantul astronom prof. *P. A. Mitchel,* care speră să facă observaţiuni interesante, pentru îmbogăţirea cunoştinţelor ce le avem azi despre Astronomie şi Meteorologie.

OMUL BĂLȚAT

NUVELĂ DE TOM GALLON

Murphy pătrunse în biroul meu pe vârful picioarelor și închise foarte încet ușa, având grija ca clanța să nu facă sgomot.

Deschisesem gura spre a-l întâmpina cu un binevoitor: „Salutare, Murphy !» când observai că era descălțat.

— Șezi, îi zisei, scoborând instinctiv glasul.

El înaintă tăcut până la masa mea, depuse aci bastonul și șapca sa, apoi își agăță centironul pe spatele unui scaun.

— Pantofii d-tale ? întrebai, parcă m'ași fi așteptat să-l văd punându-i tot așa pe o mobilă.

El dete din cap.

— I-am lăsat afară, explică el arătând spre vestibul. Mă dureau picioarele.

Pronunțase aceasta atât de categoric, încât îmi răpi orice dorință de a insista. Il invitai să se întindă pe divan spre a se odihni puțin, făgăduindu-i că-l voi trezi la ora când trebue să se ducă să-și facă raportul.

— Să dorm, eu ? protestă el. N'o să pot închide ochii toată noaptea ! M'am săturat de muzeu, de momâi și de toată prăvălia.

Il privii uimit. Dintre toți oamenii, Murphy mi se păruse cel mai puțin capabil de a fi rău dispus sau nervos. Gravitatea sa neașteptată mă surprindea întocmai ca și lipsa pantofilor săi.

— Murphy, zisei cu glas tare, d-ta trebue să fii bolnav.

— Nu..., răspunse el șovăind, afară dacă am... tremurici. Am făcut rânduială în toată casa, știi: fiindcă femeia se întoarce dela spital; și pe când spoiam tavanul bucătăriei, am simțit că-mi chiorăiau puțin mațele. Decât... ce aud ?

— Vântul, răspunsei. Marea e vijelioasă noaptea asta și șandramaua trosnește mereu, ca oasele dinosaurului nostru, colo sus, în galerie.

— Oase, murmură Murphy, înaintând pe marginea scaunului său. Colo înăuntru sunt numai oseminte peste tot. Păsări moarte într'o sală, șerpi morți în alta, reptile grămădite în borcane de castraveciori și cari parcă plâng ca să iasă. Intre altele este scheletul sărmanei gorile care se cramponează de parul ei ca un nenorocit naufragiat de o epavă... Zău, d-le conservator : treacă-meargă să reziști ziua, dar zău dacă pot înțelege cum de stați la orice oră din noapte, la lucru, în mijlocul acestui cimitir zoologic! E un adevărat mormânt, să mă credeți, și nu toată lumea e fericită aci !

— Nu e fericită ? repetai ridicând ochii cu uimire. Ce vrei să spui ?

— Vreau să spun ce spun, d-le conservator. Sunt agitați.

— Dar de cine vorbiți?... De funcționari?... Se mai plâng și acum?

— Oh! nu, nu funcționarii. Ei sunt satisfăcuți.

— Atunci cine? întrebai, întorcându-mă brusc pe fotoliul meu spre a-l privi în față.

Murphy se apleacă în spre mine.

— Dați-mi o țigară, d-le conservator, răspunse Murphy. Vă voi... vă voi explica ceeace... (aruncă o privire neliniștită spre ușă) ceeace am văzut acum o clipă cu ochii mei proprii, și eu nu mint.

Ii întinsei tabachera și foița, de care mă serveam în orele în care nu eram forțat — spre a-mi da o aparență mai demnă — să fumez țigarete sau pipă. Murphy răsturnă destul tutun spre a umple marea pipă turcească atârnată deasupra biroului meu și reuși, după destulă casnă, să-și facă o țigaretă subțire. Se ridică apoi, scutură firele de tutun rămase pe genunchii lui și își apropiă scaunul de fotoliul meu, dar căutând să rămâe în fața ușei închise, care ducea în spre galeria cea mare.

*

Murphy începu astfel:

— Eram tocmai pe cale să-mi fac rondul cu torța mea electrică, ca de obicei, d-le conservator, și mă necăjeam că zugrăvisem în albastru odaia ultimei noastre născute, de vreme ce

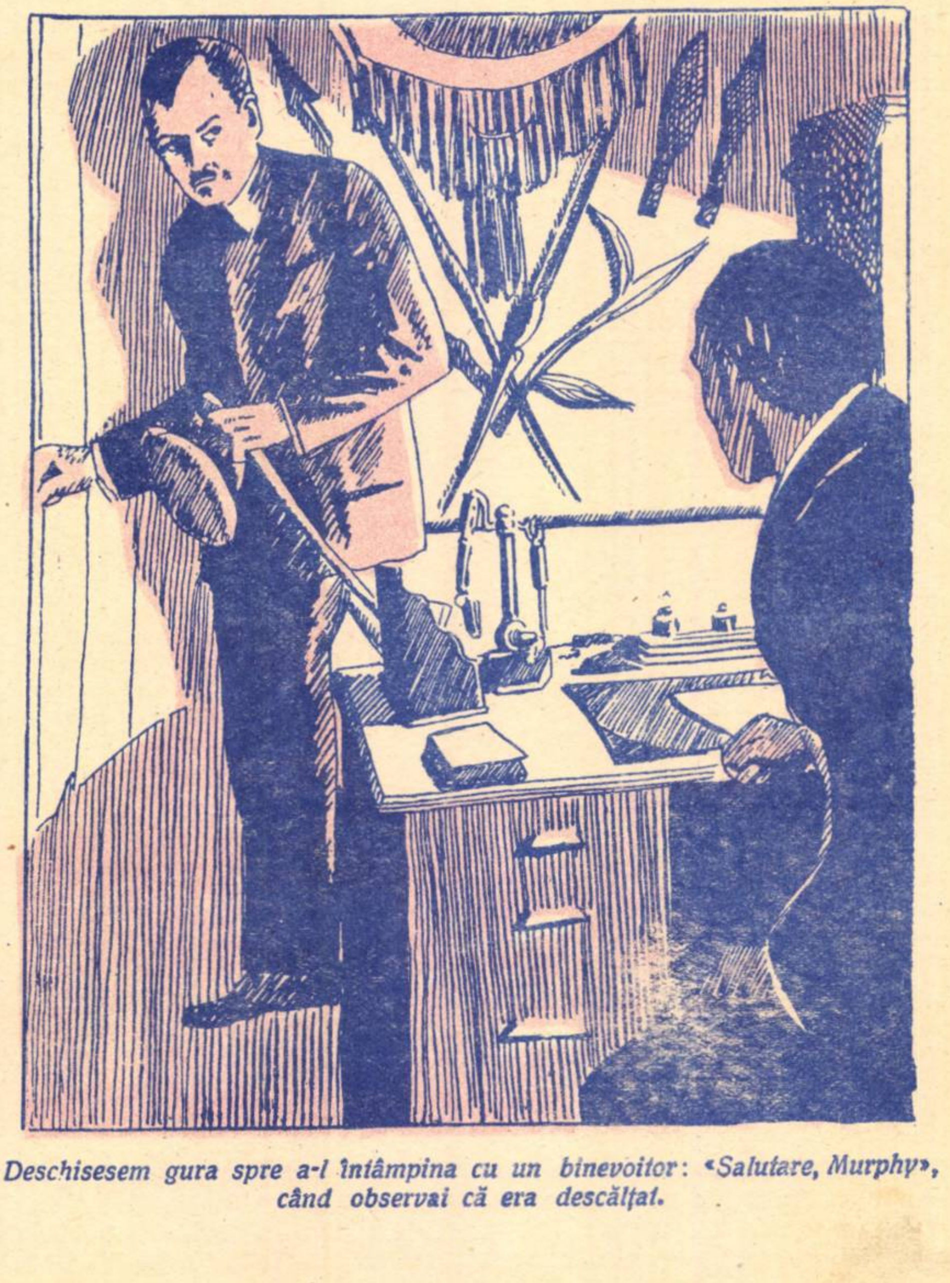

Deschisesem gura spre a-l întâmpina cu un binevoitor: «Salutare, Murphy», când observai că era descălțat.

oamenii mi-au spus că ar fi trebuit s'o spoesc roz, dar altminteri nu aveam altă preocupare în cap. In sala sculpturei totul era calm. Imi proiectasem lumina pe barba de marmoră a fostului rege Saul, admirând încă odată frumoasa sa înfăţişare de răsboinic; mă uitasem şi la băiatul grec care aruncă ceva care nu ştiu cum se chiamă. Se părea că-i este frig. Tuturor le era parcă frig. Dar cei îmbrăcaţi păreau că-şi strâng mai bine vestmintele pe trup spre a se apăra contra curentelor de aer. Am trecut apoi sub bolta unuia din mormintele noastre păgâne spre a intra în sala indiană; aproape de uşă am aruncat o privire îndărătul pirogei, ca de obicei, şi, tot ca de obicei, nu am găsit pe nimeni ascuns. Vântul mişca puţin cuverturile dealungul pereţilor, dar nu era nicidecum emoţionant. A! îmi aduc aminte... Ştiţi: şobolanii sunt pe cale să mănânce pe şeful dv. cel împăiat. Am încercat să omor unul, aruncând bastonul după el, dar nu l'am nimerit. După ce mi-am ridicat bastonul, am intrat în galeria de tablouri de alături. Era acolo dânsa (preferata mea), cu mai mult păr decât minte... şi cu mai puţine vestminte.

«— Sărmană micuţă! mă gândii în mine. Iţi strângi mereu copilul în braţe. Iată, întorc lumina în altă parte, ca să nu te ruşinez, dar tot aşi vrea să ştiu cine a făcut asta. Erau acolo aliniaţi destui cari surâdeau cu mutră vinovată. Nişte domni frumoşi cu înfăţişări autoritare, cari păreau capabili să fi ademenit o nenorocită fată. A! Arta e un lucru ciudat, d-le profesor, şi sunt sigur că pictorii trebue să etaleze adesea pe pânzele lor secrete pe care nu vor să le divulge. Am remarcat că ei şterg adesea repede câte ceva spre a pune altceva în loc».

— Dacă te necăjeşti pentru atâta lucru, Murphy, îl întrerupsei, poţi să te linişteşti. E perfect inutil să te înduioşezi de persoana reprezentată pe acel tablou. In realitate e un model; trăeşte foarte fericită şi ordonată, iar copilul din braţele ei nu e de loc al ei. Artistul l'a luat cu chirie dela spălătoreasă.

— Da'de unde! protestă Murphy. Nu de asta e vorba.

Expresia fizionomiei ce observasem la dânsul când intrase, reapăru pe faţa sa.

El continuă încet şi foarte repede, aruncând din când în când o privire pe pendula mea, care arăta aproape ora 1:

— De acolo am trecut prin galeria a doua şi a treia... sala explorărilor şi sala bijuteriilor. Plimbându-mi torţa deasupra vitrinelor, observasem că se micşorează lumina. «Trebue să bag mâine dimineaţă un cărbune nou», îmi zisei. Am trecut apoi printre mobilele vechi şi m'am urcat apoi la istoria naturală. In momentul când soseam la capătul galeriei de sus şi pe când întorceam spatele bivolului rănit, mi se păru că aud un sgomot. «E vântul», mă gândii, fără a da multă atenţie; luasem totuşi precauţiunea de a-mi descheia vesta spre a-mi putea scoate mai uşor revolverul la caz de nevoe. Aşteptai o clipă fără a mă mişca... Sgomotul reîncepu... S'ar fi putut crede că este o mică bătae din mână, oarecum ca atunci când o femee aşează o pernă pe locul ei după ce a făcut patul şi pune cearceaful deasupra.

— Sau când un guzgan bate cu coada pe duşumea! exclamai eu, râzând.

— Staţi puţin! mă întrerupse imperios Murphy. Aşteptaţi să vă povestesc urmarea. E aproape 1 şi va trebui să plec în curând ca să fac rondul al doilea, dar întâi vreau să termin cu istorisirea mea, care nu e atât de simplă cum credeţi...

*

Murphy continuă:

— Nu era un sgomot obişnuit. Cunosc prea bine toate cele ce se aud aci, după cum îşi cunoaşte Paderewski notele: ronţăitul guzganilor, tropăitul uşor al şoarecilor, scârţăitul uşilor, legănatul unui arc indian într'un curent de aer. Cunosc sgomotul apei în conductele încălzirii centrale când se răceşte, al crăcilor depe arbori cari se leagănă frecându-se de zidul din dosul clădirii, toate gemetele şi trosniturile produse de lemnărie sau de obiectele închise în săli. Dar sgomotul de care vă vorbesc, era cu totul altfel. Sunt de şease luni de zile aci şi nu l'am mai auzit până acum.

«Am rămas un moment perplex şi apoi mi-am zis: «Murphy, eşti un imbecil, nu e nimic!» La început nu am putut să-mi dau seama de unde provenea. S'ar fi spus că vine din catul de desubt, şi totuşi aveam impresia că se produce foarte aproape de mine. Era întâi o lovitură destul de tare, apoi o serie de ciocănituri mici, mai slabe: parcă un copil ar fi vrut să-şi imite mama bătând perna. Mă întorsei până la scară, umblând pe vârfurile picioarelor, mă aplecai peste rampă şi privii în jos. Răsărise luna (puteţi s'o vedeţi şi dv. prin fereastră, d-le profesor), şi una din razele ei pătrundea în vestibulul cel mare, unde se reflecta pe aripile peştelui-diavol atârnat acolo. Era o tăcere complectă... una din acele tăceri cari te fac să capeţi pofta de a urla, cari te impresionează într'atât, că nu îndrăsneşti nici să respiri. Am rămas acolo ceva mai mult, privind şi ascultând cu atenţie încordată.

«— Toc... toc, toc, toc!

«Reîncepea din nou.

«— Dacă stai acum îndărătul elanului. zisei cu jumătate glas, luând revolverul în mână, mă însărcinez eu să te scot de acolo.

«Dar nu era nimeni, nici acolo, nici aiurea. Am trecut pe lângă toate vitrinele, dela cea a viţelului cu două capete, care e la un capăt, până la cea a rechinului care stă să înghită un om, dela capătul celalt. Dacă aşi fi putut şti atunci ceeace ştiu acum, nu mi-aşi fi pierdut timpul să caut, printre toate scheletele de fiare şi insecte, dar eram prea naiv...

«— E, poate, vreun os de gorilă care se va fi desfăcut şi care se loveşte de coastele sale legănându-se de capătul sârmei, mă gândii atunci.

«Dar nu; le-am verificat pe toate: nu se mişca niciunul.

*

«Deodată îmi trecu prin cap o idee şi mă coborâi repede în parter spre a inspecta sala de bijuterii. In sala aceasta e grămădită o adevărată avere, şi oricine poate să vie ziua să facă o recunoaştere la faţa locului şi apoi să se ascundă acolo spre a aştepta închiderea sau să se întoarcă noaptea intrând printr'o fereastră: cu vechile lor sisteme nici nu sunt greu de deschis.

— «In momentul acesta, îmi zisei, iată ce se petrece: un hoţ a introdus o daltă sub capacul vitrinei în care se află coroana cu pietre preţioase a reginei nu ştiu cum, şi acum ciocăneşte deasupra cu un ciocan de cauciuc. Şi-a şi umplut pe jumătate sacul şi, de când tu îţi faci frică cu poveştile tale, el îşi isprăveşte treaba... Şi apoi, ce vei spune tu şefului tău, mâine dimineaţă, şi inspectorilor, mâine seara?

«Fără a pierde o clipă, străbătui vestibulul cel mare. Pe drum îmi încercai lumina sub haina mea. Era slabă cât a unui chibrit gata să se stingă, dar contai că nu voi avea nevoe de ea, de oarece hoţul avea de sigur una spre a-şi face lumină.

— Dece n'ai aprins lustrul din vestibul?... începui eu.

Dar mă oprii imediat.

— A! e adevărat, adăogai. Uitasem că se lucrează tocmai la un nou branşament în partea aceia.

(Urmare în numărul viitor).

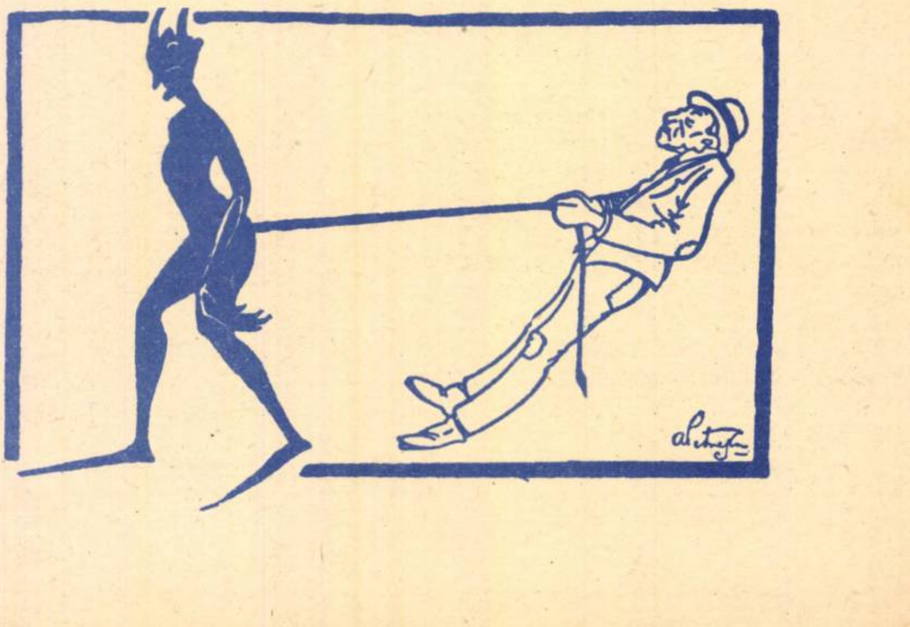

Ce a spus domnul?

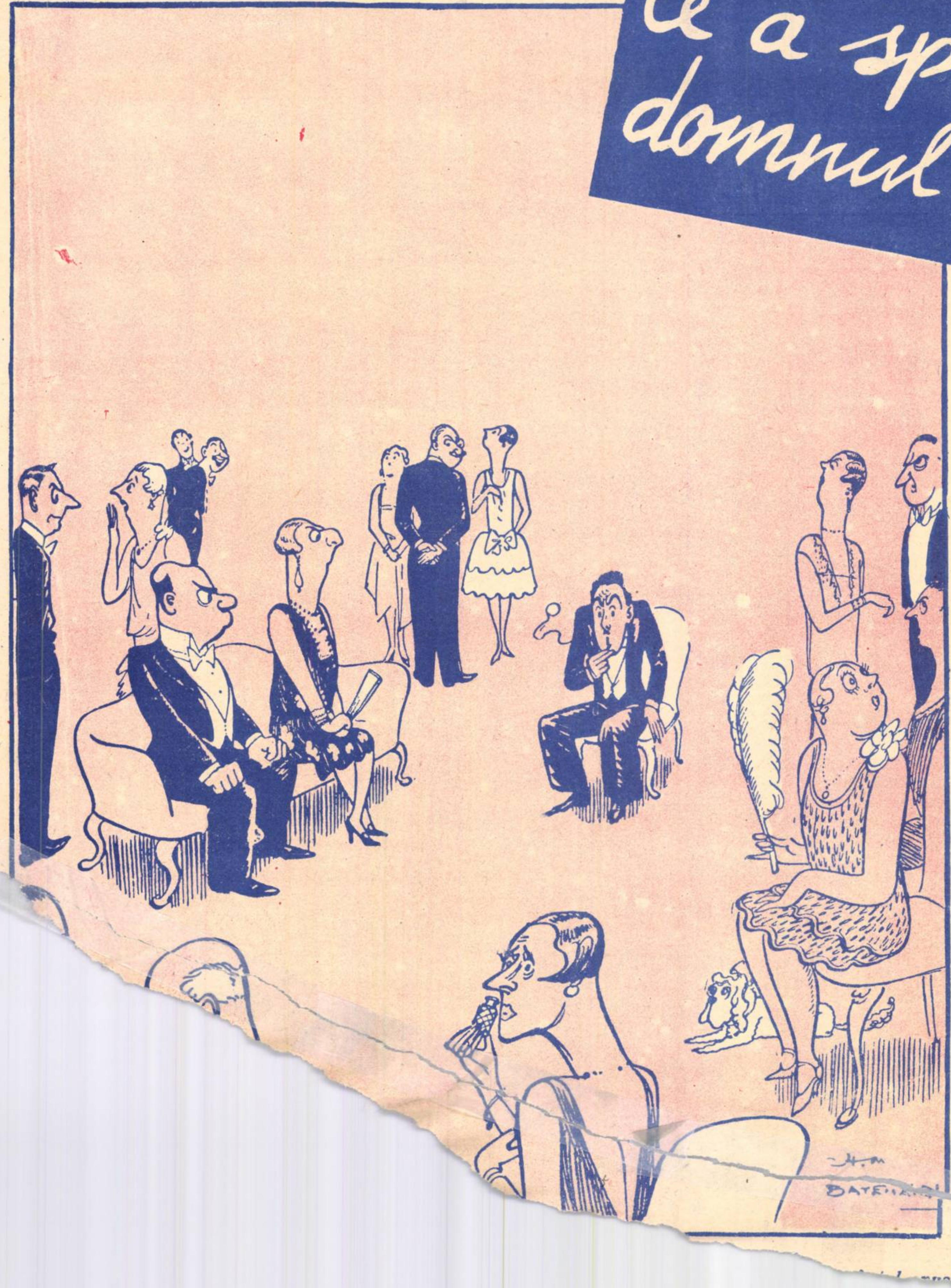

16 Octombrie 1930 24 Pagini -- 8 Lei Anul IX. No. 42

OGLINDA LUMII

REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ DE ACTUALITATE

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂŢII
-IAŞI-

Cine spunea că femeile nu ştiu să cugete?... Iată o delicioasă artistă de cinema, care şi-a luat atitudinea „Gânditorului" lui Rodin drept, într'un costum cam sumar...

23 Octombrie 1930 **24 Pagini -- 8 Lei** IX. No. 43

OGLINDA LUMII

REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ DE ACTUALITATE

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂŢII
-IAŞI-

Au ei : „sex appeal"?
Au ele :

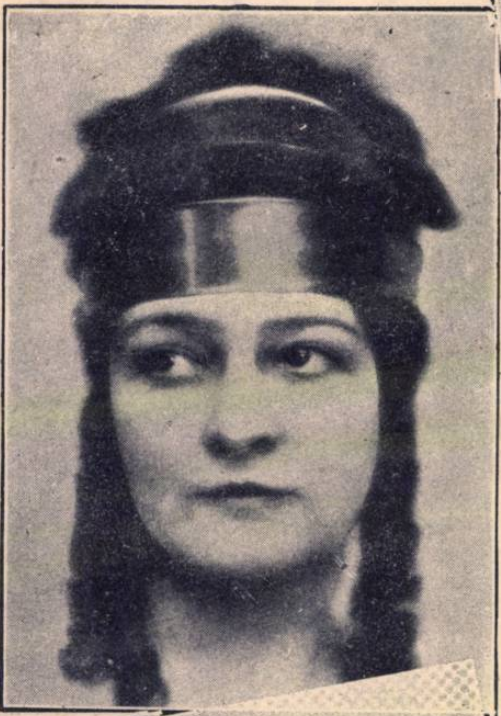

7

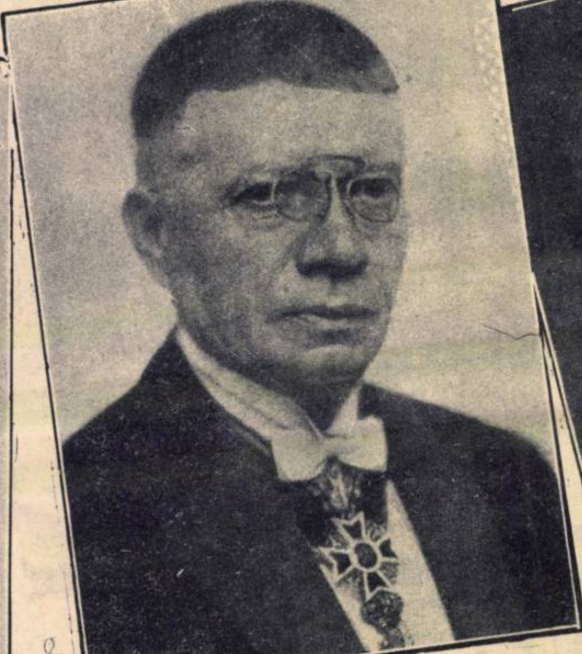

8.

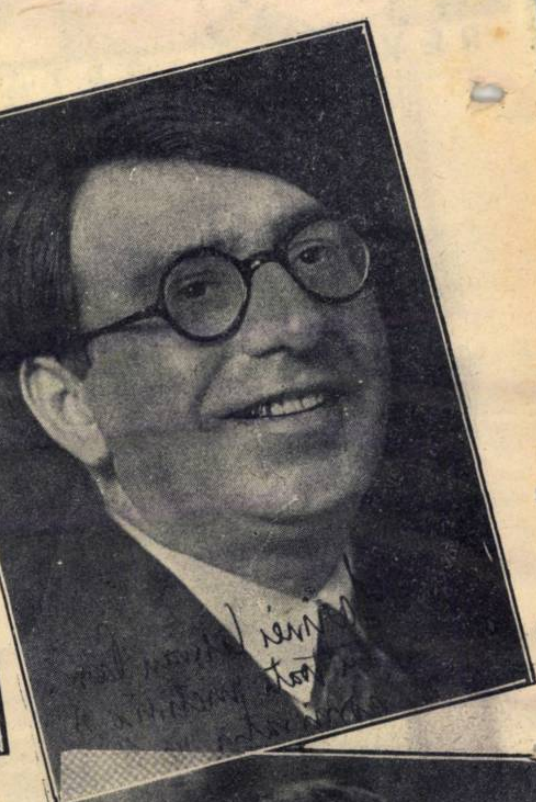

9.

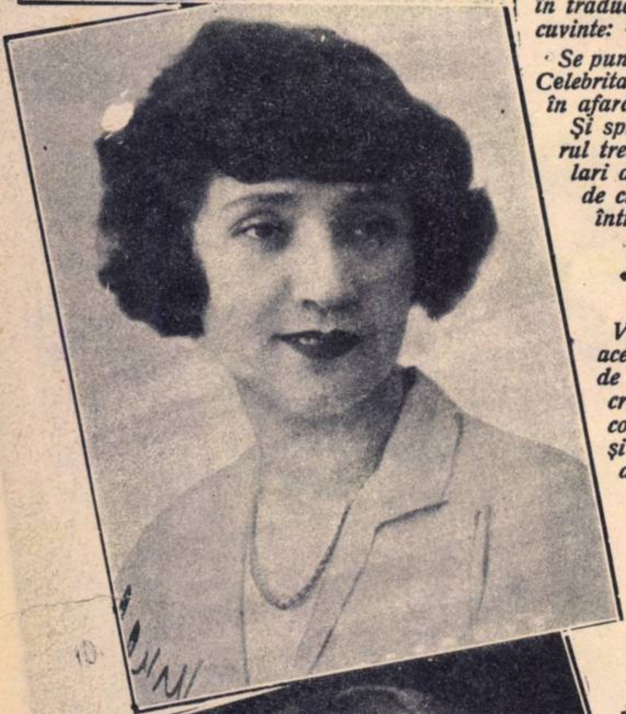

10.

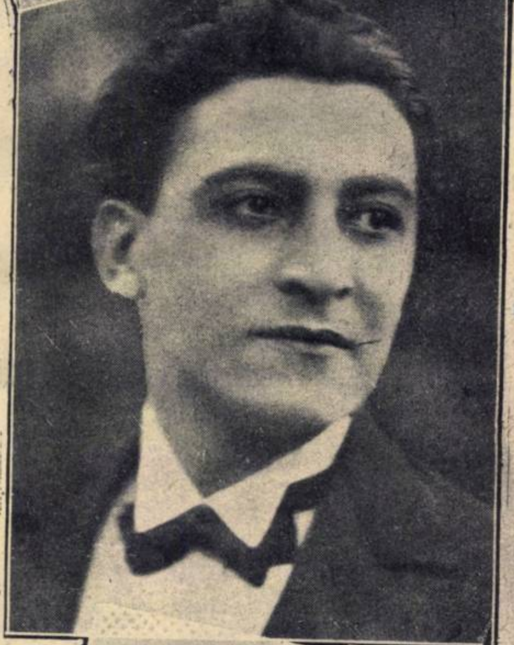

11.

Am arătat în numărul trecut ce este «sex appeal»: în traducere exactă «chemarea sexului» sau cu alte cuvinte: «atracția simțurilor».

Se pune întrebarea: oamenii mari au «sex-appeal»? Celebritatea și popularitatea și-o datoresc în parte — în afară de celelalte însușiri — și «sex-appeal»-ului? Și spre a avea un răspuns, am publicat în numărul trecut și dăm și azi fotografii de oameni populari din toate domeniile, bărbați și femei, destul de cunoscuți, spre a nu fi nevoiți să-i numim, și întrebăm pe cititorii noștri:

«AU EI—AU ELE SEX-APPEAL»?

Vom extinde însă problema mai departe. Și în acest scop rugăm pe cititori să ne trimită fotografii de bărbați și femei—simpli particulari—, de cari cred că ar avea «sex-appeal». Le vom publica, concomitent cu fotografiile oamenilor populari, și vom pune apoi la vot, care din cei publicați are mai mult din acel fluid de care vorbim. Și se va lămuri atunci, dacă popularitatea se datorește și «sex-appeal»-ului.

Rugăm pe cititori să păstreze numerele revistei cu aceste fotografii — spre a putea vota — și a ne trimite fotografiile alese de ei.

13.

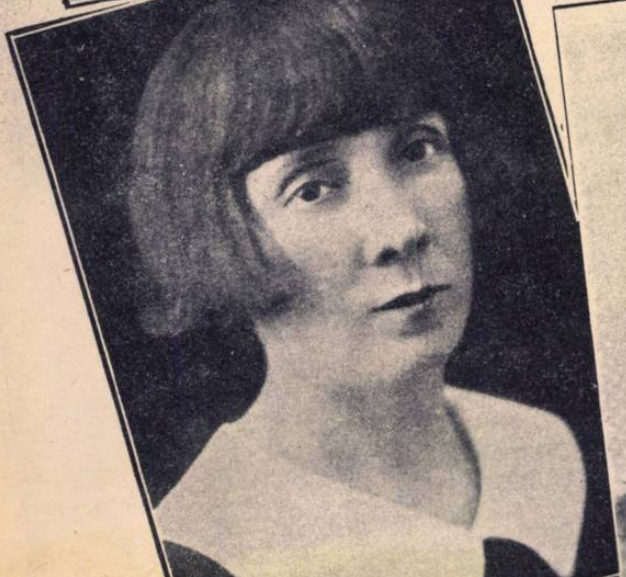

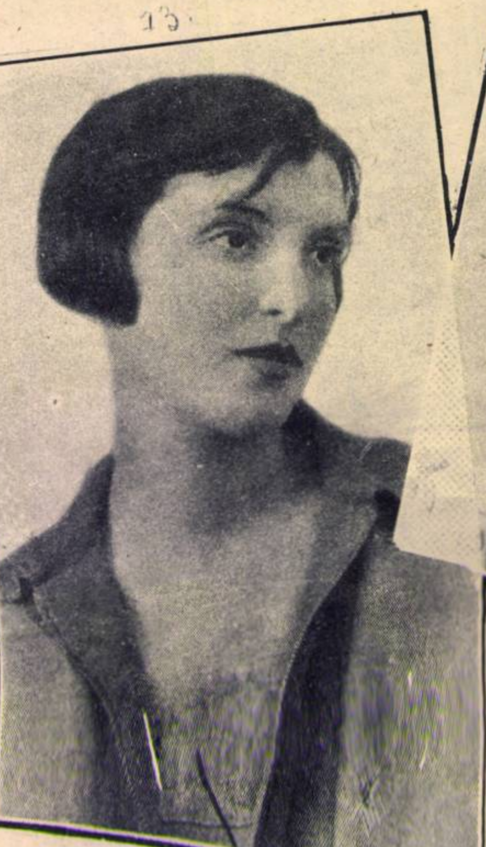

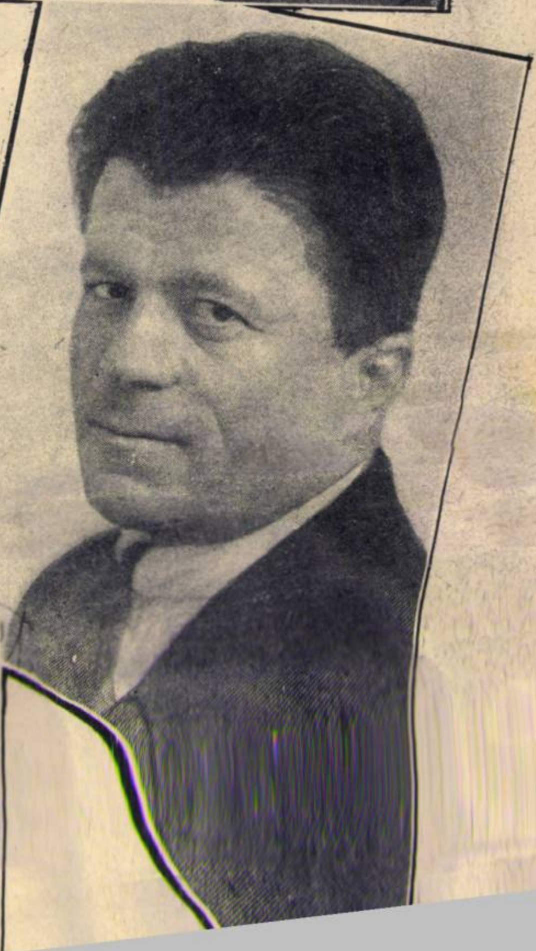

Cum a murit Milton Sills jucând tennis

Artist de cinema, sportsman şi... director de Bancă

Pe court-ul de tennis din fața vilei sale de la Hollywood, în mijlocul uneea din partidele de tennis pe cari le îndrăgea atât de mult, s'a săvârşit din viață celebrul actor de cinema Milton Sills.

In vreme ce răspundea unei mingi a soției sale, cu care juca, şi-a pierdut subit echilibrul şi s'a prăbuşit. Când soția şi băiețelul său care privea, deteră fuga, Milton Sills era mort. Un atac de cord îi pusese capăt zilelor.

Medicii îl povățuiseră de repetate ori să se menajeze la exercitarea sportului său favorit, dar Sills îşi bătea totdeauna joc de aceşti povățuitori. Deşi se apropia de 50 de ani, se simțea tânăr şi plin de vlagă şi credea că poate continua să se manifesteze ca jucător de tennis, de rugby, ca boxeur şi călăreț, cu aceeaş intensitate ca atunci când era băiat tânăr. In felul acesta îşi epuiză forțele până la cea din urmă rămăşiță, şi trebui să dispară la vârsta de 48 de ani din lumea în care a repurtat atâtea triumfuri ca sportsman, actor, dar nu mai puțin ca om de afaceri.

Regretatul actor de cinema Milton Sills în rolul principal din filmul „Love and the devil" (Dragostea şi diavolul)

După cum vedeți, n'a ştiut să-şi administreze forțele fizice; în schimb, a fost foarte econom şi calculat cu banii săi. Cea mai mare parte a încasărilor a plasat'o cu chibzuială şi pricepere, şi a reuşit să câştige în calitate de capitalist rezonabil o asemenea reputație, că a fost numit director al uneea din cele mai bine văzute Bănci din Los Angeles! Datorită acestui fapt, el lasă acum soției sale, născută Doris Kenyon — ea-însăşi artistă celebră a ecranului —, care era a doua sa soție şi i-a născut un fiu — prima sa căsnicie cu Gladys Wynne a fost desfăcută prin divorț în anul 1920 — o avere respectabilă.

Milton Sills a fost una din cele mai ciudate personalități din lumea ecranului.

Era un actor excelent, un entuziast al sporturilor, deprins cu victoriile, trecând drept şampionul de tennis al artiştilor de cinema, nu mai puțin un excelent om de afaceri, dar în fond o fire nestăpânită de aventurier. Milton Sills a fost toată viața un neliniştit, şi chiar când norocul l'a ajutat să parvie la glorie, el nu şi-a putut domestici neastâmpărul, decât frecventând terenurile sportive sau hoinărind prin munți, spre a căuta acolo aventuri şi emoții.

Părinții săi i-au dat o creştere admirabilă, destinându-l carierei preoțeşti. Şi într'adevăr, Milton Sills s'a înscris la Universitatea din Chicago, cu gândul să se facă preot.

Sângele său impetuos l'ar fi asvârlit însă — chiar dacă nu s'ar fi întâmplat ca la o reprezentație teatrală de diletanți să fie remarcat de impresarul Robertson — din cariera de om al cuvântului lui Dumnezeu. Cine ştie în ce mediu sinistru ar fi acostat datorită poftei sale de aventuri, a îndemânării sale fizice şi a pumnilor săi voinici; însă cunoştința cu Robertson l'a adus pe scenă, în fața luminilor rampei, şi de aci în studio-ul de filme, unde i s'au dat rolurile pe cari le-ar fi jucat probabil şi altminteri, însă nu factice, ci în conflict real cu legea: Milton Sills deveni cel mai bun interpret de căpitani de tâlhari şi de marinari îndrăzneți, jucă roluri de conducători de bandă, totdeauna curajos şi neînfricoşat, dar şi capabil de sacrificii nobile, ca bunăoară în ultimul său film vorbitor — Sills dispunea de o voce foarte sonoră — «Man trouble», în care vrea să silească brutal pe o fată salvată de el dela înec, să devie metresa sa, dar după o încercare de sinucidere a tinerei fete, care iubeşte pe altul, îşi jertfeşte el-însuşi viața, spre a apăra, într'o luptă cu bandiți, viața rivalului său.

Din anul 1914, de când a început să filmeze, repurtând din capul locului mari succese, Milton Sills a lucrat pentru diverse societăți cinematografice. Numeroase sunt filmele, cărora le-a dat o deosebită însemnătate, datorită jocului său atât de personal. Răsfățat al publicului, a devenit unul din cei mai căutați şi mai bine plătiți actori de cinema.

Spre deosebire de colegii săi, el nu arunca pe fereastră banii pe cari îi câştiga, ci i-a administrat — cum am mai spus — foarte precaut, trăindu-şi totuşi viața din plin, cu mult mai amplu şi mai temeinic decât toți ceilalți mari actori de cinema, cari îşi permit, grație averei lor, cele mai deşuchiate extravaganțe.

Un desen impudic de acum 50.000 de ani

D-l abate Breuil, care se străduieşte de mai bine de zece ani, în colaborare cu contele Bergouen, să descifreze curioasele desenuri magdaleniene din celebra grotă a celor Trei Frați, în Ariège, a prezintat Academiei de Inscripții şi Litere din Paris reproducția fidelă a unui grup ciudat şi completamente impudic.

El reprezintă trei personagii, din cari doi masculi şi o femelă, limpede desenați, urmărindu-se, cu intenția fățişă de a se deda la acte zise imorale. Cel mai virtuos din aceste personagii are capul şi trupul unui ren, dar membrele sale anterioare se sfârşesc cu fâşii de degete semănând şi ele cu brațe; al doilea este o femeie-bizon, care pare că fuge îngrozită... şi, ironie! un viril şi grotesc vrăjitor, a cărui atitudine nu este tocmai decentă.

Ne grăbim să adăugăm că persoanele care se interesează de arta magdaliană, vor fi oarecum desamăgite vizitând acest savuros muzeu subteran, a cărui intrare este cu înțelepciune apărată de un gang strâmt de şase sute de metri, care nu poate fi străbătut în mare parte, decât târându-te pe un pământ argilos.

D-l abate Breuil, fost preot militar în timpul marelui război, decorat cu «Legiunea de onoare», care trăeşte viața de troglodit pentru dragostea ştiinței, a adăugat că profanii ar fi din fericire incapabili să identifice cel mai mic lucru printre aceste specimene ale artei strămoşilor noştri foarte îndepărtați.

Astfel, reconstituirea desenului de mai sus a necesitat cincisprezece zile de lucru aproape neîntrerupt, la lumina unei lanterne.

Abatele Bethlem, el-însuşi, n'ar fi observat nimic deosebit de decoltat, pentru care lucru merită de altminteri să fie felicitat.

ADIO MUNŢILOR!

Muritor de rând, care îndrăgeşti munţii, ia-ţi rămas bun de la ei! Luni de zile de acum înainte, piscurile înalte îţi vor fi inaccesibile. Zăpadă se va aşterne pe cărările înguste, şi niciun picior de om nu le va mai putea călca.

Superba singurătate va domni din nou acolo, astfel cum a poruncit natura. Şi numai sborul regal al vulturului neînfricoşat va pune un splendid circonflex peste creştetele şuie ca un I majuscul...

In micimea lui, omul se simte mare în mistica solitudine a munţilor. Un chiot de formidabilă descătuşare se desprinde din pieptul înăbuşit când poate călca pe piscurile înalte. Şi nimic mai frumos în acest impozant decor decât un svelt trup de femee.

Ilustraţiile cari împodobesc pagina aceasta, dau o vagă oglindire a acestei turburătoare şi impresionante îmbinări. Gestul omului în cel mai majestuos din toate aspectele naturii, este îndrăzneţ şi viguros.

Dar iarna a pogorât în munţi şi omul e prea mic şi slab ca să poată rezista în asprimea gerului de pe coastele înalte. Muritor de rând, ia-ţi deci adio de la munţii tăi dragi, şi aşteaptă răbdător până la primăvară, când soarele clement îţi va da din nou putinţa să escaladezi vârfurile îmbietoare.

Peste munţi se lasă acum întreg misterul singurătăţii.

Ape de cleştar, pereţi de granit, vegetaţie aspră, infinit — rămâneţi cu bine... până la anul!

◆

Sus: *O călăuză din Elveţia stă fără frică într'un picior pe unul din piscurile lui Fluchthorn (Silvretta)*

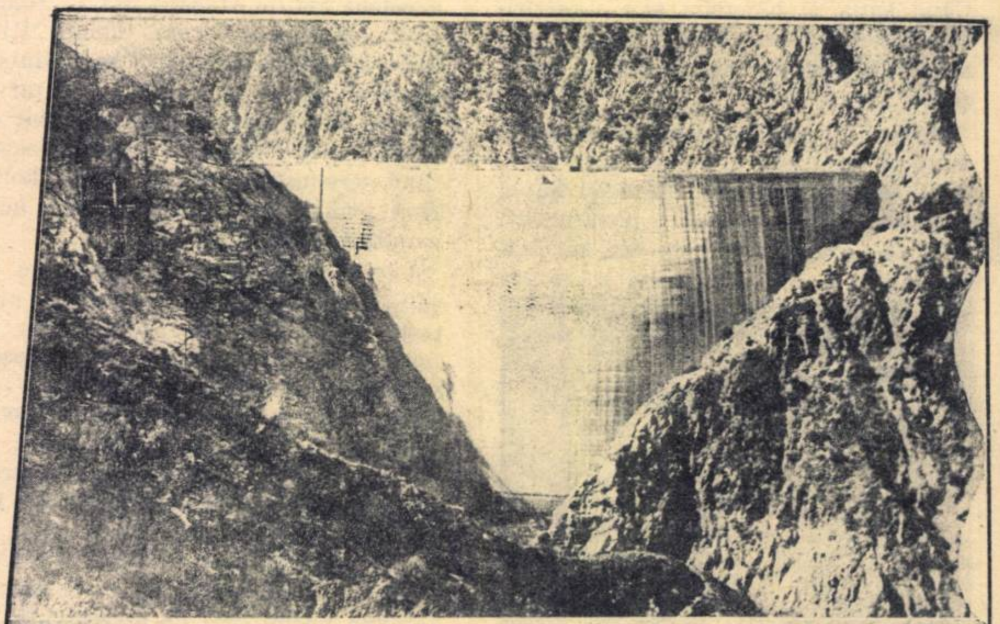

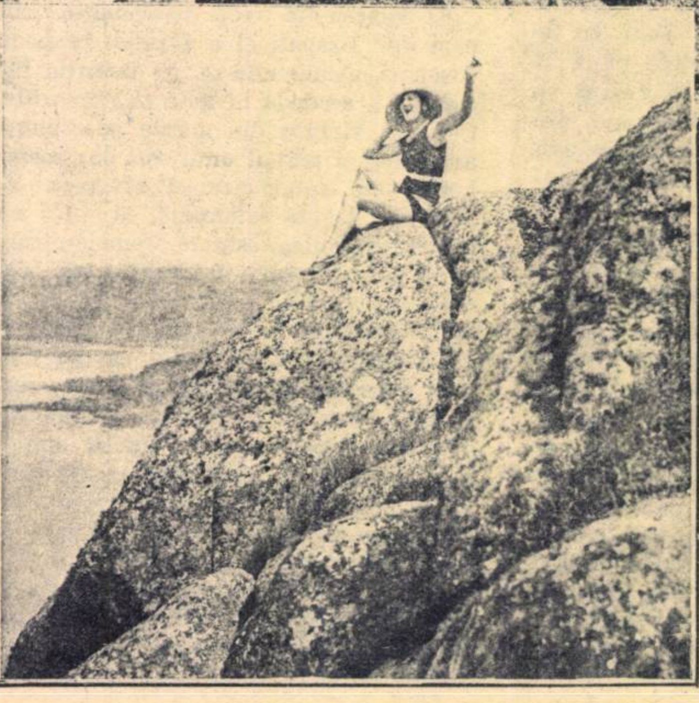

Sus: *Un dig de 330 metri înălţime la San Fernando (California). El a fost construit spre a se controla apele râului San Fernando, şi are o lăţime de 33 de metri, fiind astfel cel mai înalt dig din lume.* **- Mijloc:** *O fată în pyjama la Penzanee, localitate din Anglia, se bucură de singurătatea ei între munţi şi ape.* **— Stânga:** *Pe o stâncă din munţii englezi de la Land's End, cari ies până în mare, o fată gustă superba solitudine a regalei privelişti.*

◆

„OGLINDA LUMII“

No. 43
23 Octombrie 1930

Red. şi admin. Bucureşti I, Str. Parlamentului 2 (Palatul S. A. «EMINESCU») Tel. 325/35 şi 346/0. — Abonamentul 400 lei pe an

„Ce-a spus domnul?“

In numărul precedent al «Oglinzii Lumii» am publicat un desen amuzant, reprezintând pe un domn în mijlocul unui salon plin de lume.

Domnul e îngrozit, şi nu mai puţin oaspeţii ceilalţi, afară de câţiva cari râd.

Singura explicaţie a desenului este: «Ce-a spus domnul?». *Căci domnul a spus ceva. Asta se vede. Se vede şi efectul spuselor sale.*

Dar ce-a spus domnul? *Aceasta e întrebarea!*

Şi la această întrebare, am rugat pe cititori să ne răspundă.

Răspunsurile cele mai scurte şi spirituale vor fi premiate. Ele trebue să ne sosească cel mai târziu până SÂMBĂTA 1 NOEMBRIE, ora 6 seara.

Un juriu va stabili premiile şi pe laureaţi.

Dispar cursele de cai?

Ziarele pariziene se ocupă de o chestie importantă: «Mai au rost cursele de cai, în faţa desvoltării enorme ce a luat fabricarea tracţiunii mecanice şi automobilismului?»

Şi ziarele ajung la concluziunea că tracţiunea calului dispare pe zi ce merge şi că nici desvoltarea rasei cailor nu va mai progresa.

«Dacă cursele mai prezintă azi interes, el este stimulat de jocurile de hazard la cari dă loc», este concluzia unui mare ziar hipic francez.

La 13 ani, student universitar

(Photo-exclusivitate Keystone)

Cel mai tânăr student universitar din lume este desigur băiatul de 13 ani John Ignotius Griffin, care s'a înscris la Universitatea din Washington, la Facultatea de filosofie. La vârsta de 9 ani a intrat în liceu, pe care l'a absolvit, ca primul, în 4 ani.

De ziua M. S. Regelui

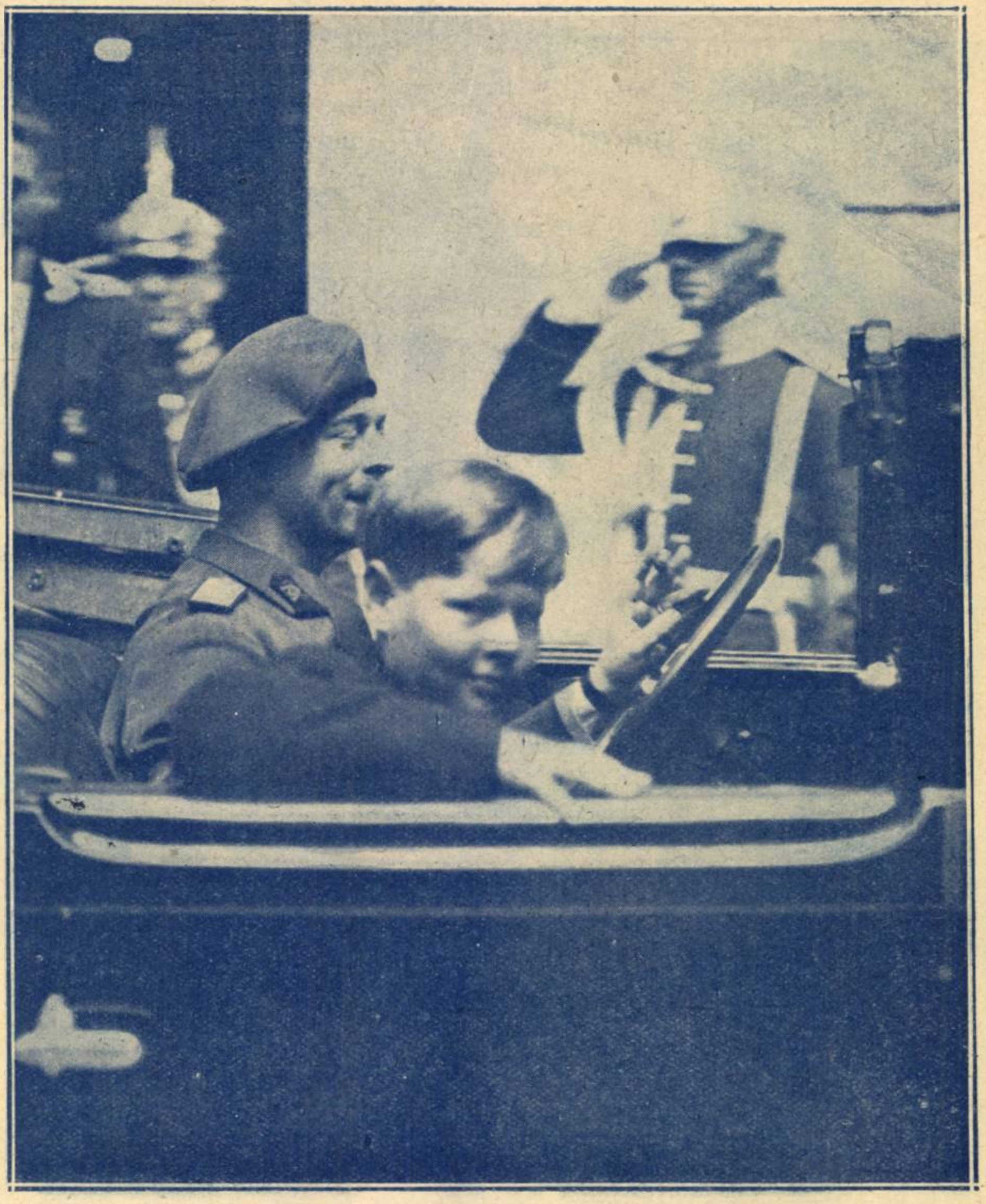

(Photo „Oglinda Lumii").

M. S. Regele Carol II, fotografiat la Sinaia cu Marele Voevod Mihai, în automobil, cu ocazia aniversării naşterii Suveranului.

Evoluţia fizionomiei

La congresul de odontologie care s'a ţinut deunăzi la New-York, doctorul A. Franklin A. Squires a prezentat un raport curios asupra evoluţiei fizionomiei omeneşti din cauza modificărei regimului alimentar.

— Obrazul, a zis el, se subţiază din ce în ce mai mult la bază. Dacă prognatismul a fost trăsătura caracteristică a omului cavernelor, e din cauză că la această epocă întrebuinţarea cărnurilor crude cerea fălci puternice şi dinţi lungi şi bine înfipţi.

Astăzi, progresele gastronomiei ne îndeamnă să căutăm de preferinţă mâncărurile fine, cărnurile îndestul de fragede. Mai mult, abuzul alimentelor bogate în amidon: pâine albă, prăjituri, făinuri de legume, strică bunei stări a danturei noastre.

Interesantele observaţii ale doctorului american nu pot decât să întărească credinţa în desvoltarea neîntreruptă a facultăţilor intelectuale ale rasei omeneşti şi triumful, dacă nu apropiat, cel puţin inevitabil, al raţiunei asupra instinctului orb.

In armură... şi cu revolver

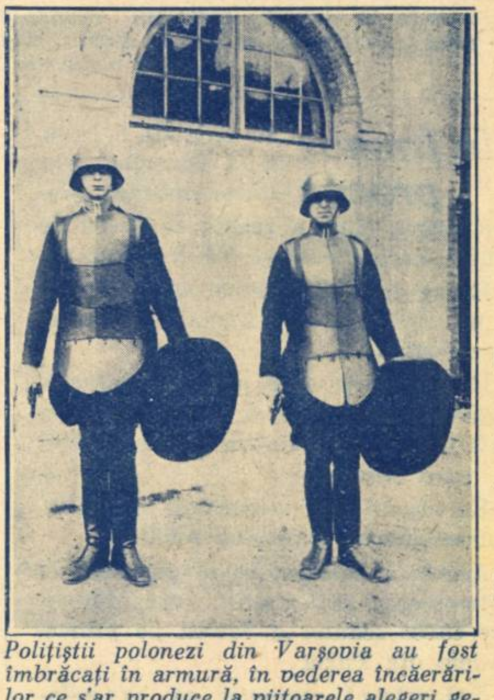

(Photo-exclusivitate Keystone)

Poliţiştii polonezi din Varşovia au fost îmbrăcaţi în armură, în vederea încăerărilor ce s'ar produce la viitoarele alegeri generale. Toţi sunt prevăzuţi bineînţeles şi cu revolvere, ceeace constituie cel puţin un anacronism.

Ultimele onoruri pentru victimele depe „R. 101“

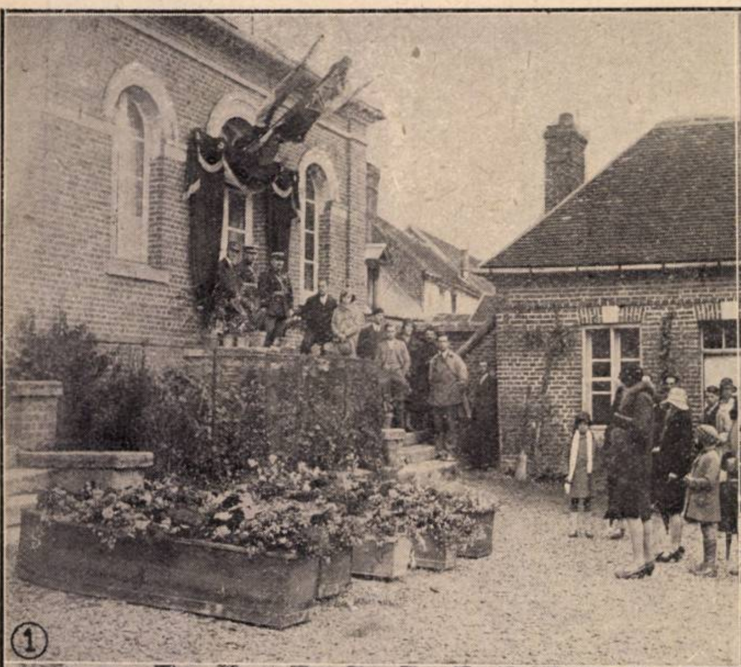

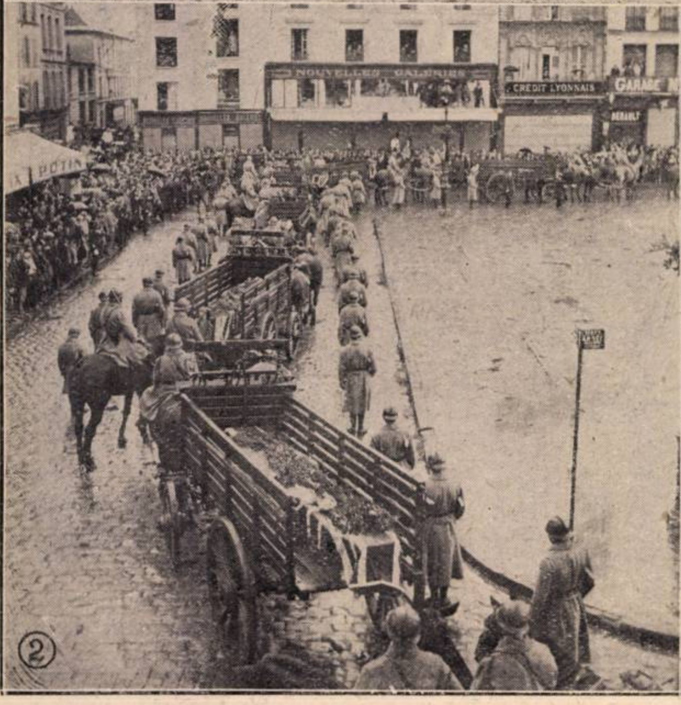

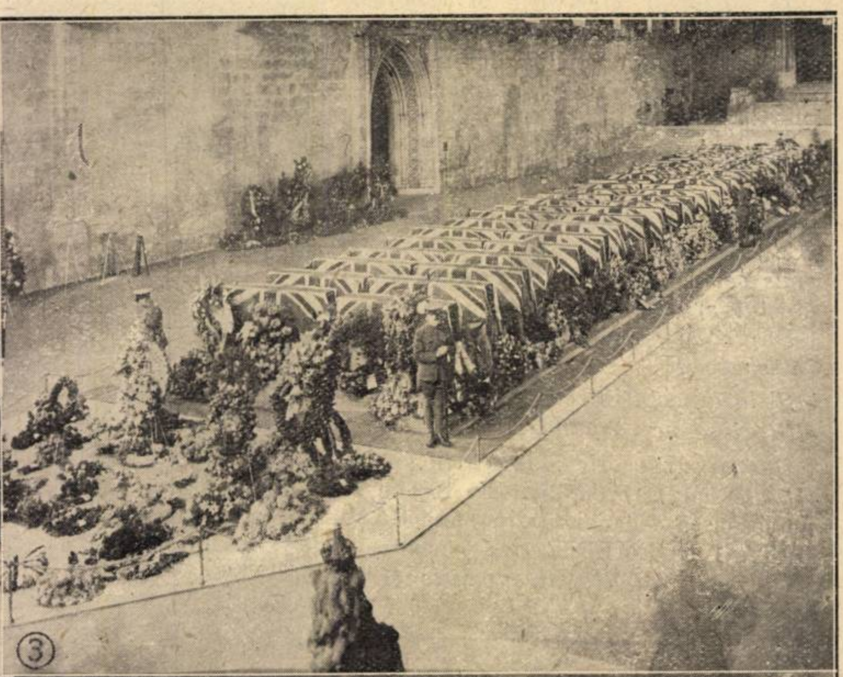

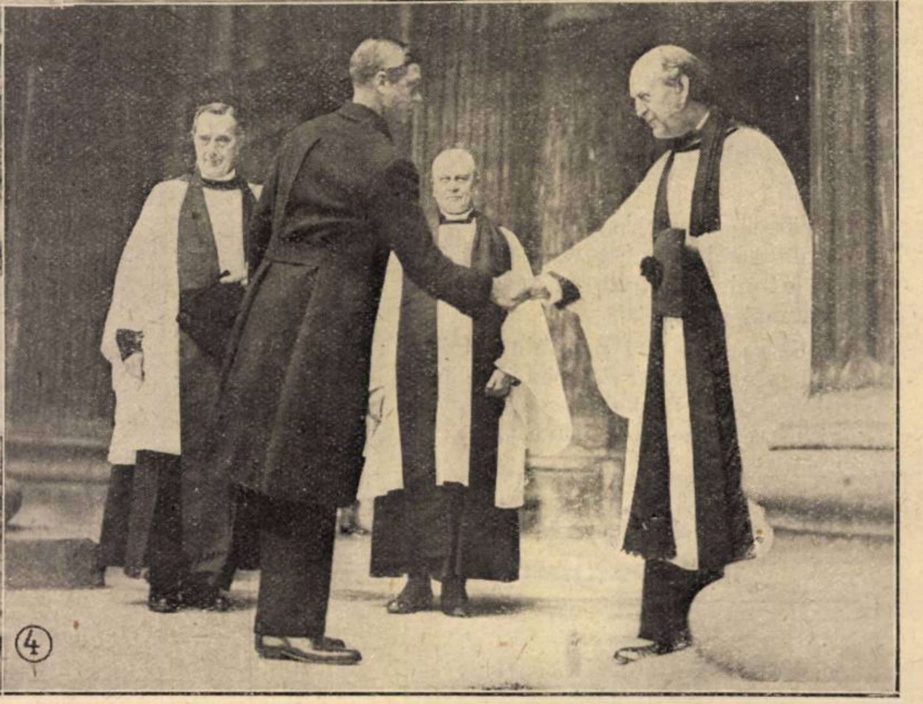

(Photo-exclusivitate Keystone)

1. Şicriele cu rămăşiţele câtorva din victimele marelui dirijabil englez „R. 101", acoperite cu flori, în faţa şcoalei primare din Allone. — 2. Transportarea sicrielor, la Beauvais, dela primărie la gară: cortegiul străbate una din pieţele oraşului. — 3. Sicriele, acoperite cu drapele englezeşti, expuse pe un catafalc în centrul lui Westminster Hall din capitala Angliei. — 4. Prinţul de Galles, reprezintând pe Regele Angliei, după ce a asistat la serviciul funebru, din catedrala St. Paul din Londra, pentru odihna sufletului victimelor depe „R. 101", işi ia rămas bun dela clerul care a oficiat prohodul.

Un frumos proces

In ziua de 8 Iulie, d-na Binoche din Paris îmbrăcă pentru prima oară o rochie de crêpe de Chine, care o costase 300 de franci.

Ea se duse cu soţul ei să se plimbe şi se aşeză pe un scaun în parcul Montsouris.

Ridicându-se spre a se duce acasă, rochia i se prinse şi se sfâşiă, agăţată de o bucată de fier de pe scaunul pe care şezuse.

Ea chemă în judecată pe d. Silly, concesionarul scaunelor publice.

Acesta a declarat că el veghează la întreţinerea materialului său, dar că are 60.000 scaune şi fotolii pe promenadele din Paris.

Judecătorul răspunse că concesionarul are facilitatea de a supraveghea materialul său prin agenţii administraţiei şi prin fetele incasatoare, care sunt foarte devotate când e vorba să perceapă taxa scaunelor.

D. Silly a fost condamnat să plătească d-nei Binoche suma de 250 franci ca daune-interese şi să achite şi cheltuelile de judecată.

NOU! **NOU!**
A Apărut:
LIANA
de **CLUCERU DINU**
Un volum elegant Lei 80.—
Se găseşte de vânzare la toate librăriile. Dep. general Edit. „EMINESCU“ S. A. Parlamentului 2, Bucureşti 1.

Statuile celor în viaţă

Silvain era mândru când se vorbea în faţa lui despre statuile personagiilor în viaţă.

— Puţini se pot lăuda cu o asemenea glorie, spunea el de curând. Nu sunt în această categorie decât Foch, Joffre şi... cu mine.

Perfect exact. In Octombrie 1929 i s'a ridicat lui Silvain o statue la Soliès-la-Ville, patria lui Jean Aicard. Acolo ex-decanul Comediei Franceze a creiat *«Forbin de Solies»* o piesă de Jean Aicard, consacrată regelui René.

In amintirea acestei creaţiuni pe o scenă în aer liber, s'a hotărât să se ridice un bust pe piaţa Bisericei din mica comună, care de atunci poartă numele: Piaţa căpitan Silvain, ca omagiu adus tatălui ilustrului tragedian.

Romantica poveste a unui amor princiar

Cununia unei prințese septuagenare

Cununia prințului Louis Ferdinand d'Orléans, în vârstă de 42 de ani, cu prințesa Amedée de Broglie, în vârstă de 73 de ani, care a avut loc de curând, fără surle și trompete, la un oficiu al stării civile din Londra, va fi urmată — după cum nădăjduește prințul — și de o cununie religioasă, care se va celebra peste scurt timp în Spania, și anume în prezența regelui Spaniei, care e văr cu «tânărul» soț.

Pentru moment, împreună cu soția sa, o amabilă bătrână cu păr alb, care la oficiul stării civile a apărut într'un mantou simplu de mătase neagră cu guler alb de blană și garnitură de blană albă la mâneci, prințul a plecat în voiaj de nuntă în Elveția, pentru ca de acolo, cu mașina, să se ducă la San Remo, unde prințul are o casă, pe care i-a dăruit-o mama sa, mătușa regelui Alfons, infanta Eulalia.

«Tinerii» căsătoriți, prințesa de Broglie și prințul d'Orléans, scoborând treptele oficiului stării civile din Londra, după cununie: prințesa se ascunde în gulerul mantoului de obiectivul fotografic.

In vreme ce, la cununia de la ofițerul stării civile, prințesa de Broglie era nervoasă și jenată, străduindu-se să-și ascundă fața înaintea fotografilor, prințul Louis se plimba bine dispus, declarându-se gata să răspundă după ceremonie reporterilor de ziare.

— E un capitol din romantica poveste a unui vechi amor, episodul la care ați asistat, zise el. Nu sunt un aventurier. Am o mare avere personală și o iubesc pe prințesă de peste douăzeci de ani.

Din declarațiile sale următoare reiese că perechea a venit în Anglia, deoarece și-a dat seama că nu se va putea cununa nici în Franța, nici în Spania, nici în Italia, întâi pentrucă s'au împotrivit rudele prințesei, în al dou'lea rând pentrucă părinții prințului n'au voit să dea consimțimântul necesar.

Prințul Louis a adăogat că în Italia a reușit să capete învoirea mamei sale, dar că tatăl său, infantul Don Antonio, duce de Calleria, ar fi fost în voiaj și imposibil de găsit. «Tânăra» pereche, care a așteptat 20 de ani până la împlinirea visului ei, n'a mai voit să amâne realizarea dorinței de a se cununa însfârșit, și deaceea a recurs la ofițerul stării civile engleze.

— Acum 20 de ani, când ne-am îndrăgostit, și-a încheiat prințul declarațiile, n'a protestat nimeni împotriva diferenței de vârstă dintre noi. De ce ar fi aceasta acum o piedecă? De ce găsește lumea, subit, că e ceva îngrozitor să mă însor cu femeea pe care o iubesc de 20 de ani?...

Prințul face astfel aluzie la furtuna de indignare care s'a ridicat, când prințesa a anunțat logodna ei cu el. Rudele prințesei s'u adresat justiției căutând să împiedece căsătoria, cu argumentul că diferența de vârstă dintre miri e prea mare și că prințesa e iresponsabilă. S'a dat alarma și la Curtea Spaniei, și aceasta a împiedecat cununia în Italia.

La obiecțiile rudelor ei, prințesa a ripostat:

— E o acuzație monstruoasă. Nu sunt nebună dacă iubesc. Nu mai sunt o fetiță proastă și sentimentală, cunosc inima.

Prințesa, care e fiica unui magnat american al zahărului, și ca fată purta numele de Constance Say, e una din cele mai bogate femei din Franța. E posesoarea unui castel și a unor bijuterii în valoare de circa 250 de milioane lei. E foarte cultă, bunică și o figură bine-cunoscută în aristocrația Parisului. In vârstă de 18 ani s'a măritat cu prințul Amedée de Broglie. Cumnatul ei, marchizul de Brissac, soțul sorei ei, a afirmat de curând că prințesa și-a înstrăinat bijuteriile, dăruindu-le prințului Louis.

Despre prințul d'Orléans s'a spus în anul 1924 că s'ar fi logodit cu d-na Mabel Golman Corey, fostă dansatoare de revistă la New-York. Un an după aceea, prințul a fost amestecat într'o penibilă afacere de excrocherii, și a trebuit să părăsească Franța, spre a se justifica în fața regelui Spaniei, care l'a destituit din rangul și onorurile sale.

Noul sbor peste Atlantic

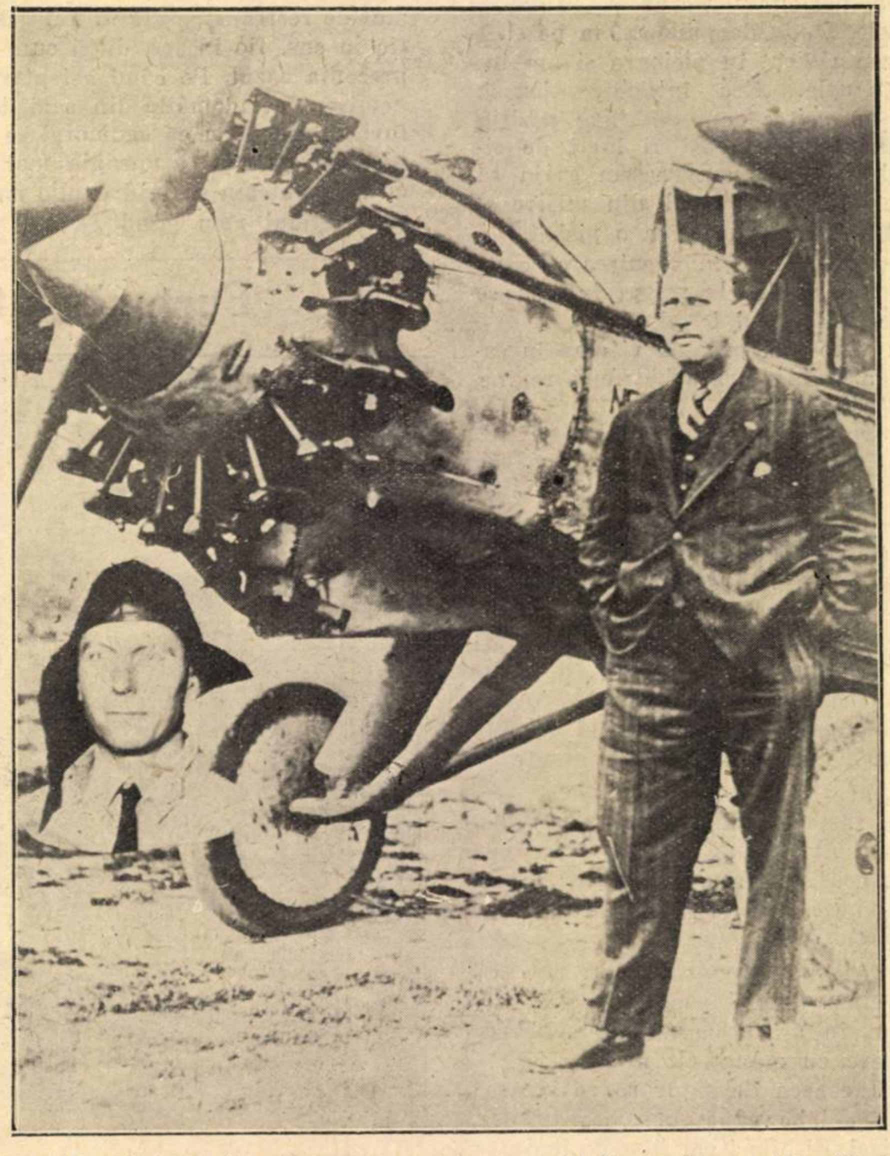

(Photo-exclusivitate Keystone)

Căpitanul Erroll Boyd (lângă aeroplan) și locotenentul Harry Connor (jos stânga), cari au reușit de curând să treacă Oceanul Atlantic dela Newfoundland la Londra, unde au aterisat la aeroportul Croydon. Sborul acesta l'au făcut pe monoplanul istoric „Columbia", de care s'au servit acum trei ani faimoșii aviatori Chamberlain și Levine.

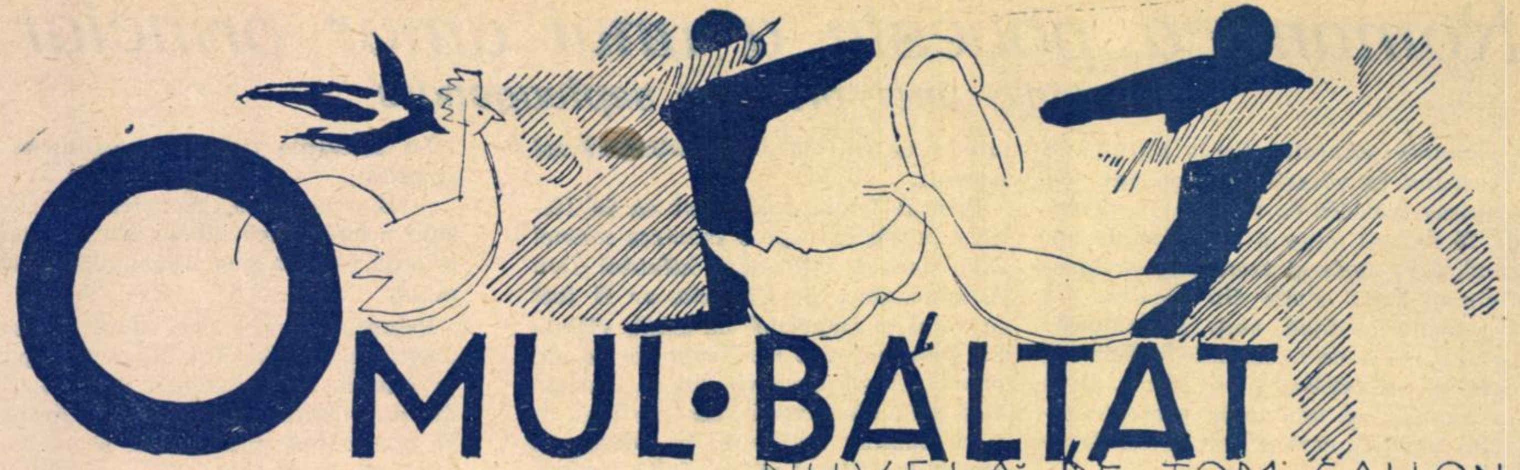

OMUL·BĂLȚAT

NUVELĂ DE TOM GALLON

2)

— Exact, zise Murphy. Și m'am gândit că hoțul trebue să fie în curent cu aceasta și asta l'o fi îndemnat să încerce lovitura. Sosind deci în pragul sălii de explorări, mă așezai pe jos spre a-mi scoate încălțămintea. In momentul când mă ridicai, auzii din nou sgomotul... De astă dată patru ciocănituri, prima mai tare, celelalte trei mai puțin distincte. Rămăsei nemișcat în poziția în care mă aflam, în genunchi și pe mâini, spre a asculta din nou. Nu încăpea îndoială: sgomotul venea din sala giuvaerurilor. Atunci, d-le profesor, îmi reveni curajul.

«— Murphy, mi-am zis, acum știi cum stau lucrurile. Ai de a face cu un om ca tine, în carne și în oase, cu un vulgar spărgător care dă să jefuiască vitrinele. Du-te de pune mâna pe el.

«M'am ridicat în picioare și am intrat în sală. Era întunerec beznă. Dacă nu ași fi cunoscut bine poziția fiecărui obiect, m'ași fi lovit de sigur de ceva; dar avusesem grija să mă mențiu pe covorul din mijloc și înaintam foarte încet, ca o pisică.

«— La cea mai mică mișcare ce va face, mă gândii, la prima lumină ce zăresc, mă reped la el.

«La vreo trei pași de vitrina în care se află bijuteriile bătrânei regine, mă oprii.

« — Toc!... Toc, toc, toc!

«Era acolo, lucrând sub masa pe care stă vitrina. Aveam revolverul încărcat în mână; mă simțeam curagios și, cu toate că nu vedeam absolut nimic, voiam să fac pe îndrăznețul.

«— Eși de acolo, bombănii, sau îți sbor creerii! A! ți se pare că nu te văd ciocănind aci dedesubt. Aide, șterge-o pe partea cealaltă și culcă-te pe burtă, dacă nu vrei un glonte în scăfârlie!

«Nu răspunse nimeni, dar mi se păru că aud pe omul meu târându-se sub masă spre a eși și auzii un fel de atingere ușoară, parcă s'ar pune o mână sub o mobilă.

«— Aide, aide! strigai din nou. Să isprăvim... și mai repede!

«Dar, în afară de același sunet de atingere cu mâna, alt nimic.

«— Incearcă de sigur să se târască pe patru labe până în sala mumiilor, îmi zisei. Ei bine! voi fi acolo înaintea lui spre a-l aștepta.

«Dela locul unde mă aflam, nu aveam decât vreo zece pași de făcut spre a ajunge la ușă. Luna filtrând puțină lumină prin geamlâcul tavanului, întrevăzui vag vitrinele orânduite dealungul peretelui cu mumiile dinăuntru, dar pe pardoseală nu era decât o mică fâșie de lumină cenușie, îngustă cât mâna mea.

*

«Fără a face sgomot, ocolii masa și pipăii spre a găsi marginea lungei vitrine în care e expusă colecția de jaduri. Când o simții cu degetele mele, îmi fu ușor să mă călăuzesc până la ușă. Cu spatele rezemat de pervaz, așteptai.

«Dacă hoțul ar trece pragul pe vârful picioarelor sau pe patru labe, ar putea lua orice precauțiune și tot nu ar putea să-mi scape într'un spațiu atât de restrâns, și stătui gata să trag fie în sus, fie în jos, după cum se va prezenta cazul. Pe când așteptam așa, nemișcat ca momâile din sala de alături, mi se păru că sgomotul se apropie, dar cu cât se apropia mai mult, cu atât puteam să mi-l explic mai puțin. Primul meu gând fu: «I s'o fi desfăcut unul din șireturile pantofilor, și acesta se târăște acum după el pe lespezile de marmoră». Apoi îmi veni altă idee: «Nu! nu poate fi așa; a luat depe cui o pereche de mocasini din sala indiană, și le-a încălțat spre a face mai puțină gălăgie». Și aducându-mi aminte că eu sunt desculț, regretai că nu am făcut la fel.

«Deodată îmi dădui seama că sgomotul se producea acum la mai puțin de trei picioare de mine, dar tot nu putui vedea nimic. Sgâii ochi cât putui spre a încerca să pătrund obscuritatea, dar era o beznă ca cerneala. «De tras voi trage, îmi zisei; dar în ce direcție?» Acum sgomotul era parcă lipit de mine. Inaintai hotărât prin ușă, desfăcându-mi puțin picioarele. Știți, d-le conservator, că sunt voinic; deci, nimeni nu s'ar fi putut strecura pe lângă mine fără să-l văd, nu-i așa?»

Murphy făcu o pauză.

— Și atunci? întrebai.

El se aplecă spre mine și îmi puse laba lui musculoasă pe braț.

(Urmează în numărul viitor)

Furtună catastrofală în America

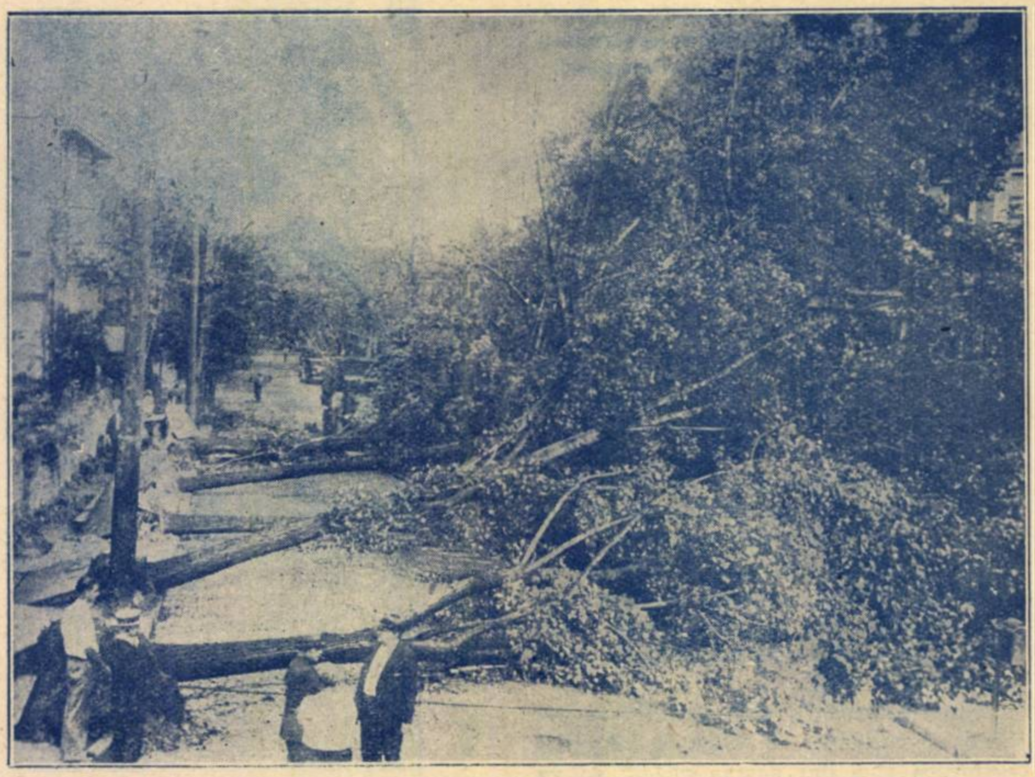

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

O furtună îngrozitoare s'a năpustit de curând asupra orașului american Germantown, desrădăcinând toți arborii și baricadând astfel străzile și șoselele. Fotografia noastră arată o stradă din Germantown după catastrofă.

IN TREI MINUTE PESTE TOT GLOBUL

Am reuşit să batem cel mai extraordinar record: în pagina aceasta vă dăm posibilitatea să străbateţi globul în mai puţin de trei minute.

Aruncaţi-vă ochii pe ea. Figurile şi scenele pe cari vi le oferim, sunt din cinci colţuri ale lumii. O Eschimosă dela nord face casă bună cu un indigen din Africa; alături o frumuseţe canadiană e bucuroasă de apropierea insolită a unei ţărănci din Rusia, care priveşte râzând un cortegiu pitoresc din Sicilia...

Imaginaţia d-v. are putinţa să sboare nestăvilită peste mări şi ţări.. Să încercăm a urma curbele şi zigzagurile ei ameţitoare...

Iată-ne în nordul Americii... Canada... O frumoasă Canadiană, în originalul ei port naţional, care ne aminteşte atât de impresionant vestmântul caracteristic al femeilor din triburile Pieilor Roşii, e mândră de recentul premiu care i-a laureat tipica frumuseţe, aspră şi viguroasă, de fiică a ţinuturilor încă necivilizate dela nord...

Nu vă speriaţi: am ajuns în inima Africei! Un indigen execută unul din dansurile agitate, cari au influenţat atât de mult dansurile noi de salon. Soare şi nisip, sânge fierbinte şi vioiciune sălbatecă...

Zăpadă şi ger, calm plat şi temperament contemplativ. Suntem subit printre placizii Eschimoşi, cari îşi petrec viaţa între untură de peşte şi reni domesticiţi... O fetiţă de Eschimos vă priveşte mirată, din satul ei groenlandez, cu aceeaş uimire cu care şi d-v. o priviţi.

Incă un salt—şi iată-ne în inima Rusiei. O ţărancă tipică deabia se mai poate ţine de râs, probabil după ce i s'au povestit niscaiva poveşti piperate...

Şi acum un ultim efort, după oboseala călătoriei de până acum. Ne oprim în Sicilia, ţară pitorească şi parfumată, în care oamenii sunt totdeauna veseli şi femeile totdeauna frumoase.. Un cortegiu de nuntă, cu tot dichisul datinilor respectate în asemenea împrejurări, ne dă o încheere veselă pentru această pagină, ce v'a dus atât de repede prin atâtea meleaguri...

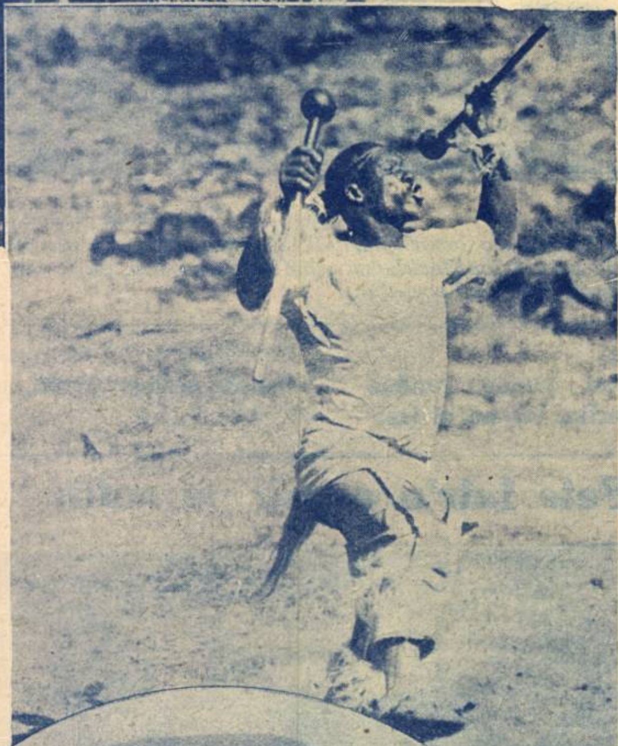

Sus: *O frumoasă Indiană, Miss Eunice Green, care a fost aleasă regină a frumuseţii în Canada, cu prilejul unui recent concurs.* — Dreapta: *Caracteristicul dans „Basuto“, executat de un indigen african, cu sgomote infernale şi mişcări foarte spectaculoase. Acest dans a fost executat cu prilejul unor serbări din sudul Africei.*

Stânga: *O mică Groenlandeză, care s'a lăsat fotografiată de exploratorul Donald B. Mac Millan, cu ocazia recentului voiaj al acestuia în ţinuturile arctice.* — Sus: *Ţigancă din Rusia, surprinsă în momentul când hohoteşte de râs.* — Jos: *Un cortegiu de nuntă din Sicilia: mirele duce de funie măgăruşul, pe care şade mireasa; alături naşele şi rudele mirilor.*

Funeraliile lui Andrée la Stockholm

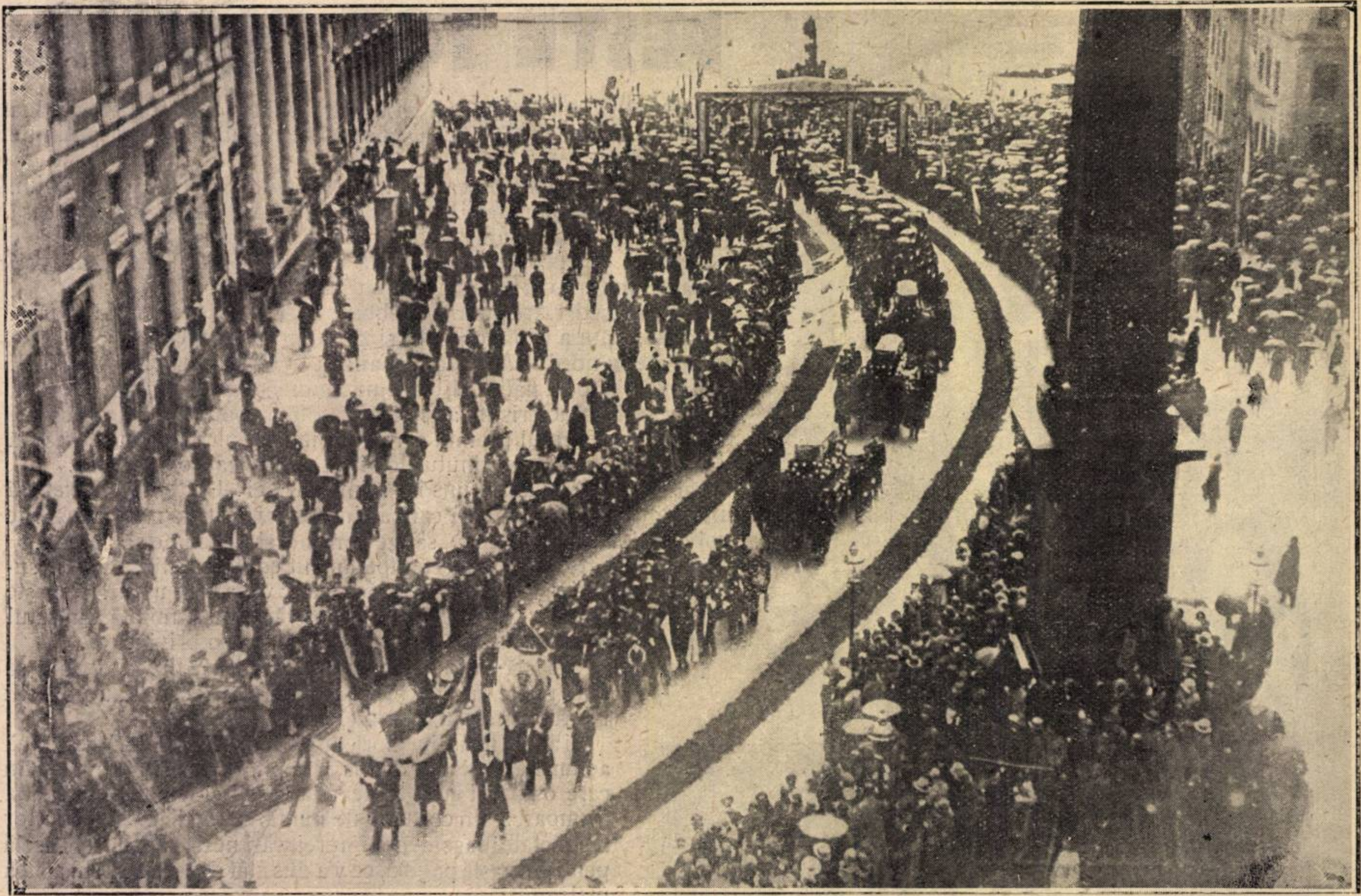

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Toată Suedia a luat parte la marile funeralii ale exploratorului Andrée și ale tovarășilor săi, ale căror rămășițe mortuare au fost arse în crematoriul din Stockholm. Un imens cortegiu a însoțit sicriile dela portul din Stockholm până la crematoriu, după cum se poate vedea pe fotografia noastră, luată în centrul orașului.

O audiție extraordinară la Radio

Zilele acestea, auditorii cari au putut capta undele stațiunii Radio-Lille au putut auzi o audiție extraordinară.

Cu prilejul aniversării morții lui Pasteur, stația radiofonică din Lille — unde savantul fusese primul decan al Facultății de științe — a transmis actul al patrulea din «*Pasteur*», mișcătoarea piesă a lui Sacha Guitry.

Patru personagii: Pasteur, elevul său, medicul și primul copil pe care l'a salvat de turbare.

Rolul lui Pasteur a fost interpretat de Sacha Guitry, rolul copilului de d-na Yvonne Printemps, celelalte două roluri de alți doui actori.

Extraordinarul a constat în următoarele:

Sacha Guitry și Yvonne Printemps se aflau în salonul casei lor din Paris, unde se instalaseră microfoane. Ceilalți doui actori erau la Lille, în studioul de emisiune.

După o scurtă introducere rostită de Sacha Guitry, începu actul al patrulea. Replicele se dădeau între Paris și Lille, întocmai ca pe scena îngustă a unui teatru.

Aceasta deschide radiodifuziunei orizonturi noui. Am putut asculta până acum, așezați confortabil în fotoliul nostru de acasă, în fața unui post de radio, piese teatrale întregi. Iată acum că actorii vor putea juca piesele, șe-

fața unui microfon.

D. X... din Madrid va da replica d-șoarei Y... din Berlin, iar un al treilea artist, d. Z..., va putea juca la Londra în aceiaşi piesă... care va fi auzită la Paris...

Fete într'o cursă pe rotile

(Photo-exclusivitate Keystone)

Douăzecișicinci de fete au parcurs zilele trecute, pe ceață și ploaie, dela Londra la Brighton (Anglia), traectul fixat pentru o cursă pe rotile de skating: obținând pe-alocurea o viteză de 30 km. pe oră, învingătoarea, Miss L. Davy, și-a bătut cu 20 de minute

Cea mai elegantă femee din România

O va alege „Oglinda Lumii“ printr'un mare concurs cu premii senzaţionale

România e reputată că are cele mai frumoase femei din Europa. Noi ştim că şi eleganţa Româncelor e aproape imbatabilă. Şi prin eleganţă *ţinem să precizăm că nu înţelegem* luxul costisitor. *Elegantă e o femee care ştie să poarte rochiţa cea mai simplă. O midinetă săracă poate fi mai elegantă decât o cucoană bogată cu toalete de zeci de mii de lei.*

Dar care e cea mai elegantă Româncă? In ce oraş, în ce judeţ se ascunde?

Iată de ce ne-am gândit să lansăm în «Oglinda Lumii» un concurs, pe care-l vom organiza pe judeţe şi-l vom centraliza apoi în Bucureşti, spre a găsi cea mai elegantă femee din România.

Premii cari vor face sensaţie în lumea feminină — şi pe cari ne vom face plăcerea să le dăm în vileag în numerile noastre viitoare — vor recompensa pe alesele noastre.

Un juriu compus din personalităţi marcante ale vieţei noastre artistice va laurea pe aleasă, după ce jurii separate vor fi selecţionat, în toate centrele României Mari, pe cea mai elegantă femee din acele locuri.

Răsboi contra unei... muşte

O musculiţă, atrasă fără îndoială de nada grasă a grimei de pe faţa artiştilor, pătrunse zilele trecute în templul filmelor sonore din Epinay, unde regisorul francez Gaston Ravel tocmai turna o scenă din „Străina“.

Prezenţa ei ar fi trecut neobservată, dacă musculiţa n'ar fi avut strania idee de a se aşeza pe fruntea d-nei Tina Lattanzi, vedeta versiunei italieneşti a filmului.

Artista scoase un strigăt care alungă musca, dar cum se filma nu o scenă mută, ci una vorbitoare, regisorul decise — spre a pune capăt oricărei bâzăeli eventuale — să gonească musculiţa din atelier.

Intregul personal al studio-ului, înarmat cu planşete şi ziare, se puse în căutarea insectei, în speranţa că o va găsi. Dar în zadar!

Şi de atunci, în studio-ul dela Epinay, tot personalul trăieşte sub panica unei eventuale reveniri a musculiţei, care se amuză desigur împărăteşte în forul ei interior...

Alergare cu... coşuri

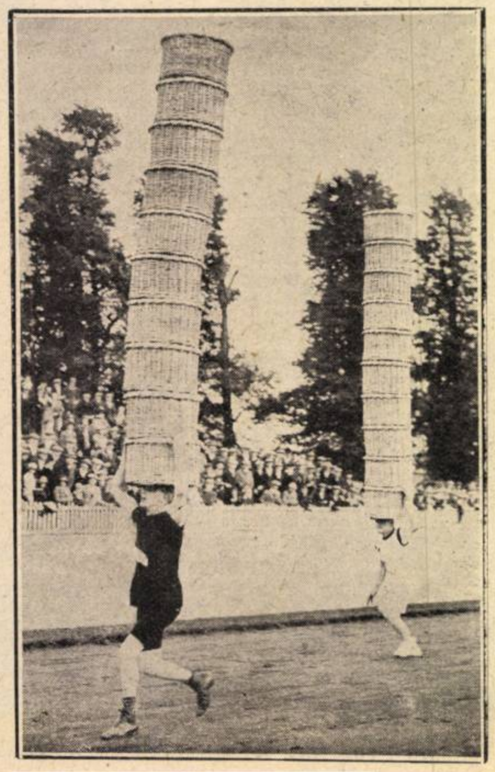

(Photo-exclusivitate Keystone)

Un şampionat al alergărilor cu coşuri în cap a fost disputat deunăzi în Anglia. Instantaneul nostru arată sosirea celor dintâi doui concurenţi.

America văzută deandaratele

(Photo „The New York Times“, Ltd., Berlin,

James Hargis şi Charles Creighton, doi tineri Americani, au avut ciudata idee de a privi continentul american, din automobilul lor, deandaratele. Ei au străbătut drumul dela New-York la Los Angeles şi înapoi, privind necontenit înapoi. E un record pe care îl deţin deocamdată numai ei. Iată-i aci după înapoierea lor la New-York.

Autograf scump

Cunoaşteţi pe Mr. Button Gwinnet? Nu! Şi totuşi un autograf al lui Mr. Button Gwinnet costă mai scump decât o scrisoare a lui Shakespeare, a lui Frederic cel Mare sau a lui Napoleon I. Cine să fie acest ilustru necunoscut? Este unul din cei cincizecişişase semnatari ai declaraţiei de independenţă americană din ziua de 4 Iulie 1776.

Colecţionarii americani pun la bătaie tot orgoliul lor ca să posedă autografe de-ale fiecăruia din semnatarii acestui document faimos Dar sunt foarte rare. Nu există aproape nimic dela Thomas-Lynet, din Carolina de Sud, nici dela Button Gwinnet, din Georgia. Iată pentru ce autografele acestor domni costă atât de scump. Gândiţi-vă că în anul 1886, un Gwinnet valora 185 dolari; în 1912, era plătit cu 4.600 dolari şi, în 1926 cu 22.500 dolari. In 1927, s'a găsit într'o fermă din Statul New-York o scrisoare autografă şi semnată de Gwinnet, care a fost vândută cu 51.000 de dolari, o adevărată avere!

Un Gwinnet fals va costa peste puţin timp mai scump decât un Millet fals, şi va fi mai uşor de confecţionat!

SUCCES NEINTRECUT
Erich Maria Remarque
Pe frontul
de vest,
nimic nou
Se găseşte la toate librăriile şi la EDITURA «EMINESCU», Bucureşti, Str. Parlamentului, 2.
Contra lei 100 prin mandat poştal se trimite franco oriunde.

Aprovizionări de alimente în stil mare

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Sus: *Un colț al târgului de brânză de Olanda din Alkmaar. Acest târg se ține în fiecare Vineri, când se aduc cantități enorme din această brânză, pe canalul orașului, spre a fi vândute pentru export.* — Jos: *O mare de butoae cu castraveți murați, în Spreewald de lângă Berlin, gata de a fi expediate cumpărătorilor din diferite țări.*

En haut: Un coin du marché à fromage de Hollande, à Alkmaar. Cette foire a lieu chaque vendredi et les quantités énormes de ce fromage, arrivées par le canal, trouvent toujours des amateurs. — En bas: Une mer de tonneaux à concombres à saumure dans le

Care din aceste animale vă place mai mult?

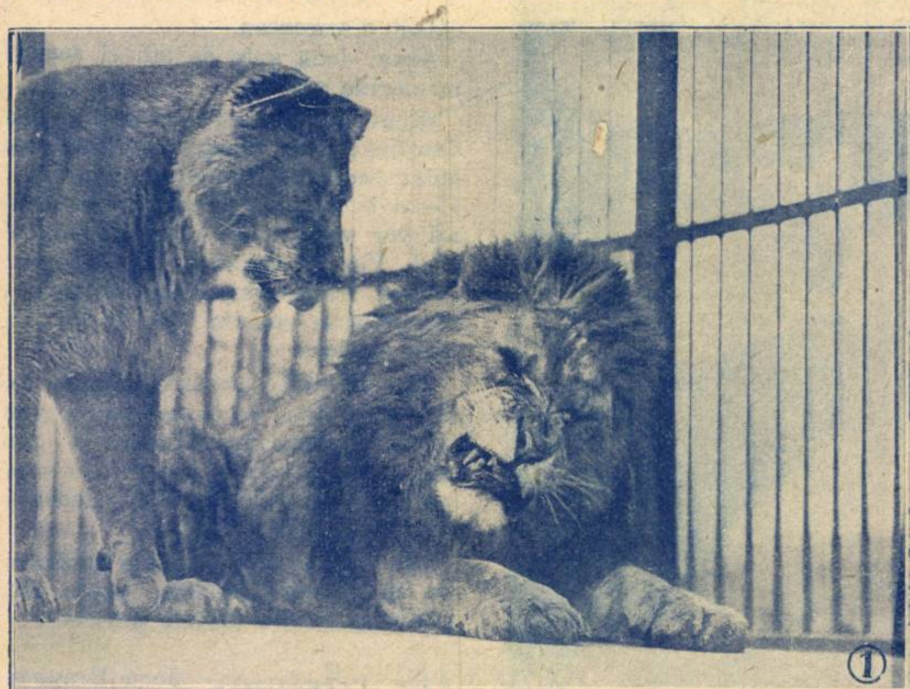
①

④

②

⑤

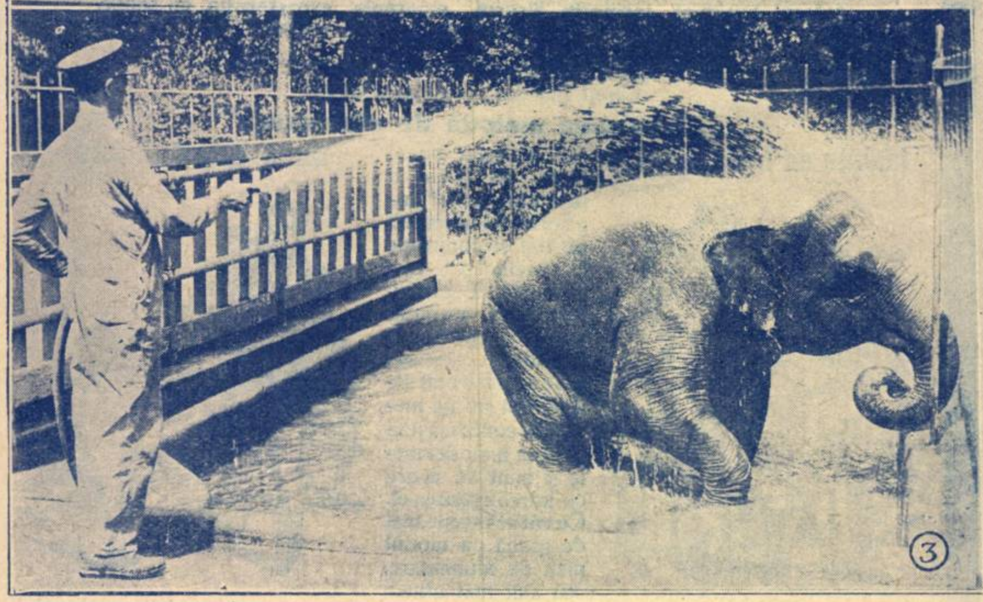
③

(Photo-exclusivitate Keystone şi „The New York Times" Ltd., Berlin)

1. Episod dintr'un menaj de lei din grădina zoologică londoneză : leul e plictisit că a fost deranjat din somn de leoaică. — 2. Un miel de două zile priveşte lumea de pe spinarea lânoasă a tatălui său. — 3. Jumbo, micuţul elefant din grădina zoologică de la Washington, primeşte bucuros o duşă matinală. — 4. Câinele păzitor de pe o plajă engleză: copilul de alături se simte cât se poate de ocrotit. — 5. O cimpanzoaică a dat naştere unui pui în grădina zoologică din Londra, şi şi-l ţine cu drag la piept.

1. Un lion du Zoo de Londres, ennuyé parce que la lionne lui a troublé le sommeil. — 2. Un agneau de deux jours sur le dos de son père. — 3. Douche matinale de Jumbo, le petit éléphant du Zoo de Washington. — 4. Chien gardant un enfant sur une plage anglaise. — 5. Une chimpanzé-mère et son baby nouveau-né au Zoo de Londres.

1. Ein Löwe im Londoner Zoo, der sich von der Löwin belästigt fühlt, die ihm den Schlaf getrübt hat. — 2. Ein zweitägiges Lamm auf dem Rücken seines Vaters. — 3. Morgendusche des kleinen Elephanten Jumbo im Zoo von Washington. — 4. Ein Dogge beschützt ein Kind auf einem englischen Strande. — 5. Eine Schimpansenmutter mit ihrem Baby im Londoner Zoo.

Un aspect ciudat: recolta orezului în Japonia

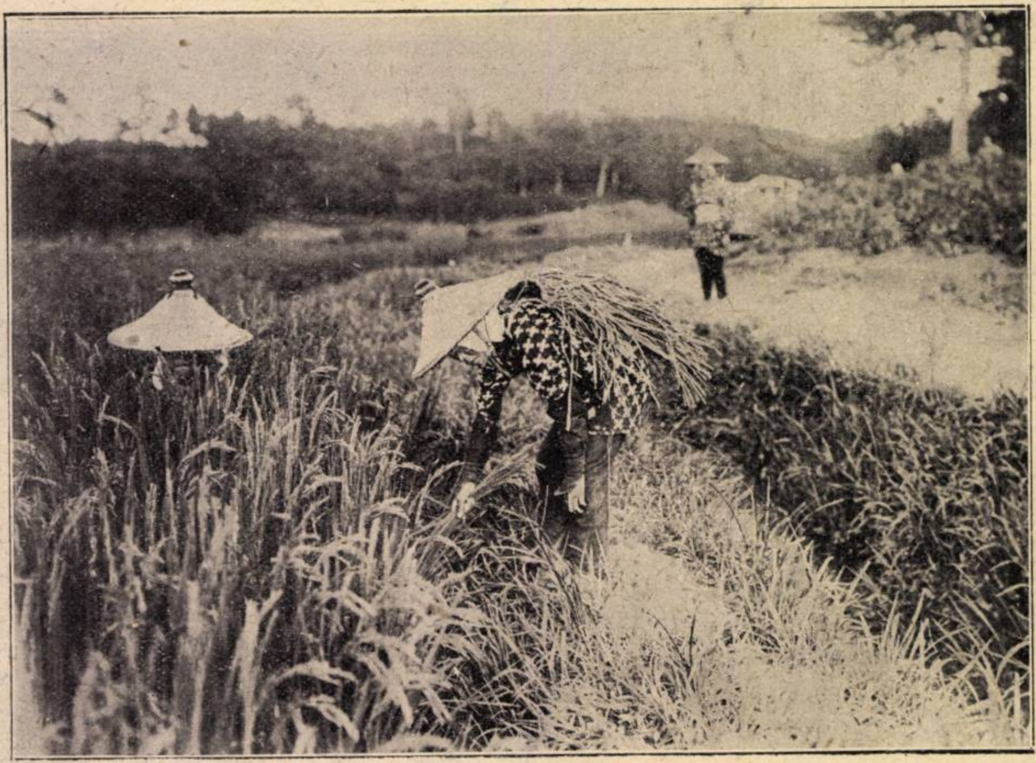

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Lanurile de orez ale Japoniei prezintă pe timpul recoltei un aspect extrem de ciudat pentru ochii Europenilor: pretutindeni răsar din ogoare pălării de pae în formă de colibe, iar purtătoarele lor sunt în cea mai mare parte fete japoneze tinere, ascunse printre spicele de orez.

O profeţie... aeriană

Printre precursorii aviaţiei să nu uităm pe marchizul d'Argenson.

Acum două sute de ani el scria în memoriile sale:

«Sunt convins că una din primele descoperiri de făcut, rezervată poate chiar secolului nostru, e arta de a sbura în aer. In chipul acesta, oamenii vor voiaja mai repede şi mai comod. Vor fi drumuri mai directe şi se vor transporta chiar mărfuri pe marile vase volante. **Vor fi chiar armate aeriene.**

«Fortificaţiile noastre actuale vor deveni inutile, de oarece se va putea trece deasupra frontierelor şi acolo sus va trebui să se exercite o supraveghere, iar artileriştii vor trebui să înveţe să tragă în aer.

«Va trebui să se creeze o nouă funcţie de **secretar de Stat, poate chiar ministru pentru forţele aeriene**».

Un răspuns prompt

Jean Brunhes a fost ceeace odinioară se numea «o conştiinţă».

Fiind membru al juriului unui examen, avea de interogat pe un candidat, fiu al unuia din cei mai iluştri oameni de Stat ai Republicei.

Tânărul se prezintă şi-şi spune numele. Profesorul nu clipi. Atunci candidatul îşi repetă numele; apoi, ca să nu fie nici o îndoială în spiritul interlocutorului său, adăogă:

— Sunt Cutare, fiu al ministrului de interne.

— Şi eu, domnule, răspunde scurt şi aspru Jean Brunhes, sunt examinatorul fiului ministrului de interne.

Regele Albert, alpinist

(Photo-exclusivitate Keystone)

Regele Albert al Belgiei e un fanatic alpinist, şi-l vedem mai sus într'o poziţie sugestivă între doui pereţi ai Dolomiţilor, pe cari s'a suit de curând.

Ucis de un mort

Un curios accident s'a produs deunăzi în Cehoslovacia.

Casierul unei cooperative de consum se sinucisese cu un foc de revolver şi zăcea pe pământ, mâna sa continuând să strângă arma, când sosiră un jandarm şi un doctor, chemaţi în grabă pentru a face constatările de rigoare.

Jandarmul vru să ridice cadavrul şi lovi mâna care ţinea revolverul. Acesta se descărcă, şi sărmanul jandarm se prăbuşi, atins mortal în burtă.

Să fii ucis de un mort, oricum, nu este ceva obişnuit.

Gânduri

Numai cei cari nu se gândesc la nimic, au nevoie să fie distraţi.

Papillon

*

Trebue să asculţi şi să nu crezi: adică să cântăreşti argumentele.

Bossuet

Bolile de plămâni se vindecă!

Tuberculoza pulmonară, oftica, tusea, tusea seacă, tusea cu flegmă, sudoarea nocturnă, catarul bronhial, laringita, flegma, emoragia, expectoraţia cu sânge, năduful, astma, junghiurile, etc. se vindecă!

Au fost vindecaţi mii de oameni!
Cereţi imediat cartea mea despre
„Noua mea metodă de alimentare"
care a salvat multă lume. Ea poate fi întrebuinţată pe lângă orice fel obicinuit de trai şi contribue la învingerea mai grabnică a boalei. Greutatea corpului creşte şi calcinarea treptată opreşte boala în loc. Bărbaţi serioşi din ştiinţa medicală confirmă excelenţa metodei mele şi sunt de acord cu întrebuinţarea ei. Cu cât se începe mai de grabă cu modul meu de alimentare, cu atât mai bine.

Inainte de întrebuinţare **După întrebuinţare**

Cu totul gratuit primiţi cartea mea, din care veţi afla multe lucruri bune de ştiut. Cine e deci chinuit de dureri cine vrea să scape repede, radical şi fără pericol de suferinţa sa, să scrie chiar azi! Accentuez din nou că primiţi **cu totul gratuit**, fără nici o obligaţie din partea dv., lămurirea mea şi medicul dv. va consimţi de sigur la această

nouă regulare a alimentării dv.

găsită excelentă de profesori de primul rang. E deci în interesul dv. să scriţi imediat şi veţi putea fi oricând serviţi de reprezentanţa mea de acolo.
Luaţi învăţătură şi **dorinţă întărită de însănătoşirea** din cartea unui **medic cu experienţă**. Ea conţine înviorare şi **dorinţă de viaţă** şi se adresează tuturor bolnavilor cari vor să cunoască stadiul actual al **tratamentului pulmonar**.

Georg Fulgner, Berlin-Neukölln, Ringbahnstrasse 24, Abt 610

Țestoasă uriașă

S'a capturat în apele râului Gabès o broască țestoasă uriașă cântărind 650 kilograme, măsurând 2 metri în lungime și 1 metri 40 în lărgime.

Această specie este astăzi nespus de rară.

Nou record feminin

In cursul matchului internațional feminin de atletism Franța-Japonia, disputat la stadiul Elisabeth din Paris şi câştigat de Franceze—46 puncte față de 38 — d-şoara Warnier, fotografiată aci, a bătut recordul feminin al Franței de aruncare de sulițe, cu 35 m. 78.

Cel mai mare hidroplan

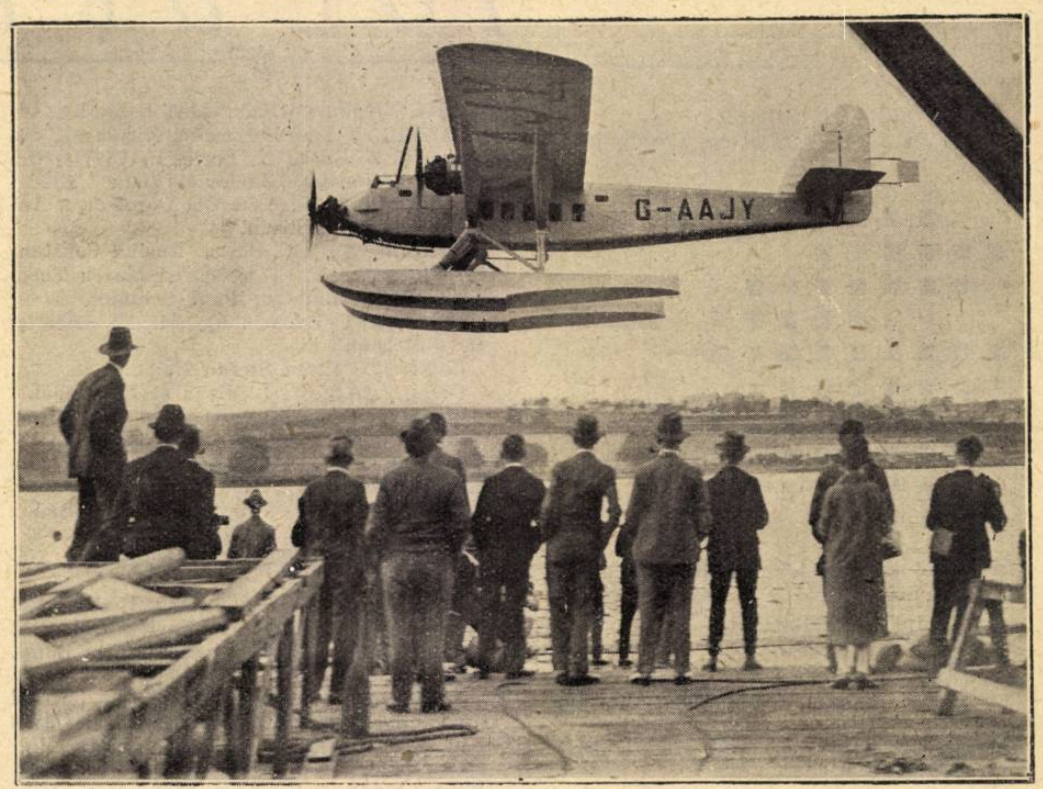

(Photo-exclusivitate Keystone)

Un uriaş hidroplan — tip monoplan —, pentru necesități comerciale, şi-a făcut de curând primele încercări de sbor în Anglia. Se spune că ar fi cel mai mare în genul său : poate face 140 de mile pe oră. I s'a dat numele de „Valetta".

Leac nou contra răului de mare

Se recomandă nenumărate leacuri contra răului de mare. Iată unul cu totul nou:

Sir William Orpen, un mare pictor englez, e în acelaş timp un suflet bun şi un om de spirit. Intr'o zi se îmbarcase pe un vapor, care trebuia să-l treacă din Irlanda în Anglia. Marea era furioasă şi vaporul era împins în toate părțile. Dar Sir William nici nu se sinchisea. E un îndrăgostit al mării şi se plimba nepăsător pe punte.

Deodată zări un pasager care, prăbuşit într'un colț al punții, era gata să fie cuprins de desagreabila indispoziție.

— Parcă aşi fi pe moarte ! îi strigă acesta lui Sir William.

Artistul zâmbi.

— Vino cu mine, spuse el.

Şi conduse pe necunoscut în salonul vaporului.

Aci, tot restul călătoriei, pictorul vorbi fără întrerupere, şi străinul, om politicos, a trebuit să asculte tot timpul. In modul acesta au ajuns în portul Holyhead, fără ca teribilul rău de mare să-şi fi arătat efectele.

Se spune că cel mai bun preventiv contra lui este un tovarăş de drum, care vorbeşte aşa de bine, încât eşti nevoit să te concentrezi spre a-l asculta !

Ford şi automobilele vechi

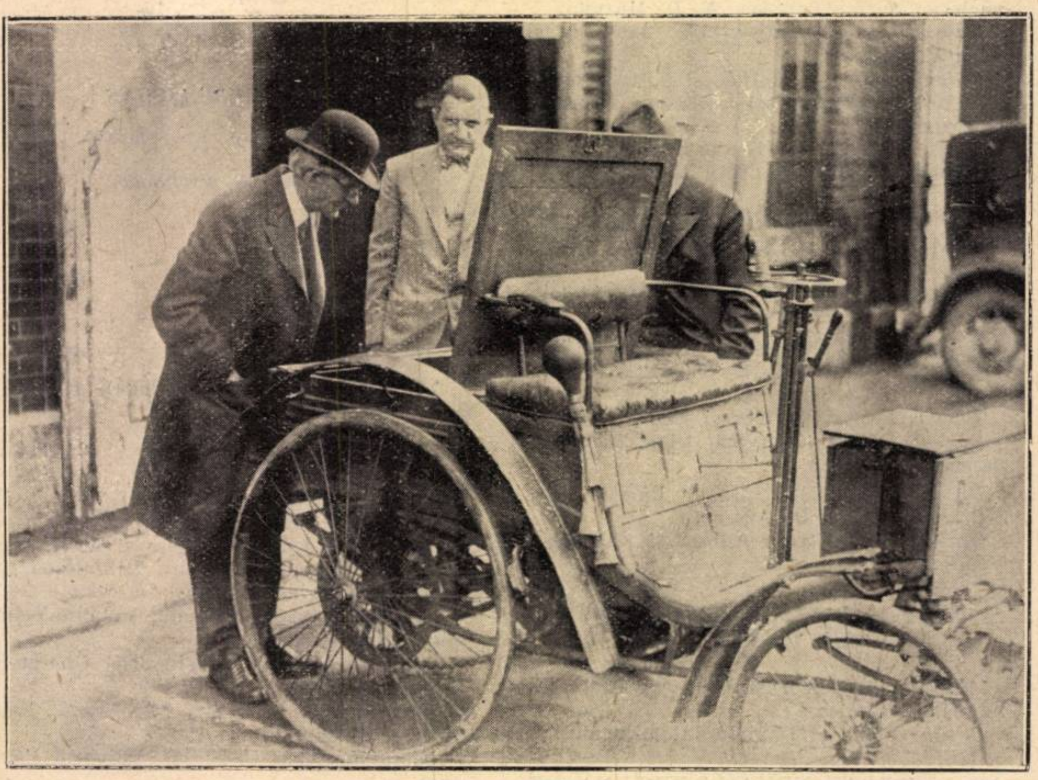

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Cu prilejul trecerii sale prin München, Ford, „regele automobilului", a examinat cu interes, cum se vede aci, cel mai vechiu exemplar existent al unei maşini Mercedes-Benz şi l'a cumpărat pentru colecția sa de automobile din trecut.

ERNST GLAESER

Contingent '924

(Jahrgang 1902)

Se găseşte de vânzare la toate librăriile şi la Editura «EMINESCU», Bucureşti I, Strada Parlamentului 2.

Contra lei 100 prin mandat poştal se trimite franco oriunde.

JOCURI

JOC GEOGRAFIC
de L. şi Sorel Avramescu, Constanţa.

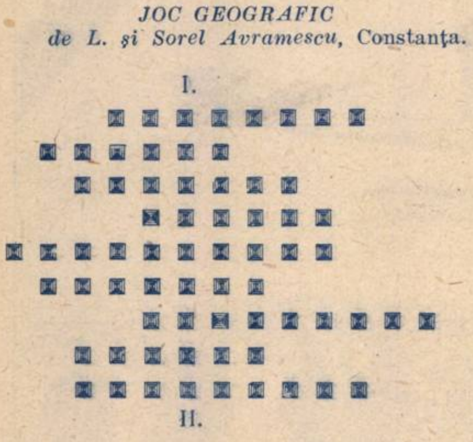

Inlocuindu-se punctele cu litere, să se formeze nume de judeţe româneşti.
I.—II.=Judeţ din România.

ENIGMA
de A. Şoimu, Sylim Theos, Bălţi.

Care e acel lichid pe care-l găseşti, dacă din nimic scoţi nimic?

JOC DE CUVINTE MAGICE
de Alexandru Dobrinescu, Bârlad.

Se dau următoarele nouă cuvinte:

Radiu—Ronde—Razim—Alene—Melis—Norma—Timin—Secta—Edita—Stern.

Combinându-se între ele literele fiecăruia din cuvintele de mai sus, se vor afla alte nouă cuvinte, ale căror iniţiale, citite de sus în jos, în ordinea dată, vor da numele unui mult regretat artist dramatic român, mort de curând.

Soluţiile jocurilor din „O. L." No. 41

PROBLEMA DE ARITMETICA

Intâiul lucrător	720
Al douilea	900
Al treilea	780
	2400 Lei

FUZIUNE DE CUVINTE.

SALAMMBO
ARLBERG
RADZIVIL
ALFIERI
SCAUN
POHOD
ANAXAGORA
NASTUREL
DIONISIU
INTERIM
TRIPOLI
IORGOVICI

Să răspândiţi **„OGLINDA LUMII"**

JOC IN TRIUNGHIU.

L A R O U S S E
A L A R M A T
R A D I A T
O R I O N
U M A N
S A T
S T
E

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE:

Arad: Paulina Troisi.
Bârlad: Alexandru T. Dobrinescu, Ovidius Idriceanu-Igrov, Ionel Pogoceanu şi Janetta Mihăilescu.
Brezoiu (Vâlcea): Vetuţa Ionescu şi D. Costel Malaia.
Bucureşti: Caliopi Belcini, Niculina Drăgan I. Exarhu, Victoria şi Miron F. Iacob, Fănică Nicolaescu-Balş, Lică Sobiesky, Olguţa Hubert, Andrei Exarhu, Nicolae L. Petrescu şi Anişoara N. Petrescu, Vivi şi Octavian Voineagu, Elisievici Dănel, Elisievici C. Puiu şi Narcisse Gh. Dorobanţu, Angelo Dorobanţu Liviu.
Câmpina: Nicu C. Slavu, Ruşină Constantin, Gheorghe N. Georgescu şi Marcu Theodor, Olga Rădulescu, Paul Schmidt.
Caravaneţi (Teleorman): Fl. N. Şolea şi H. Polichroniade.
Constanţa: Liviu Ştefan Baicu.
Costeşti (Argeş): I. Vişan şi I. Anghel.
Craiova: Frida Rosenstein şi Tity Beck, Micu Eliezer, Virgil C. Dumitrescu.
Creteni (Vâlcea): Costică Petrescu şi Florica Bedreagă.
Curtea-de-Argeş: Flory Kellu şi F. Bădoi.
Focşani: Micuţa şi Neculai Roman.
Galaţi: Ionescu T. Ştefan, Howells G. Dumitru.
Iaşi: Leocadia Căpit. Enescu, Emil şi Rodica Gamulea, Carol Haimovici, Petru N. Alexa, Rodica şi Vlad Anghel, Haim Beral, Comănescu N.
Noua-Suliţă (Hotin): Serge Şişco, Michel Goldstein, Abraham Lerner, Izrail şi David Catz, Leon Klärman, V. Reinis, Maniu Kligman, Marcel Bograd, Beniamin Rosenberg, Marcel Godbar, Leonida Meilihson, Mişu Weinberg, Etty Meilihson.
Oradea-Mare: Alex. Golumbeanu, A. Ardeleanu.
Pâncota (Arad): Vălean Simion.
Petroşani-Mina Deak (Huniedoara): Sever Popescu.
Ploeşti: Vasile C. Libiu.
Podul-Turcului (Tecuci): Const. Divitari.
Râmnicul-Vâlcea: Marioara Vlahu şi Gogu Petrini, Marilena şi Mircea T. Simon, Marioara Băsescu şi Manole Statopol.
Roman: Dan Gh. Florescu.
Slatina: Gică Nicolescu.
Tecuci: A. Zissu.
Timişoara: Constantin Banu, Chirilă Andreiu.
Titu (Dâmboviţa): Gogu Georgescu şi Florica Bănică.
Turnu-Măgurele: Marin A. Iliescu, G. Constantinescu, Caterina Dumitriu şi Fănel Delaturnu, Lucica Tocaci, Gică Nedelescu şi Nicu Posmăgescu, Fănel Z. Teodoriu.
Turnu-Severin: Marcello Da-Rin, Teodor Popescu şi Aneta Marinescu, Ghiţă Ciovârnache şi Kiriac Popescu, A. D. Murgan.
Valea-Caselor (Dâmboviţa): Anişoara şi Nicu V. Popescu.
Văleni-Podgoria: Mathée şi Titty Mosois.
Viforâta (Dâmboviţa): Victor Popescu-Gheorghiu.
Vulcana: Jeana şi Genne Popp.
Urziceni (Ialomiţa): Nety Mochi.

AU DESLEGAT PROBLEMA DE ARITMETICA ŞI FUZIUNEA DE CUVINTE:

Turnu-Severin: Costică şi George Vlahos.

AU DESLEGAT PROBLEMA DE ARITMETICA ŞI JOCUL IN TRIUNGHIU:

Bacău: Fetiţa Profiriu şi Lenuţa Lascăr.
Bârlad: Macry Georgică, Gicu Tacu, Ionescu M. Dumitru.
Bucureşti: G. Bellu, Magda Pârvu.
Chişinău: Nicu G. Arsene.
Oradea-Mare: Streza Aglaia şi Călărăşan Vasilica.

AU DESLEGAT FUZIUNEA DE CUVINTE ŞI JOCUL IN TRIUNGHIU:

Alexandria (Teleorman): Harry Biala, Elefterie Băltoaica.
Buzău: Elena şi Danielu Ialomiţeanu.

AU DESLEGAT NUMAI PROBLEMA DE ARITMETICA:

Craiova: Vasilescu Aurel.
Dorohoi: Bercovici Emil.
Focşani: Christian Romeo şi Ciobotaru Stere.
Ploeşti: Milly Răduţ şi Bujanică.

AU DESLEGAT NUMAI FUZIUNEA DE CUVINTE:

Bucureşti: Varvara Zahareanu, Mimy Schein, Carol Soare.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL IN TRIUNGHIU:

Cluj: Victor Albanezu şi Th. Demetrescu, Mitică Eftimiu, Marioara şi A. Zimnicea.
Sinaia: Marilena N. Constantinescu, M. A. D. Hertz, M. Virgil, M. F. Weissendorf.

PRIN TRAGERE LA SORŢI AU CAŞTIGAT:

Premiul problemei de aritmetică: Frida Rosenstein (Craiova).
Premiul fuziunei de cuvinte: Comănescu N. (Iaşi).
Premiul jocului în triunghiu: Elena Ialomiţeanu (Buzău).

⁂

Persoanele câştigătoare sunt rugate să ie trimeată adresele exacte, spre a li se putea expedia premiile.

Expediţia premiilor se face odată pe lună.

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN «O. L.» No. 40:

Craiova: Frida Rosenstein, Tity Beck, Micu Eliezer.
Oradea-Mare: Alex. Golumbeanu.
Viforâta (Dâmboviţa): Victor Popescu-Gheorghiu şi Nuscha Popovici.

Soluţiile cimiliturilor din „Duminica-Magazin" No. 42

PIRAMIDA NUMERILOR

O
O R
O R B
O R B I
O R B I T
O R B I T Ă

PROVERB ASCUNS

La aşa cap, aşa căciulă.

JOC IN PATRAT.

HANON
ANALE
NAZAR
OLANE
NEREU

AU DESLEGAT TOATE TREI CIMILITURILE:

Arad: Florica şi Dimitrie A. Ardeleanu, Cimpoieş Nicolae.
Bârlad: Ovidius Idriceanu-Igrov, C. Ionescu, Alex. Th. Dobrinescu, Chicoş Constantin Ingrid U. Coriviades şi A. D. Zipp, Ionel Pogoceanu şi Janetta Mihăilescu, Ingrid U. Coriviades, Katty Doroska.
Brăila: Tytta T. Stamate, Melanie-Yolanda N. Christescu.
Braşov: Ivan N. Sandu, Titi Gherco-Sinaia.
Bucureşti: Carol Soare, Edelstein Emanuel, Lulu Vlădoiu.
Câmpina: Nicu C. Slavu, Valentin Popovici.
Caracal: Dum. Dumitrescu, P. Ştef. Constantin şi Ilie T. Lupiţa.
Craiova: Marian Cucu, Virgil Dumitrescu.

(Urmează în pag. 809)

Piatra fundamentală pentru locuințe eftine

Duminica trecută s'a pus în bulevardul Independenții piatra fundamentală a clădirilor eftine pe care le va executa Casa Autonomă a Construcțiilor din București. Instantaneele noastre reprezintă: în stânga, *serviciul religios ;* în dreapta, *pe d-nii I. Maniu și M. Manoilescu pe terenul afectat nouilor construcții.*

(Photo „Oglinda Lumii")

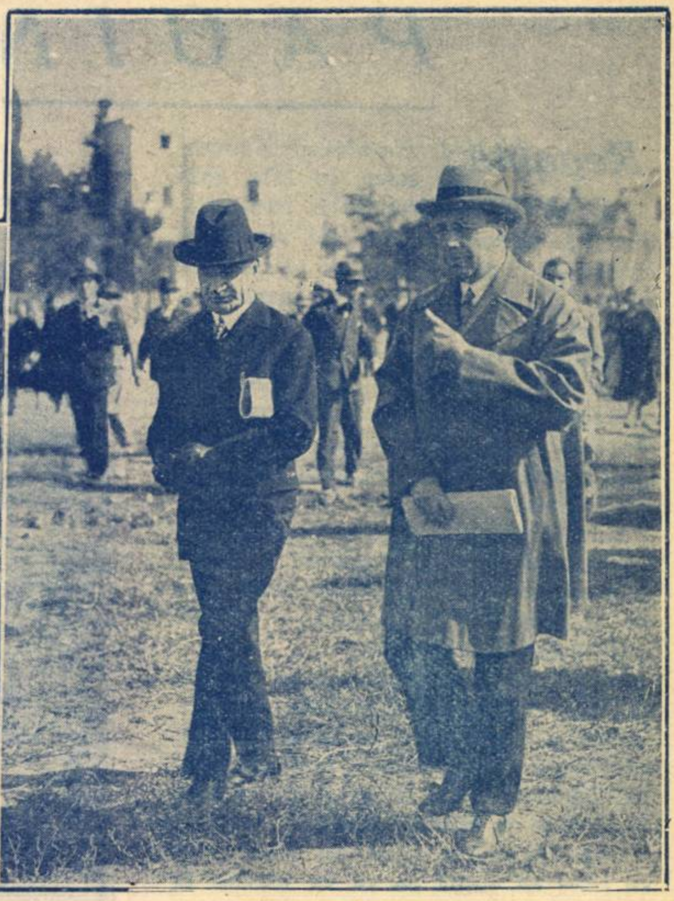

Soluțiile jocurilor

(Urmarea din pag. 808)

Drăgășani (Vâlcea): Dan Rădoiu.
Ghirdoveni (Prahova): Nicu K. Ionescu.
Lerești (Muscel): St. Sichitiu-Giurgiu.
Noua-Suliță: Eidelman Șmil.
Oradea-Mare: Lucica și Tony Daia.
Pitești: Elena și Vasile V. Georgescu.
Târgoviște: Tina Goldenberg.
Turnu-Măgurele: Marin A. Iliescu.
Turnu-Severin: Dumitru și Alexandru D. Bădulescu.

AU DESLEGAT PIRAMIDA NUMERILOR ȘI PROVERBUL ASCUNS:

Brăila: D. Carapetru.
Brașov: Aurel Weiss.
București: Marcu Simovici.
Ploești: Nely și Lya Sandu, Rodica Băiatu.
Râmnicu-Sărat: Tudor M. Simionescu.

AU DESLEGAT PIRAMIDA NUMERILOR ȘI JOCUL IN PATRAT:

Băicoi: Andrei Modrogan.
Bistrița: Aurel Moldovanu.
București: Elisievici Dănel, Elisievici C. Puiu și Angelo L. Dorobanțu, Narcis Gh. Dorobanțu, Mircea Hartel și Alexandru Hartel.
Noua-Suliță (Hotin): Benyamin Rosenberg, Leonida Meilihson, Abram Warschavsky, Marcel Godbar, Marcu Bograd, Serge Șișco, Isac Tenenboim.
Turnu-Severin: Rică Timoftescu.

AU DESLEGAT PROVERBUL ASCUNS ȘI JOCUL IN PATRAT:

Bârlad: Radu Rădulescu.
Brașov: Puia Buzescu.
Constanța: Louyse Pascalidy și Sorel Avramescu.
Craiova: Didina și Ana Klein, Jeana Solomon.
Drăgășani (Vâlcea): George Rădulescu.
Focșani: Tony Popescu și Mircea Rădulescu.
Galați: Cohn Dora și Ella Goldenberg, Cohn Simon.
Timișoara: I. Livideanu.
Vaslui: Elvira Șt. Ionescu.

AU DESLEGAT NUMAI PIRAMIDA NUMERILOR:

Bălți: A. Pădureanu.
Bârlad: Tony Popovici.
Brașov: Izu Schein, Mitzy și Felicia Cățoiu.
București: Lucicuța Scl., Liana și Natalia Tănăsescu, Bernardt Strulovici.
Ploești: Simion Marcovici și Alfred Edelstein.

AU DESLEGAT NUMAI PROVERBUL ASCUNS:

Brăila: Elvira Negrescu și Valentino Sorani.
București: Gaby dr. Popescu, Mimy Schein.
Cluj: Victor Albanezu și Th. M. Demetrescu, Mitică Eftimiu, Marioara și A. Zimnicea.
Ploești: Căpitan Ghilicaș, Theodor și Ana Stoicescu.
Sinaia: Marilena N. Constantinescu. M. A. D. Hertz M. Austriac, M. Virgil, M. F. Weissendorf.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL IN PATRAT:

Alba-Iulia: Adrian Theodorescu.
București: Annie Bogdan, Radu Popa.
Buzău: Dumitru Ionescu.
Iași: Octavian Stelescu.

PRIN TRAGERE LA SORȚI AU CAȘTIGAT PREMII:

Șt. Sichitiu-Giurgiu (Lerești-Muscel); Andrei Modrogan (Băicoi); Valentino Sorani (Brăila).

A existat discursul?

Când a murit marele autor dramatic francez Georges de Porto-Riche, ales cu câțiva ani înainte membru al Academiei Franceze, s'a discutat mult dacă discursul său de recepție la Academie era gata. A murit, în orice caz, ca și Georges Clemenceau, fără a-l fi rostit. Să fixăm un punct istoric.

Răspunzând, în ziua de 21 Noembrie 1926, lui Géo London care îi lua atunci un interview, Porto-Riche zise:

— Discursul meu este gata.

Apoi adăogă:

— Am recitit tocmai discursul de recepție al lui La Bruyère. E minunat. Nu cuprinde decât cincisprezece rânduri asupra predecesorului său.

In realitate, Georges de Porto-Riche a scris în adevăr discursul său de recepție. Dar comitetul de lectură al Academiei l'a respins. Și autorul «*Indrăgostitei*» n'a vrut să-l refacă.

Extraordinarul roman
EVREI
în
Lanțuri
s'a tradus în toate limbile mondiale
Tirajul total în număr de
600.000
exemplare înseamnă un
SUCCES MONDIAL!
Câteva din aprecierile presei internaționale

Berliner Lokalanzeiger
Romanul e plin de senzație și totodată abil amestecat cu descripții miniaturale desfășurând un tablou interesant de moravuri, care ține atenția încordată de la început până la sfârșit.

Hamburgischer Correspondent:
Acest roman din Ghetto e scris cu o pătimașă forță de înfăptuire literară.

Daily News:
Povestirea aceasta e de o forță covârșitoare. E una din cărțile pe cari cititorul nu le uită atât de lesne.

Northern Whig, Belfast, Irlanda:
O lucrare cu totul remarcabilă. Cea mai bună carte scrisă de mulți ani încoace!

Pester Lloyd, Budapesta:
Technica romanului e desăvârșită, și cu totul remarcabilă e descrierea evadării din minele de argint viu ale Siberiei.

Se găsește la toate librăriile și la Editura „EMINESCU" S. A. București

PAGINA FEMEII

Regalități efemere

S'a sfârșit: Frumusețea se află gata rânduită, cântărită, însușită. «Reginele» nu mai avură de cât să-și facă bagajele și să se despartă, ca să se întoarcă fiecare la casa ei.

Miss «Universe», puțin suferindă, în urma prea multelor emoții și obligații consecutive titlului ei de «regină a reginelor», a plecat dela Rio de Janeiro spre Rio Grande do Sul, care a văzut-o născându-se.

Miss Portugalia a reluat, precum se înțelege, drumul Portugaliei, nu fără ca societatea portugheză de binefacere s'o fi înscris — o glorie! — printre membrele ei de onoare.

Miss Europa, urmată de Miss Franța, de Miss Turcia, de Miss Cuba, s'au îmbarcat și ele. Se știe că Miss Europa, adevărata câștigătoare a turneului, încântătoarea d-ră Diplaraku, va ține conferințe în Statele Unite.

Miss Turcia a găsit un bărbat. Și se pare că, după ce se va mărita la Stambul, se va întoarce cu soțul ei să se stabilească în Brazilia.

Determinarea sexului

Un aparat compus din două pendule care susțin fiecare o mică sferă de cristal legată cu sfoară de una din extremitățile unui cadru de lemn, care e osatura aparatului, una din sfere fiind roșie și cealaltă albastră, — iată cu ce se poate anunța dacă copilul din pântecele mamei va fi fată sau băiat.

Aparatul se apropie de femeia gravidă și răspunsul e sigur.

Să credem ?...

O nuntă în cușca tigrului

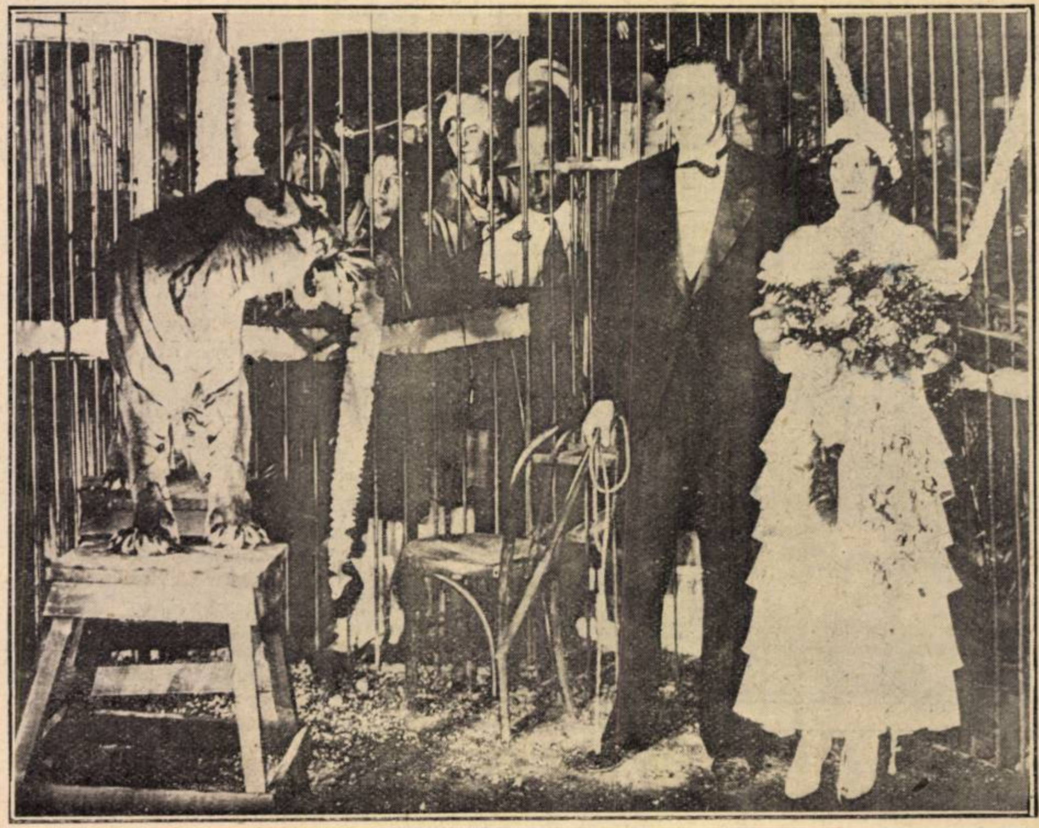

(Photo-exclusivitate Keystone)

Scott, îmblânzitor de tigri din Ohio (Statele Unite), s'a căsătorit, și a găsit cu cale să facă nunta în cușca fiarelor sale. Precum vedeți, soția sa nu e tocmai liniștită de acest „al treilea" din menajul lor...

Din La Bruyère

Adevărata grandoare nu pierde când e văzută de aproape: cu cât o cunoști mai bine, cu atât o admiri mai mult.

Studente americane... lustrageoaice

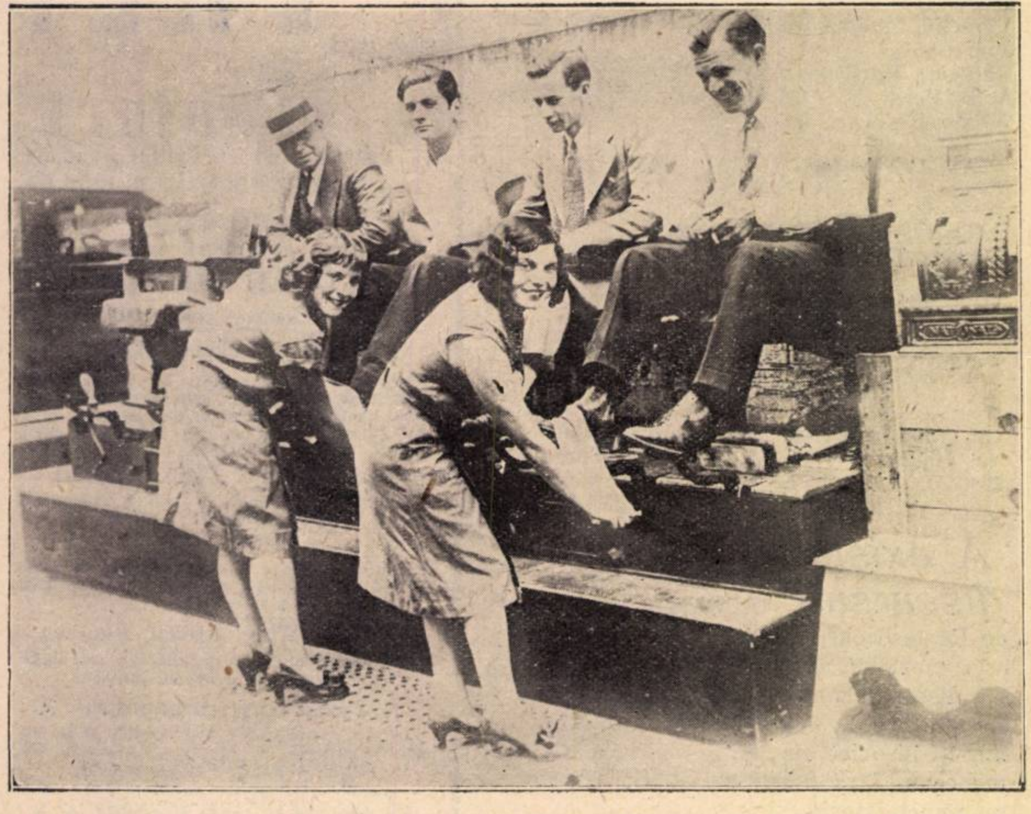

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Spre a-și câștiga banii necesari pentru studii, două studente americane: Dolores Miller și Eve Coo din Los Angeles, au devenit lustrageoaice și își execută munca cu bună dispoziție. Costul lustruitului unei perechi de pantofi e de 5 cents (8 lei și 40 bani).

Când o fată e frumoasă...

(Photo-exclusivitate Keystone)

Când o fată e frumoasă, are norocul să se mărite cu un bogătaș, — cazul d-rei Elizabeth Altemus din Filadelfia, care s'a măritat cu d. John Hay Whitney, posesorul rotunjioarei averi de 20.000.000 dolari.

Nimic nou...

Acuzatul :... și câteva zile după ce m'am căsătorit, a isbucnit războiul.

Judecătorul : Așa se întâmplă de obicei!

ACTUALITATEA IN CARICATURA

Frumoasă perspectivă

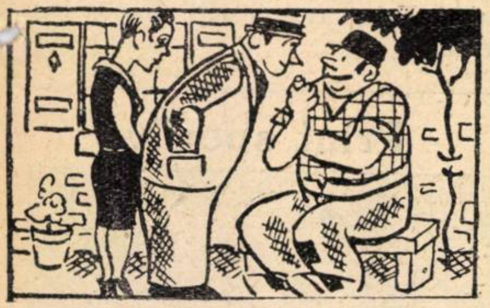

— *Am vrea să profităm de frumoasa dimineaţă şi să fim sculaţi devreme!*

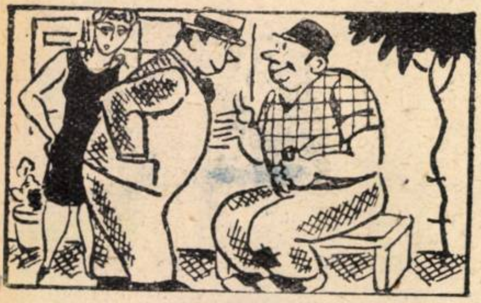

— *Fiţi siguri că veţi fi deşteptaţi în zorii zilei...*

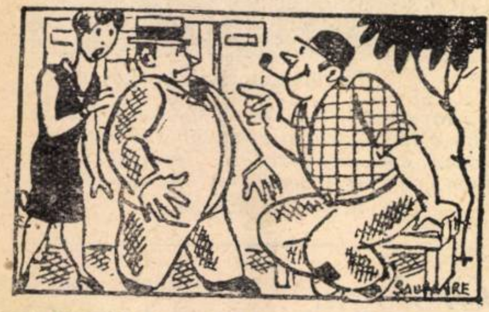

...Fiindcă nu veţi fi adormit încă dimineaţa din cauza ţânţarilor!

BOLI MOLIPSITOARE

Profesorul vorbeşte copiilor despre boli molipsitoare şi le spune:

— E foarte periculos să sărutaţi animale. Imi puteţi da vreo pildă? Costache, ştii tu ceva?

— Da, d-le profesor, tanti Zoe şi-a sărutat căţeluşul.

— Şi?

— Şi a murit căţeluşul!

CONŢINUTUL

— O! ce superbă mapă de birou!

— Mi-a dăruit-o soţia mea de ziua mea.

— Foarte frumos! Şi era ceva înăuntru?

— Da, nota de plată!

INFORMAŢIE EXACTĂ

Cinci minute înainte de plecarea trenului.

Un pasager vede că nu are umbrela şi îşi reaminteşte că a lăsat-o în hotelul de lângă gară.

— Dute fuga la hotel, spune el unui hamal, şi vezi în camera 54 dacă umbrela mea mai e acolo. Cred că am pus-o în stânga, lângă uşă!

Hamalul se repede. După trei minute se întoarce gâfâind fără umbrelă.

— Era exact, zise el întinzând mâna deschisă, umbrela se află în adevăr în camera 54, în stânga, lângă uşă!

IL CUNOAŞTE

Albu se întâlneşte cu Negru.

— Ce şansă, Negrule dragă, tocmai mă gândeam la tine.

— Exclus, răspunde prompt Negru, nu am la mine decât o sută de lei.

O SOCOTEALĂ

— Va să zică, te-ai însurat şi tu! Eşti mulţumit?

— Da!

— Găteşte bine soţia ta?

— Nu!

— Ştie să coase?

— Nu!

— Nici asta? Atunci ce ştie?

— Să cânte admirabil!

— Să cânte? Ia spune: nu ar fi fost mai eftin dacă îţi luai un canar?

DISTRAT

Moaşa: E băiat, d-le profesor!

Profesorul: Dece mi-o spui mie? Nu e soţia mea acasă?

Aşa sunt plugarii

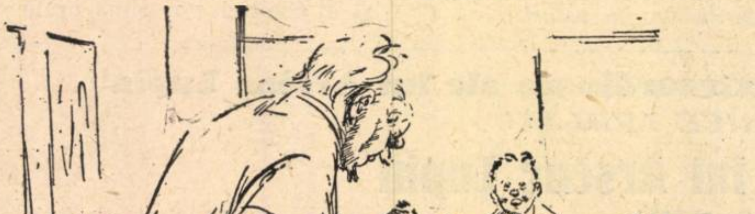

Institutorul: *Ia spune, Petre, după ce plugarul şi-a strâns recolta, ce face?*
Petre: *Se plânge că a fost proastă.*

Capriciu

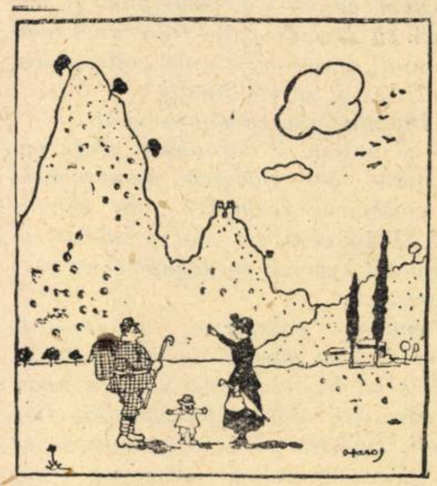

— *Dece tot plânge copilul? Dă-i ce vrea.*

— *Dă-i tu! Vrea să ducă muntele acesta acasă.*

NIMIC DEOSEBIT

— Cum a decurs logodna ta de eri, Marga?

— Ca de obicei!

PREGĂTIREA

Lilly: De unde ştii că Ema se va mărita în curând?

Kati: Logodnicul ei învaţă să gătească.

Leacul cel bun

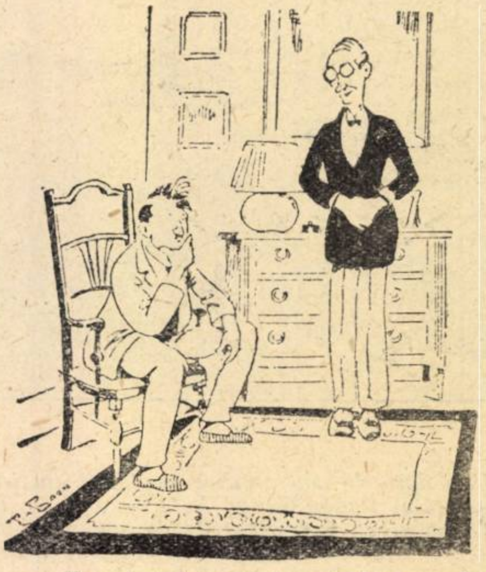

— *Nu-mi mai reamintesc de loc numele remediului ce mi-aţi indicat deunăzi şi care mi-a făcut mult bine!*

— *Contra cărei boli?*

— *Lipsa de memorie!*

INTRUŞII

— Portar! Portar!

— Da, doamnă. Ce doriţi?

— In camera mea sunt doui domni străini. Te rog să dai afară pe unul!

PROTECŢIA LEGALĂ

— Nu pricep dece un bărbat nu are voe să aibă mai multe soţii!

— După ce te vei însura, vei pricepe că legea apără pe acela care nu ştie să se apere singur!

Oameni de spirit, explorați-vă orașul!

Un amuzant concurs fotografic, instituit de „Oglinda Lumii“

Credem că vi s'a întâmplat și dv. uneori să treceți prin fața unei clădiri, unui monument, unui colțișor din orașul dv., și să exclamați:

— Doamne, da, caraghios mai e!

De ce anume e caraghios, n'ați putea spune, dar clădirea, monumentul sau colțișorul respectiv v'au stârnit râsul. Prin contrast sau printr'un aranjament special, se degaja ceva care vă amuza.

Asemenea colțișoare, monumente sau clădiri se găsesc în toate orașele. Totul e să le descoperi. Și țara noastră, care are atâtea indiscutabile frumuseți, suportă să i se examineze cu lupa și ceeace mâna omenească a pus grotesc în mijlocul ei.

Oameni de spirit, luați-vă deci aparatul fotografic și trimiteți-ne ce vi s'a părut mai caraghios în orașul dv. *Concursul nostru e menit să pună la încercare darul dv. de observație și umorul de care dispuneți.*

Termenul concursului e

PÂNĂ LA 1 NOEMBRIE 1930, ORA 6 SEARA

când primim la redacția «Oglinzii Lumii», cu poșta sau predate personal, ultimele fotografii.

Ele vor fi publicate în cel mai apropiat număr, și puse apoi la vot.

Și spre a fi și noi în nota spirituală a concursului, vom acorda premiantului.

1000 KILOGRAME DE LEMNE
predate la domiciliu
sau contravaloarea lor în bani

Nădăjduim, prin acest concurs, să amuzăm pe cei cari vor porni să-și exploreze orașul cu aparatul fotografic, și să distrăm și pe cititorii noștri, când vor vedea laolaltă câteva din cele ce natura sau mâna omului au aranjat inconștient pentru provocarea râsului contimporanilor.

Inundație teribilă în India

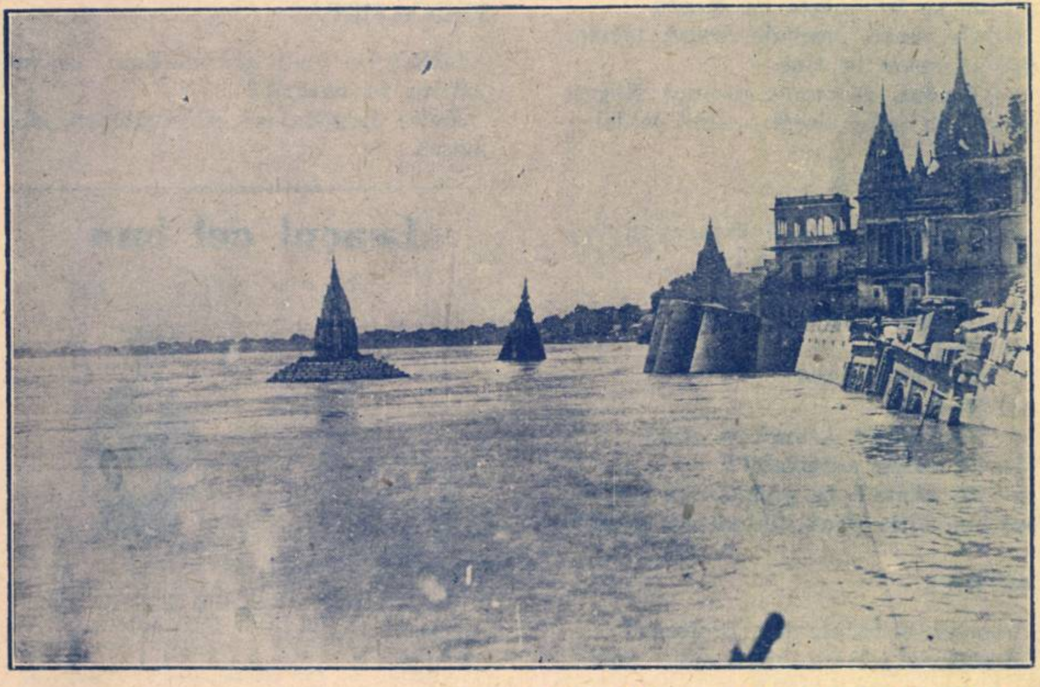

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Una din cele mai grozave inundații din istoria Indiei a fost pricinuită de revărsarea uriașului fluviu Gange. Sute de animale au pierit în valuri și orașele depe malurile Gangelui au fost acoperite de ape până în vârfurile turnurilor. Fotografia noastră arată turnurile pagodelor orașului Benares, eșind cu vârfurile lor din valuri.

Tantiemele lui Caruso

Fiica marelui tenor Caruso primește jumătate din tantiemele plăcilor pe cari se află înregistrată vocea dispărutului.

Aceste tantieme se ridică la un milion de dolari (160 de milioane de lei) pe an.

Prinț sportiv

(Photo-exclusivitate Keystone)

La concursurile școlare de sport din Stockholm a luat parte și unul din fiii moștenitorului coroanei suedeze, prințul Carol Ioan, pe care-l vedem aci în momentul aruncării mingei.

Orologiu complicat

Se construește, pentru turnul nouei catedrale din Messina, un orologiu care trece drept cel mai mare și mai complicat din lume.

In afară de fazele obișnuite ale lunei, de poziția corpurilor astronomice, de mareele și anotimpurile anului, el va avea subiecte din bronz cari vor înfățișa scene simbolice de anotimpuri, va indica zilele săptămânei, sferturile de oră, etc. Un cocoș, așezat pe vârful turnului, va cânta la răsăritul și asfințitul soarelui și un leu va răcni, mișcându-și capul și coada la amiazi.

Două subiecte, reprezintând pe Dina și Clarenza, țărance cari au vestit orașului, în anul 1202, apropierea armatei lui Carol de Anjou, rege al Neapolului și al Siciliei, vor suna orele.

Au apărut din „Aventurile extraordinare ale lui Arsène Lupin“
de *MAURICE LEBLANC*

Confidențele lui Arsène Lupin
Triunghiul de aur
Izbânda lui Arsène Lupin

Au mai apărut până acum:

Arsène Lupin, gentleman-apaș.—Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes.— Acul scobit.— „813“.— Cele trei crime ale lui Arsène Lupin.— Dopul de cristal

Se găsesc de vânzare la toate librăriile, depozitarii de ziare și la Editura „Eminescu“, S. A., București I, Str. Anghel Saligny 2.

30 LEI — VOLUMUL COMPLET — LEI 30

De ce a *trebuit* să piară „R. 101“

Tragedia uriașei aeronave, văzută din punct de vedere științific

In aceiași zi în care rămășițele lui Andrée, Frenkel și Strindberg au fost aduse în patria lor, Destinul făcu să se prăbușească din văzduh cea mai mare aeronavă construită până azi.

Dezastrul lui „R. 101” a îndoliat toate țările și a decepționat oamenii științei, deși această catastrofă nu e cea dintâi și nu va fi nici cea de pe urmă pe drumul eternului Progres.

Decepția și demoralizarea nu au nici-o justificare.

ERRARE HUMANUM EST

Oamenii sunt născuți pentru greșeli.

Să fi fost greșite calculele inginerilor constructori?

Să fi greșit meteorologii prevederile lor, dirijând uriașul vapor aerian spre regiuni unde s'au deslănțuit furtuni groaznice?

Nu trebuie să uităm că și Zeppelinul a fost într'o primejdie mare, tot cu prilejul unei furtuni în Franța, dar surprins în timpul zilei de deslănțuirea elementelor oarbe ale Naturii, avu norocul să fie salvat la timp, grație intervenției armatei franceze.

APRINS DE TRĂZNET

O furtună cumplită se deslănțui în regiunea Beauvais în noaptea de 4 spre 5 Octombrie, însoțită de descărcări electrice.

„R. 101”, mai mare și mai greu ca Zeppelinul, fu surprins de această furtună îngrozitoare.

Fulgerele au rupt în câteva locuri învelișul dirijabilului, probabil insuficient protejat de paratonere, și au dat foc hidrogenului.

Intr'o clipă urmă explozia și prăbușirea întregului aerostat.

Patruzeci și șase oameni au fost carbonizați, între alții Lordul Thomson, ministrul Aviației, un bun prieten al României.

Printre morți mai e maiorul Scott, care a comandat zborul lui *„R. 101”* în traversarea Atlanticului, și locotenentul Irwin, comandantul secund al lui *„R. 101”*.

Au scăpat ca prin minune 8 oameni, între cari 5 ingineri.

DIMENSIUNILE DIRIJABILULUI «R. 101»

Primul zbor al lui „R. 101” a avut loc în ziua de 14 Octombrie 1929.

Viața acestui colos n'a fost dar nici de un an.

Dimensiunile aeronavei au fost următoarele:

Lungimea: 220 metri.
Diametrul: 42 metri.
Volumul: 140.000 metri cubi.
Putința motoarelor: 3250 H. P.

Zeppelinul are cam aceiași lungime, dar numai *30 m.* în diametru, un volum de *105.000* metri cubi și o putință efectivă a motoarelor de *2.650* H. P.

ZBORUL DE-ASUPRA LONDREI

Anul trecut, tot în luna Octombrie, *„R. 101”* a zburat de-asupra Londrei, cu 78 de oameni.

Zborul a decurs în condițiuni admirabile, fiind favorizat și de un timp frumos. O jumătate de oră, circulația Londrei a fost întreruptă, ceeace nu s'a mai întâmplat de peste o sută de ani, și milioane de oameni au urmărit această măreață capodoperă a technicei engleze.

BEAUVAIS...

Și acum sfârșitul.

„R. 101” e un morman de carcase, șarpante și schelărie strivită.

O avere de 1 miliard de lei și o muncă de 10 ani a fost distrusă într'o secundă.

Iar viața celor 46 eroi pieriți în flăcări e o perdere atât de dureroasă, încât nu se pot găsi cuvinte pentru condolarea familiilor și a țării lor.

Cauzele catastrofei

Dirijabilul a luat foc în aer. Locuitorii din Beauvais au văzut cu groază incendiul și prăbușirea vertiginoasă a acestui uriaș al spațiului.

S'au admis zeci de ipoteze. Ancheta e în curs. O parte din presa engleză

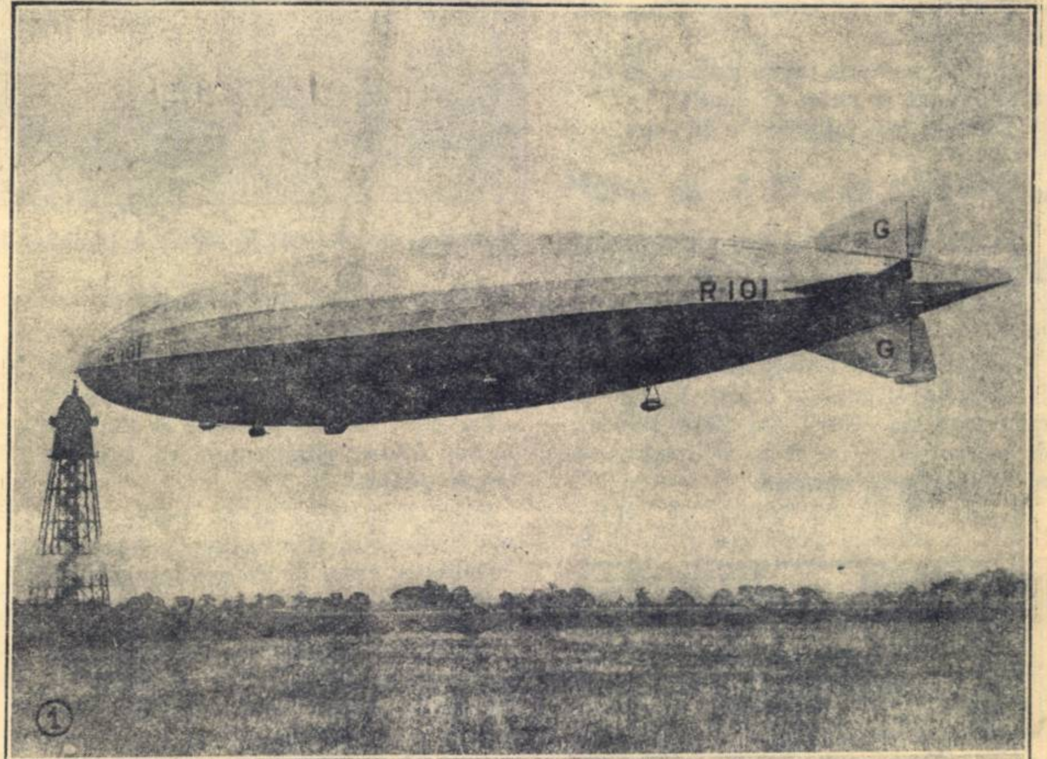

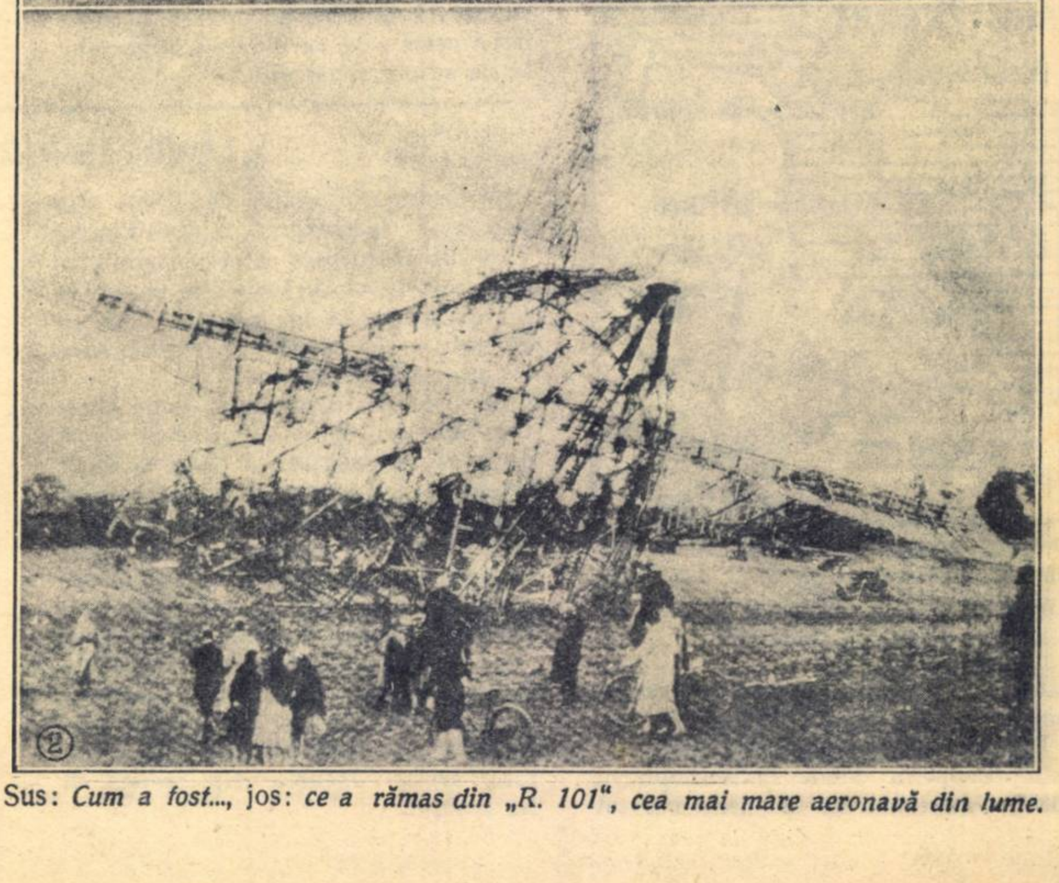

Sus: *Cum a fost...*, jos: *ce a rămas din „R. 101“, cea mai mare aeronavă din lume.*

nu-și ascunde consternarea. A fost invitat de guvernul britanic și d-rul *Eckener*, celebrul inginer german, comandantul „Zeppelinului”.

Comisia de anchetă, alcătuită din savanți, ingineri și reprezentanți ai presei, nu va ascunde adevărul.

Cauzele cele mai probabile și mai apropiate de realitate sunt, după modesta noastră ipoteză, următoarele:

1) Eșuarea principiului construcției.

„R. 101” a fost prea greu și prea mare în diametru.

Combustibilul, a cărui formulă e secretă, a fost ținut în rezervoare prea grele.

Scheletul dirijabilului s'a rupt în aer. Cârma a fost găsită ruptă.

2) Insuficiența izolamentului electric, a protecției sigure contra descărcărilor atmosferice în timp de furtună și a izolamentului contra incendiului.

3) Insuficiența unor previziuni meteorologice.

„R. 101” a pierit într'o groaznică furtună, ce ar fi putut fi ocolită.

Ancheta specialiștilor e în curs.

„R. 101“ și „D. L. Z. 127“

„R. 101” a fost de 1,4 ori mai mare ca Zeppelinul „D. L. Z. 127” care a zburat în Octombrie 1928 pe cerul Bucureștilor.

După cum am arătat mai sus, cubajul aeronavei engleze era de 140.000 m. cubi față de 105.000 ai Zeppelinului, diametrul fiind cu 12 m. mai mare ca al dirijabilului german.

Principiul de construcție al Zeppelinului e bazat pe proecte și lucrări de laborator, verificate prin încercări practice, timp de 40 de ani.

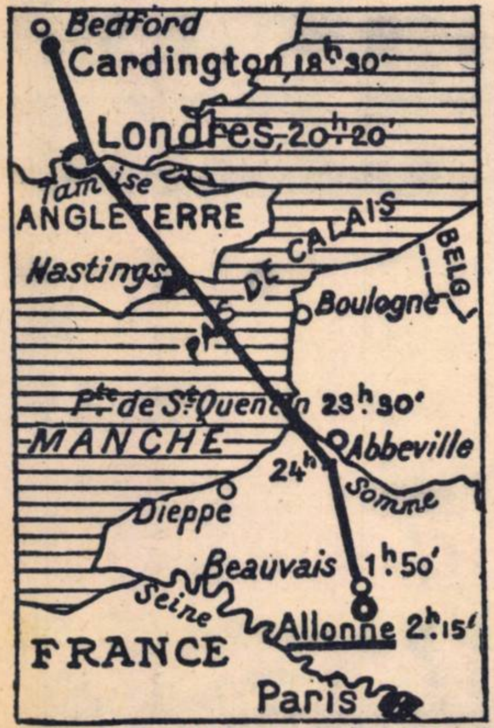

Drumul urmat de dirijabil de la Cardinton, de unde a plecat la ora 18.30, până la Allone, unde s'a produs, la ora 2.15, catastrofa.

Dela primul balon cu cârmă al contelui Zeppelin până la exemplarul „127”, s'au construit 126 aeronave tot mai perfecționate, în timp ce principiul nou de construcție, în inele prinse între ele prin șarpante semirigide, datează abia de câțiva ani și n'a fost verificat suficient în zboruri de lungă durată pe vreme rea.

„D. L. Z. 127”, de o construcție *rigidă*, a putut rezista anul trecut unui uragan în sudul Franței, stricându-i-se motoarele, fără însă a se rupe scheletul la cele mai puternice eforturi de flexiune. Cu tot uraganul, Zeppelinul a putut fi dirijat.

„R. 101”, de o construcție în fragmente îmbucate, semirigide, n'a putut rezista unei furtuni violente și s'a rupt în aer. *Cârma fiind ruptă, n'a mai putut fi dirijat.*

D-rul Eckener e de părere că ruperea scheletului și a cârmei a fost provocată de valurile de apă ale ploaiei torențiale.

„R. 101” a avut dar acelaș sfârșit tragic ca dirijabilul *„Italia”*, prăbușit în expediția la Polul Nord din cauza ploaiei și zăpezei depusă pe enorma sa suprafață și care au îngreuiat aeronava peste sarcina maximă suportabilă de scheletul metalic.

UN DIRIJABIL FĂRĂ NOROC

Grosso modo am putea compara scheletul Zeppelinului cu scheletul trupului unui om având coloană vertebrală, în timp ce „R. 101” avea numai 12 inele de 42 metri în diametru, reunite între ele semi-rigid.

E cașicum cele 12 coaste ale corpului omenesc ar fi reunite prin tendoane, în loc să fie fixate de coloana vertebrală.

Echipajul aeronavei „R. 101“, fotografiat înainte de plecarea în sborul catastrofal

Ruperea colosului aerian a fost prevăzută de unii specialiști, dar criticile lor n'au fost luate în serios.

„R. 101” a fost atât de mare, încât în interiorul său ar fi încăput 3—4 clădiri din cele mai mari din țară, precum Palatul Administrativ din Iași, Universitatea din București, Palatul Poștelor, Editura „Eminescu” ș. a.

HIDROGEN ȘI HELIUM

Moartea celor 46 eroi a fost provocată de aprinderea hidrogenului.

E probabil că în viitor dirijabilele vor fi umplute cu helium, gaz ce nu ia foc, dar e mult mai scump și de 4 ori mai greu ca hidrogenul.

Zeppelinul și dirijabilele americane sunt umplute cu helium.

L. FLORIN

„Universitatea“ crimei

Ce devin criminalii când ies din pușcărie? întreabă d. André Pierre. Câți din ei reușesc să se orânduiască, să-și reia locul în societate, și câți se întorc la vechea lor meserie? Intr'un cuvânt: ce influență are închisoarea asupra pensionarilor ei?

Publicul cel mare nu-și pune chestiile acestea. El se interesează mult de apași, de asasini, a doua zi după crima lor, în momentul procesului dela jurați, al intrării lor în pușcărie. Dar nimeni nu vorbește de liberarea lor, cu toate că tocmai acesta e momentul critic, când ex-criminalul redevine interesant și poate fi periculos.

In America s'a făcut de curând o anchetă printre peste 500 de deținuți liberați, între 1921 și 1922, dintr'o închisoare din Massachusetts. Și rezultatul acestei anchete utile merită să fie reținut.

S'a putut coustata, în adevăr, că 80 la sută din indivizii liberați au reînceput aproape imediat isprăvile lor! 80 la sută, — proporția e destul de impresionantă...

Oamenii aceștia au vorbit în cea mai mare parte fără ură de pușcăria lor.

Inchiși de foarte tineri, la vârsta de patruzeci ani, s'au adaptat vieții lor celei noui, dar de îndată ce au recăpătat libertatea, au redevenit ceeace fuseseră, și au căzut repede pradă ispitelor din trecut. Fuseseră închiși, dar nu îndreptați, de oarece au stat tot timpul cu camarazi de-ai lor, hoți și pungași cași ei.

Ancheta din Massachusetts confirmă ceeace repetă de multă vreme psihologii și moraliștii: că pentru tineret, închisoarea numai școală de regenerare morală nu este.

Vă place

OGLINDA LUMII ?

O puteţi avea gratuit!

Cumpărând după alegere **cărţi bune şi eftine** ale Editurii „EMINESCU" S. A. (conform catalogului anexat acestui număr)

şi anume: **în valoarea abonamentului pe un an al revistei LEI (400)**

VOR BENEFICIA de acest avantaj numai aceia cari vor profita de el până la 31 Decembrie 1930

CEL MAI CAPTIVANT ROMAN ISTORIC

EMIL LUDWIG

NAPOLEON

TRADUCERE AUTORIZATĂ DIN LIMBA GERMANĂ DE EMAN. CERBU

A APĂRUT!

Ce se spune despre această formidabilă carte

STEFAN ZWEIG: *Fără a se depărta de veracitatea faptelor — ci dimpotrivă: stăruind mereu asupra celei, mai puternice veracităţi a caracterului —, lucrarea aceasta devine, în forma unei povestiri psihologice de prim rang, o operă exclusiv literară, şi ceeace Dumas a elogiat pe vremuri în „Istoria girondiştilor" de Lamartine, anume că „istoria aceasta se citeşte ca un roman", se potriveşte în chip extraordinar cărţii lui Ludwig. Priceperea profundă a elementului eroic şi pasiunea pentru marile idei dau acestei lucrări un elan nestăpânit.*

IWAN GOLL: *Faptul că Napoleon a fost un tot atât de mare om cât de genial a fost ca comandant de oştiri, au ştiut cei mai puţini din cei cari cunoşteau din cărţile de şcoală datele bătăliilor şi tratatelor sale de pace, ştiu însă acum toţi cei cari au citit formidabila carte a lui Ludwig despre marele Impărat. Incă niciun istoric n'a văzut în Napoleon cel Singuratec, în strălucirea Curţii şi în cel părăsit de triumfuri, geniul predestinat unei ursite veşnice.*

ERNST LISSAUER: *Cartea aceasta nu e o simplă biografie, ci — în formă de biografie şi pe bază strict istorică — o epopee. Povestirea lui Ludwig e demnă de cuvintele lui Napoleon, pe cari le citează destul de frecuent, şi e demnă de situaţiile pe cari le descrie. Cartea e plină de încordări lăuntrice şi de aceea captivantă pentru cititor. Putem fi mândri că o operă atât de extraordinară a fost creată de unul din generaţia noastră.*

KARL ROSNER: *Intr'o revărsare uriaşă şi torenţială se prăvăleşte acţiunea aţâţătoare a unui nemaipomenit destin omenesc prin cartea aceasta. Remarcabilă e stăpânirea promptă a uriaşului material. Şi tot atât de extraordinară forţa de plăsmuire, care strânge massele acestea în forme nepieritoare.*

„BERLINER TAGEBLATT": *O carte dintr'o bucată... o carte de „sensaţie"...*

„VOSSISCHE ZEITUNG": *Mi-e dragă această carte, scrisă de un om despre alt om de format mai mare... Avem aci prima biografie a lui Napoleon, care nu oboseşte...*

23 Octombrie 1930 — 24 Pagini -- 8 Lei — IX. No. 43

OGLINDA LUMII

REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ DE ACTUALITATE

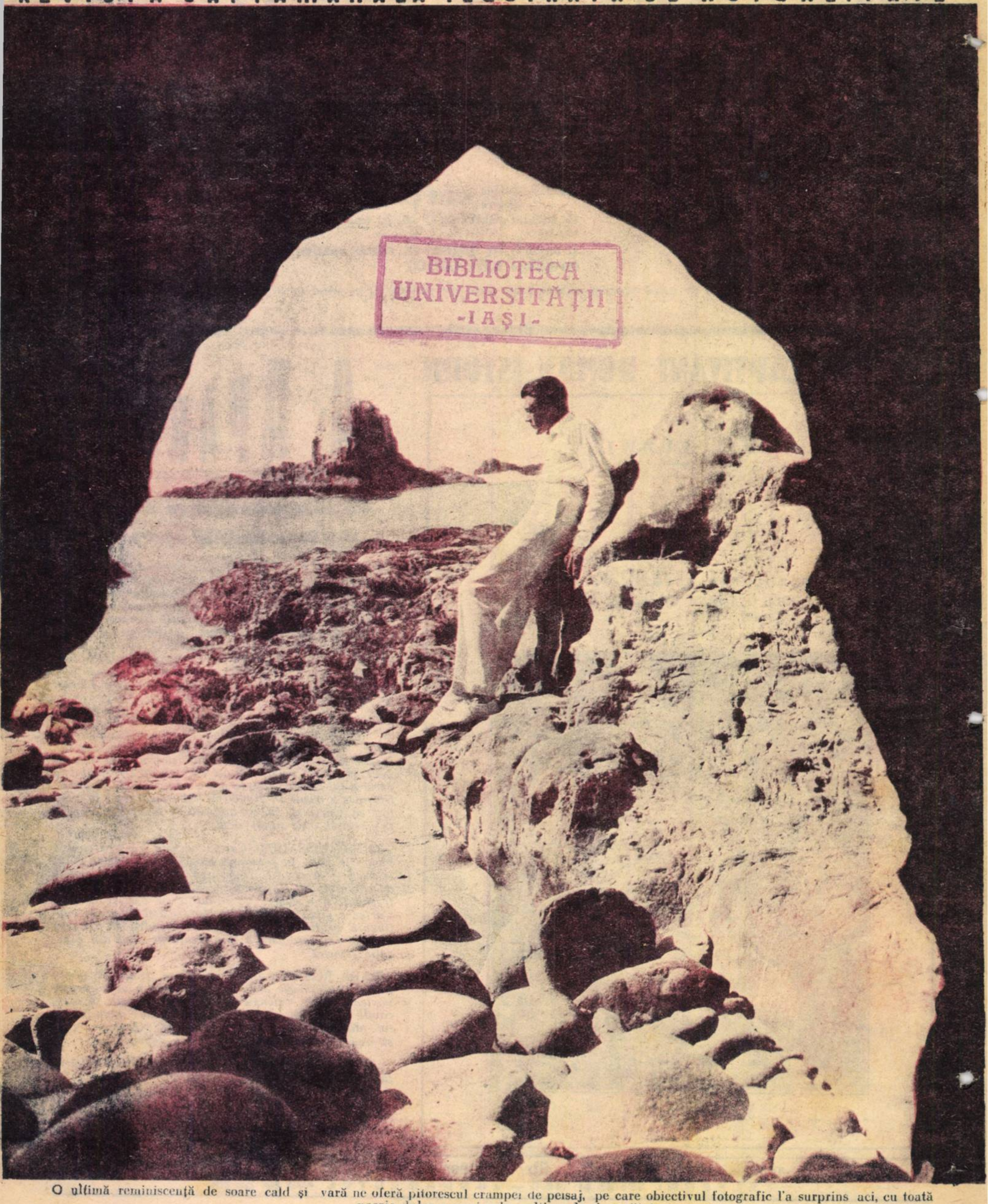

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII
-IAȘI-

O ultimă reminiscență de soare cald și vară ne oferă pitorescul crampei de peisaj, pe care obiectivul fotografic l'a surprins aci, cu toată poezia dulce a unui calm colțișor de singurătate.

30 Octombrie 1930 24 Pagini -- 8 Lei Anul IX. No. 44

OGLINDA LUMII

REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ DE ACTUALITATE

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII
-IAȘI-

A. Dupont, neuitatul creator al filmului „Variéte", a descoperit o nouă vedetă a ecranului în persoana frumoasei Tala
tează rolul principal în filmul „Kap der Verlorenen", vorbit în limba germană (Dorian-Film), cu Conradt Veidt și Fritz Kortner.

O sărbătoare a Ştiinţei

100 ani dela naşterea lui Carol Davila

Intr'o comunicare făcută Academiei Române de d-l Dr. G. Z. Petrescu şi publicată în Analele Academiei (Memoriile Secţiunei ştiinţifice, seria III; tomul VI), data naşterei marelui român şi savant Carol Davila e indicată a fi *8 Aprilie 1828* — după registrele oficiale ale oraşului Parma.

Ziua naşterii oamenilor mari e în majoritatea cazurilor necunoscută, deoarece în veacurile trecute nu exista o organizaţie de Stat a stării civile. Naşterea unui copil era notată de membrii familiei pe coperta unei psaltire sau a altei cărţi sfinte, şi în cazul perderei ei data genetliacă trebuia dedusă aproximativ din memoria atât de relativă a rudelor sau cunoscuţilor.

Nici până azi n'a fost rezolvată problema dacă *Eminescu* e născut în anul 1849 sau 1850.

Ziua naşterii lui *Beethoven,* cel mai mare geniu al lumii, e necunoscută, iar anul naşterii lui *Columb* e indicat în toate enciclopediile cu o aproximaţie de vre-o 10 ani în plus sau minus.

Nu e dar de mirare că sărbătorim centenarul lui Davila după 102 ani dela naştere.

Carol Davila a murit la 1884 în vârstă de 56 ani. Este dar exclus să se fi născut acum 100 de ani, adică la 1830.

Cifra 1828, indicată de altfel şi de Analele Academiei, pare a fi cea mai exactă.

Mai bizar e însă faptul că centenarul de 102 ani al acestui mare om de ştiinţă a fost sărbătorit la 17 Octombrie, deşi e născut la 8 Aprilie.

FIUL LUI LISZT

Carol Davila a fost fiul contesei d'Agout.

Se crede că tatăl a fost Liszt, celebrul pianist şi compozitor muzical.

Un doctor numit Guépin, remarcând inteligenţa extraordinară a copilului, recomandă contesei d'Agout să-l facă doctor sau farmacist. Şi într'adevăr, mumă-sa îl trimise la nişte rude din Francfort pe Main unde fu crescut în taină şi pregătit pentru cariera medicală, deşi copilul avea inclinaţii pentru artă.

STEAUA LUI CAROL DAVILA

După studiile secundare la Limoges, intră ca elev farmacist la Angers.

Apoi părăsi farmacia şi se înscrise la Medicină, ajungând rând pe rând intern, preparator şi prosector.

Copilăria lui Carol Davila fu tristă. Adolescenţa şi mai tristă.

Vlăstar părăsit de un om de geniu, el bău din plin cupa amărăciunilor vieţii.

«Cher gutes Kind... Mon bon enfant... Que je voudrais vous voir...», îi scria mama lui, contesa Marie d'Agout, care îl încuraja în momente grele şi avea încredere în steaua lui.

«J'ai confiance en votre étoile et surtout en ce que l'expérience a dû ajouter à vos qualités innées». (Scrisoarea contesei d'Agout din 18/I/1854).

La 1853, Davila obţinu diploma de doctor în medicină şi în acelaş an fu trimis de Universitatea din Paris să organizeze serviciul sanitar al armatei Principatului Valachiei.

Doctorul Carol Davila în uniformă de general

Vodă Ştirbey îl primi însă cu neîncredere şi-l numi, mai mult de hatârul Sorbonei, «Ober-Stabs-Doctor», sau cum am spune azi: medic maior, deşi pe acea vreme existau doctori cu şcoli foarte inferioare, superiori însă în grad tânărului francez.

IN NOUA PATRIE

Davila învăţă repede de tot limba română şi deveni un fiu al ţării româneşti.

«Găsind pe malurile Dunării o nouă patrie, România, o Franţă a Orientului în ideile, tradiţiunile şi aspiraţiunile de civilizaţie ale surorei cele mari, am devenit cu inima şi în fapt cetăţean român cu o îndoită iubire pentru patria de origine», scria el mamei sale.

Azi, graţie aviaţiei, distanţa Paris—Bucureşti e parcursă într'o singură zi. La 1854 se făcea într'o lună şi mai bine cu ajutorul diligenţei.

România era dar pe atunci mai departe de Franţa ca Australia de Europa în vremea noastră a vitezei.

De aceia, scrisorile lui Davila către mama sa aveau o nuanţă explicabilă de melancolie şi nostalgie, datorită spaţiului ce părea infinit pe acele vremuri între două puncte ale Europei, situate la o diferenţă de longitudine de abia o oră şi 35 minute.

UN SPITAL LA 1854

Carol Davila fu numit doctor al spitalului oştirei dela Mânăstirea Mihai Vodă (probabil unde sunt azi Arhivele Statului).

Spitalul era într'o stare de asemenea mizerie, încât şi camera doctorului era mai mult o carceră întunecoasă şi cu zidurile plângând de igrasie.

Carol Davila se îmbolnăvi de reumatism poliarticular şi apoi de o artrită purulentă a cotului drept. Fu îngrijit de soldaţi sanitari, elevii săi, dar braţul i s'a anchilozat pentru toată viaţa.

Avea abia 26 de ani şi rămase invalid.

«Cher, très cher enfant», îi scria mama, *«j'admire votre courage vraiment héroïque. Le destin est rude envers vous, mais nous saurons le conjurer»*. (Scrisoarea contesei d'Agout din 14/III/1854).

CONCEDIAT

La 1854, Ruşii ocupând ţările româneşti, d-rul Davila e dat afară din slujbă şi înlocuit cu un vraci rus.

Câteva luni mai târziu, Ruşii fură alungaţi de Turci, dar isbucni holera.

Davila fu reintegrat în postul său de *Mehmed Sadic Paşa,* comandantul capitalei.

Om sever, dar uneori foarte drept, acest general turc era convins că singurul doctor în stare să înfrunte holera, e Carol Davila şi nu s'a înşelat.

PICATURILE LUI DAVILA

Davila luă măsuri profilactice energice — deşi pe atunci nu se ştia de microbi —, ba inventă şi o admirabilă tinctură antiholerică din opiu, şofran, radix rhei, ulei de mentă şi alte droguri medicinale macerate în alcool, — tinctură cunoscută sub numele de *«picăturile lui Davila»*.

El stinse holera într'un timp scurt, şi drept răsplată fu medaliat de Sultanul Abdul Medjid cu ordinul imperial «Medjidia» clasa III-a.

ŞCOALA DE CHIRURGIE

La 1855 fundă Şcoala de Chirurgie, dar un protomedic, N. Gussi, declarase că «toată osteneala era zadarnică, deoarece Românul nu este în stare să înveţe medicina şi medici pentru armată se pot aduce destui din Atena».

Timpul a desminţit pesimismul doctorului Gussi, şi poporul român, care are Universităţi abia de câteva decenii, a dat o pleiadă de doctori de o reputaţie mondială.

Principele Al. D. Ghica, caimacanul Valahiei, a dat tot sprijinul şcolii de chirurgie, ba o transformă la 1857 în «Scola Nationale de Medicina şi Pharmacie».

Napoleon III recunoscu ace
asimilându-le cu facultăţile
de medicină din Franţa.

(Urmează î

JOS FEMEEA!

Un milionar, însurat de şapte ori, duşman al femeilor

Avocatul american T. M. Zing, a cărui moarte a fost anunţată de curând, avea dincolo de Ocean reputaţia de a fi cel mai cumplit şi ireductibil duşman al femeilor.

Această misoginie şi-ar avea obârşia — după spusa ziarelor americane— în faptul că Zing a fost însurat de nu mai puţin de şapte ori. De şase ori a divorţat, şi de fiecare dată a trebuit să cheltuiască sume importante, ca să obţie libertatea din partea nevestelor respective. Cu toate aceste triste experienţe şi cu toată ura sa împotriva sexului frumos, Zing nu s'a putut abţine de a se căsători şi a şaptea oară, astfel că a murit ca om însurat.

Amurgul vieţei i-a fost întunecat mai ales de faptul că avea trei fete. Sentimentele sale puţin drăgăstoase pentru aceste fete şi pentru ultima sa soţie Zing le-a exprimat şi în testamentul său, care a şi fost atacat de legatarele sale legitime.

Testamentul acesta e un document foarte ciudat, ale cărui clauze amintesc ideile fixe ale unui monoman. In tot cazul, ele dau mărturie de ura cu adevărat infernală, pe care Zing a nutrit'o femeilor.

Zing era proprietarul unui teren petrolifer, precum şi mare acţionar al mai multor consorţii petrolifere. Averea lăsată de el se evaluează la cocheta sumă de două milioane de dolari: aproape o jumătate miliard de lei! Cu toate acestea, Zing n'a lăsat soţiei sale ultime, în testament, decât... un dolar, şi pentruca să fie sigur că ea nu va putea ataca testamentul, i-a mai fixat o modestă pensie alimentară, care nu-i poate ajunge nici pe departe pentru trai. Tot astfel a lăsat şi celor trei fiice ale sale modeste rente lunare, cari toate laolaltă nu ating suma de o sută de dolari pe lună!

In testament, o clauză conţine observaţiunea expresă că şi-ar fi lăsat toată averea copiilor săi, dacă aceştia ar fi fost băeţi şi nu fete. Zing declară însă că-i este imposibil să lase o sumă atât de mare şi agonisită atât de greu, cum e averea sa, unor femei...

Procedarea aceasta a misoginului milionar a mai fost determinată şi de faptul că nelăsându-le fetelor sale o sumă atât de însemnată, le împiedecă să se mărite. Zing voia să moară cu conştiinţa împăcată şi nu putea pleca din lumea aceasta, ştiind că nenoroceşte trei bărbaţi!

Averea sa a lăsat'o mai multor instituţii de binefacere. O sumă mare e destinată construirii unei biblioteci, unde să nu poată avea acces femeile. Faţada urmează să poarte o inscripţie cu litere gigantice: «Intrarea interzisă femeilor!»

Cărţile urmează a fi alese după următoarele criterii. Numai volume scrise de bărbaţi să fie încorporate bibliotecii; din toate revistele să se scoată paginile cu fotografii de femei sau cu colaborări feminine. O atenţie deosebită să se dea colecţionării cărţilor scrise de duşmani ai femeilor.

Intr'o sală de onoare se vor aşeza busturile acestor scriitori. Intre ele, în primul rând, un bust al lui Schopenhauer, ale cărui scrieri au fost studiate de Zing cu o deosebită atenţie. Şi lui Zing urmează să i se ridice un bust în această sală de onoare, şi pe ea se va săpa: «Zing, un duşman al femeilor».

Tablourile cari vor împodobi această sală festivă, urmează a fi deasemenea alese în aşa fel, ca să corespundă tendinţei misogine a donatorului. In sală se vor ţine conferinţe, menite a biciui prostia şi slăbiciunea femeilor.

Bine înţeles că în bibliotecă nu vor putea fi angajaţi decât amploaiaţi de sex masculin.

Zing a mai lăsat sume mari diverselor instituţii, a căror ţintă este să combată emanciparea şi egalitatea de drepturi ale femeilor. Cincizeci de mii de dolari au fost depuşi la o Bancă, la dispoziţia unui agent, pentruca la alegeri să se sprijine cu ei mai ales acei oameni politici, cari desaprobă participarea femeilor în viaţa politică.

Societăţile pentru reforma căsătoriei au fost cinstite şi ele, cu sume mai mici, de către testator.

Publicarea testamentului lui Zing a stârnit bine-înţeles, la New-York şi peste tot, o mare ilaritate. Foarte comentată a fost mai ales o clauză din testament, care prevede câte două mii de dolari pentru doui scriitori, cari vor scrie cele mai bune două romane anti-feminine în decurs de cinci ani de azi înainte...

Ex-Kronprinţ... cască de oţel

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Iată aci o fotografie foarte rară: fostul prinţ moştenitor al Germaniei (în primul rând, dreapta) alături de şeful faimoaselor „Căşti de oţel" Franz Seldte, la parada soldaţilor de front ai Căştilor de oţel din Koblenz (3 Octombrie 1930).

Vraja oraşelor de azi

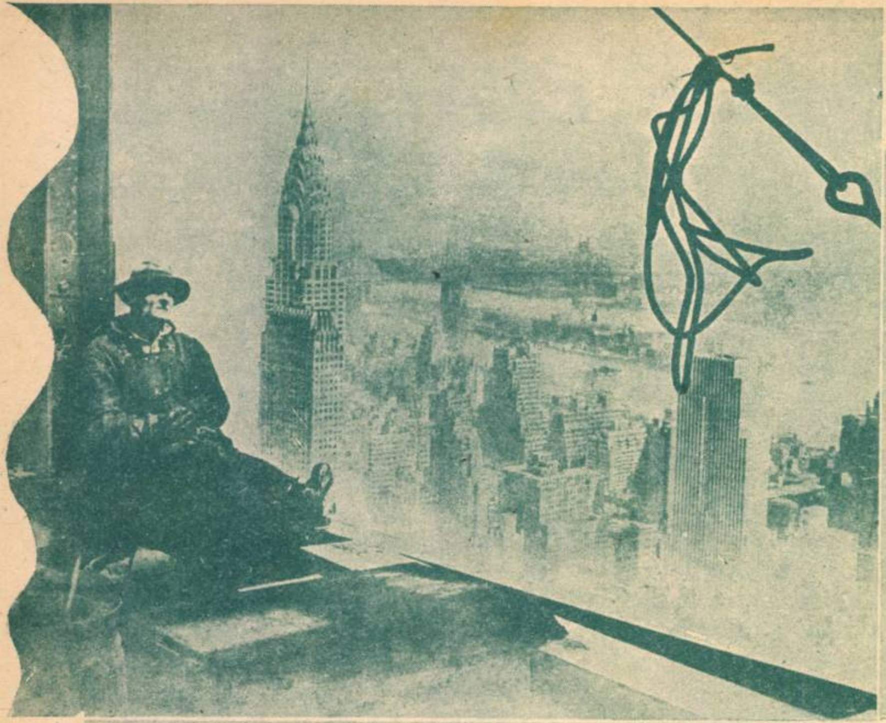

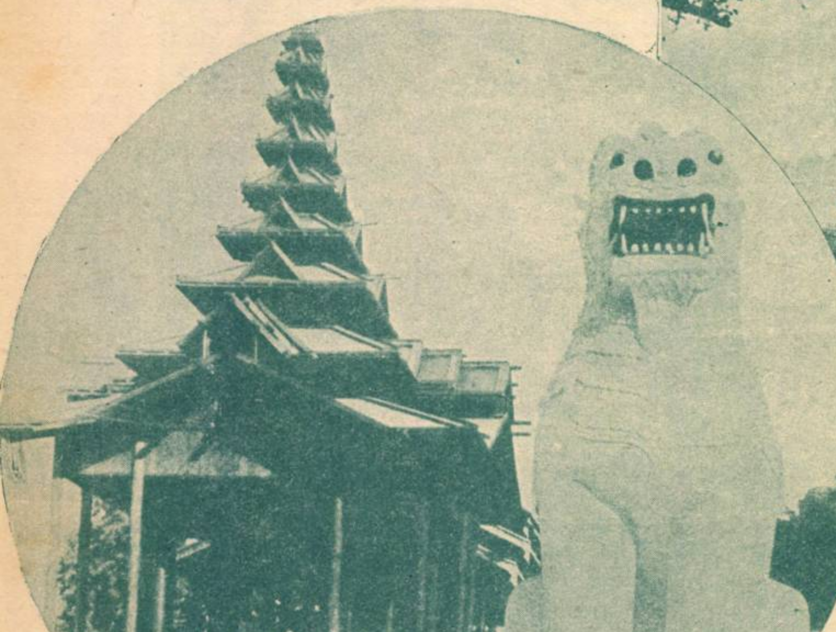

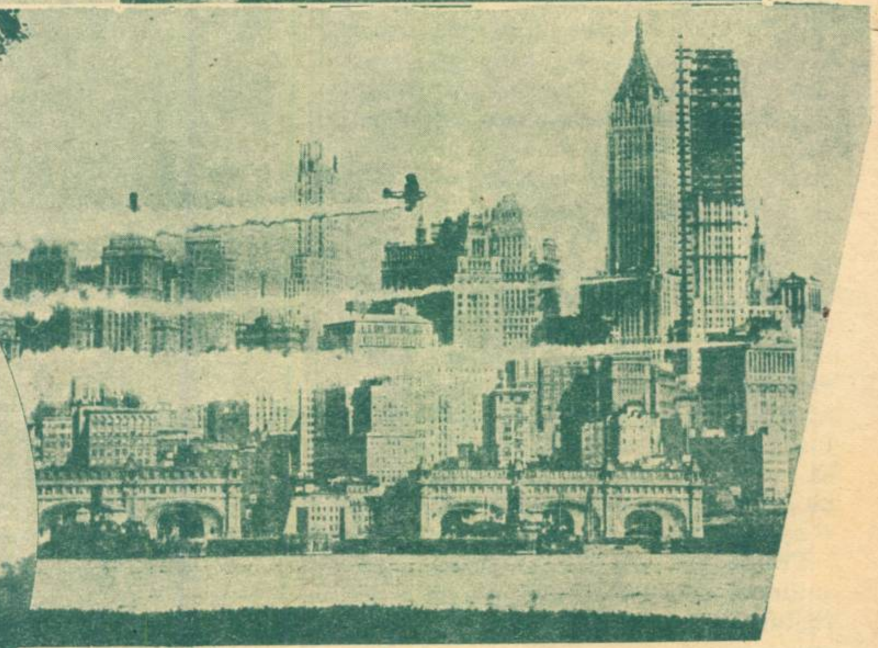

Sus stânga: *Cum vede New-Yorkul un lucrător din al 88-lea etaj al unei clădiri în construcţie.*—Mijloc stânga: *Fiul miliardarului Rockefeller a pus să se clădească o stradă întreagă de căsuţe pentru tinere perechi abia căsătorite.*—Jos stânga: *Balaurul alb de piatră, care păzeşte templul indian din Mandaley.*—Sus dreapta: *Noul sgârie-nori al ziarului „The News" din New York.*—Jos dreapta: *Aeroplane militare americane acoperă cu fum New Yorkul, ca măsură de precauţiune, în cazul unui eventual răsboi.*

Mâna omenească condusă de imaginaţii ameţitoare, a ajuns să vrăjească adevărate fantasmagorii: casele ce se construiesc în zilele noastre, oferă privelişti uimitoare.

Fie că se înalţă la cer, ca «sgârie-norii» americani, fie că rămân joase şi idilice, lipite de pământ, locuinţele moderne au un farmec pe care nu l'au cunoscut în alte epoci.

Şi când printre aceste viziuni gigantice se strecoară câte un colţişor romantic şi plin de poezie, abia atunci ne putem da seama, cât de variată, cât de plurilaterală, cât de interesantă e epoca noastră.

Arhitecţii, cu fantezia lor bogată şi neţărmurită, au dat lumii de azi pecetea unei originalităţi, de care ne-ar invidia toţi precursorii, şi poate că ne vor invidia şi generaţiile de epigoni...

„OGLINDA LUMII“
No. 44
30 Octombrie 1930
Red. şi admin. Bucureşti I, Str. Parlamentului 2 (Palatul S. A. «EMINESCU») Tel. 325/35 şi 346/0. — Abonamentul 400 lei pe an

Flotă de răsboi... la mezat

Danemarca îşi vinde flota de război. Ţine oare, prin aceasta, să dea frumosul exemplu al desarmării navale?

Nu s'ar putea afirma aceasta. In adevăr, nu e vorba nici decum de o vânzare de material de distrus, pentru a fi utilizat de industrie, ci pur şi simplu de vase de luptă, înarmate cu tunuri, torpile, aruncătoare de torpile şi de tot ce trebuie pentru războiul pe mare.

Cine va cumpăra această flotă? Germania, Rusia?

Şi ce se spune la Geneva de acest comerţ cu flote de război?

O directoare a poştei

D-na Server Ali Hanum, secretara de până acum a direcţiei poştelor din Constantinopole, a fost numită directoare a acestei administraţii. E primul caz de acest fel în Turcia modernă.

Abatele Zavoral în România

(Photo „Oglinda Lumii").

Marele filoromân abatele Zavoral din Cehoslovacia (în primul rând, mijloc) în drum spre mormântul eroului necunoscut, unde a depus o coroană.

O insulă de prisos

De peste o mie de ani mica insulă britanică Saint-Kilda era locuită.

Ea rămânea totuşi un pământ îngust şi pustiu.

Cei câţiva locuitori cari mai rămăseseră, au preferat să dezerteze.

Ei s'au îmbarcat pe vaporul englezesc *Harebelle*, care i-a dus în Scoţia.

Intr'o zi, fără îndoială, va fi aruncată în aer, cu dinamită, insula Saint-Kilda, care nu mai are nici-o raţiune de a fi.

Congresul de agricultură din Bucureşti

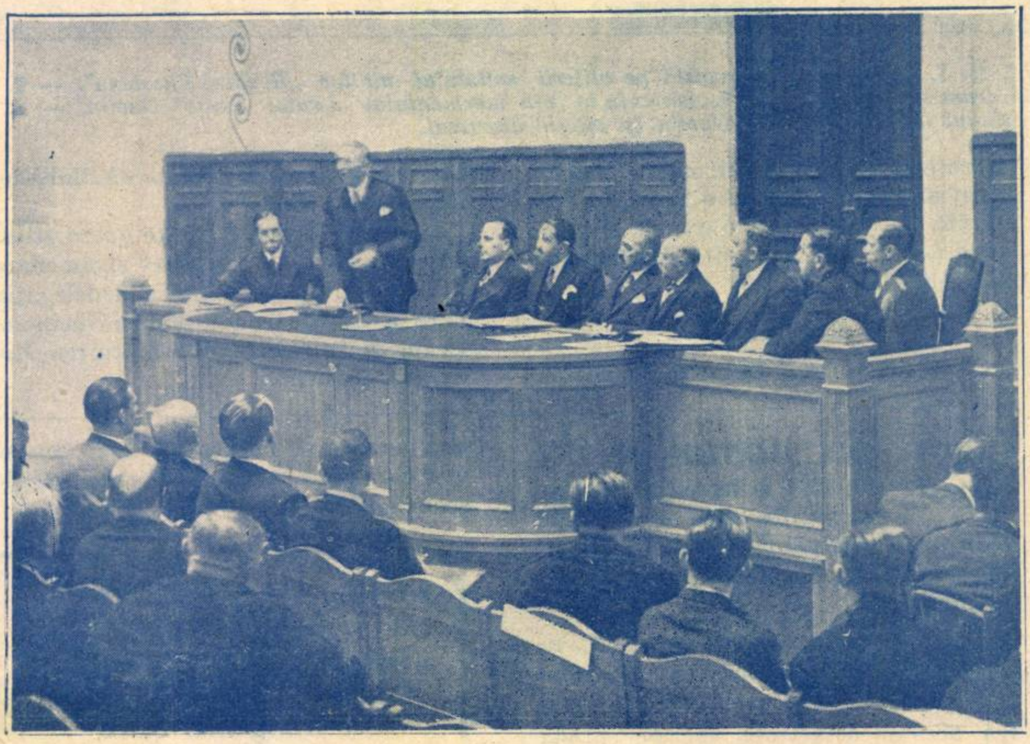

(Photo „Oglinda Lumii").

D. Flandin, ministrul comerţului şi industriei din Franţa, îşi rosteşte cuvântarea la Congresul internaţional de agricultură, ţinut zilele acestea în capitala României.

Incoronarea regelui regilor

In ziua de 2 Noembrie, rasul Tafari urmează să fie încoronat ca împărat al Abisiniei; mareşalul Franchet d'Espérey a fost desemnat să reprezinte guvernul francez; Anglia va fi reprezentată prin ducele de Gloucester.

Oaspeţii rasului Tafari, cari vor fi luxos instalaţi în palatul regal, vor trebui să se scoale foarte devreme, căci încoronarea trebuie să se facă înainte de răsăritul soarelui.

Mareşalul, ducele şi ceilalţi trimişi de seamă vor lua parte la procesiunea care va pleca dela palat la biserica Sfântului Gheorghe şi vor defila printre rânduri de războinici îmbrăcaţi cu piei de lei şi încoronaţi cu coame de lei. Impăratul va avea o minunată manta brodată cu aur şi o coroană încrustată cu pietre preţioase, a cărei valoare se zice că ar fi de 125.000.000 franci francezi.

Ceremonia fiind terminată, regele regilor se va întoarce într'un palat, unde vor începe petrecerile, cari trebuie să dureze opt zile. Mii de oameni — soldaţi, preoţi, oameni din popor, bogaţi şi săraci, indigeni şi străini — vor lua parte la ospeţe în urma invitaţiei personale a regelui şi a soţiei sale, Waizero Menan.

Un dansator persan, care aparţine curţii din Etiopia, a fost trimis în Europa ca să formeze şi să aducă pentru acest prilej o trupă din cele mai frumoase dansatoare europene.

Coafura obligatorie pentru marii demnitari, este coama de leu. Au sosit de curând treisprezece piei la Londra, trofee de vânătoare ale însuşi Négusului, şi un croitor englez este însărcinat să facă din ele coafuri după modelul căciulilor înalte pe cari le poartă soldaţii gărzii britanice.

100 ani dela naşterea lui Carol Davila:

Continuare din pag. 818

Elevii lui Davila căpătau diploma de licenţiaţi în medicină, dar îşi puteau trece ultimele examene la Facultăţile franceze şi obţineau titlul de Doctor.

Unul din elevii lui e *prof. dr. C. Severeanu.*

UNIREA PRINCIPATELOR

La 1859 avu loc Unirea principatelor, primul mare eveniment al poporului român.

Serbările centenarului d-rului Carol Davila: 1. M. S. Regele trece în revistă pe ofiţerii spitalului militar „Regina Elisabeta". — 2. Familia regretatului dr. Davila (după cler) în drum spre mormânt. — 3. Asistenţa în faţa mormântului d-rului Carol Davila. — 4. Directoarea Asilului înfiinţat de d-rul Davila îşi citeşte discursul.

Doctorul Davila fu avansat colonel, deci egal în grad cu Vodă Cuza.

Numit «Doctor de căpetenie al Armatei Româneşti», Davila organiză serviciul sanitar militar şi în Moldova.

La 1860 înfiinţă Grădina Botanică dela Cotroceni şi în acelaş an puse bazele Farmacopeei române, încredinţând această operă vastă farmacistului român *Const. Hepites,* tatăl celebrului meteorolog Ştefan Hepites.

DAVILA TRIMIS SĂ OFERE TRONUL ROMÂNIEI PRINCIPELUI CAROL DE HOHENZOLLERN

Abia la 1864 Davila obţinu cetăţenia română, deşi era de fapt cetăţean de peste 10 ani. La 1864 a făcut parte din delegaţia trimisă în Germania să ofere tronul României principelui Carol de Hohenzollern.

Carol Davila arătă principelui Carol o hartă enormă a micilor principate împreună cu provinciile învecinate locuite de Români: Banatul, Ardealul, Bucovina şi Basarabia.

— «IATA VIITORUL REGAT AL MAJESTAŢII VOASTRE!» spuse el, *arătând teritoriul dela Tisa până la Nistru.*

Davila a fost un om sincer. El n' păcălit pe principele german, devenit mai târziu primul rege al României.

Profeţia lui s'a confirmat. Viitorul regat al regelui *Carol I* e România întregită în teritoriu de regele *Ferdinand I,* care va fi întregită şi sufleteşte de regele *Carol II.*

REZUMAT

Carol Davila, cel dintâi mare doctor al României, a fost un Prometeu care a adus lumina Ştiinţei din Franţa în ţara noastră.

El a organizat serviciul sanitar al armatei noastre, a salvat ţara de holeră şi alte epidemii, a fundat şcoala de Medicină şi Farmacie (devenite mai târziu Facultăţile de Medicină şi Farmacie), a înfiinţat Grădina Botanică dela Cotroceni, apoi diverse instituţii de binefaceri, precum «Azilul Elena Doamna» etc.

In afară de aceste vaste opere ştiinţifice şi sociale, el a jucat şi un mare rol politic, făcând parte din delegaţia care a oferit tronul ţării principelui Carol şi întrevăzând înfăptuirea României întregite.

Curs de pompieri la şcoli

Japonia a introdus în toate şcolile sale o materie nouă de învăţământ cu aplicări practice: «Lupta contra focului şi a cutremurului».

De oarece ţara a avut de suferit atâtea incendii şi cutremure, şi pentru a ocroti în viitor populaţia în contra acestor catastrofe, se vor preda cursuri speciale, cu exerciţii pe teren, în această direcţie.

In acest scop, copiii vor primi lecţii de stingerea unui incendiu pus, ce va izbucni la anumite intervale, la maghernite şi bordee de lemn, ce se vor ridica de înşişi elevi prin curţile şcoalelor.

NOU! NOU!
A Apărut:
LIANA
de CLUCERU DINU
Un volum elegant Lei 80.—
Se găseşte de vânzare la toate librăriile. Dep. general Edit. „EMINESCU" S. A. Parlamentului 2, Bucureşti I.

PAGINA CINEMATOGRAFICA

Căsătoria unei artiste

O telegramă din New York anunţă căsătoria la Hollywood a artistei franceze Jetta Goudal, care a fost pe vremuri una din cele mai celebre «vamps» — femei fatale — ale cinematografului mut.

Jetta Goudal, a cărei recentă apariţie în «Spectrul verde» mai este, credem, în amintirea tuturor, s'a măritat cu Harold Grieve, unul din cei mai cunoscuţi decoratori ai studio-urilor americane.

Cunoscând lipsa de durabilitate a mariajurilor dintre artişti — dar mai ales aceea, şi mai notorie, a vedetelor de cinema — suntem îndreptăţiţi să ne întrebăm dacă, la apariţia acestor rânduri, Jetta Goudal... nu va fi şi divorţată.

Jenny Jugo, sinucigaşă

Cunoscuta actriţă de cinema Jenny Jugo, care a încercat să se sinucidă aspirând gaz aerian, şi a putut fi salvată.

Uriaşă partidă de „dame" jucată de artişti de cinema

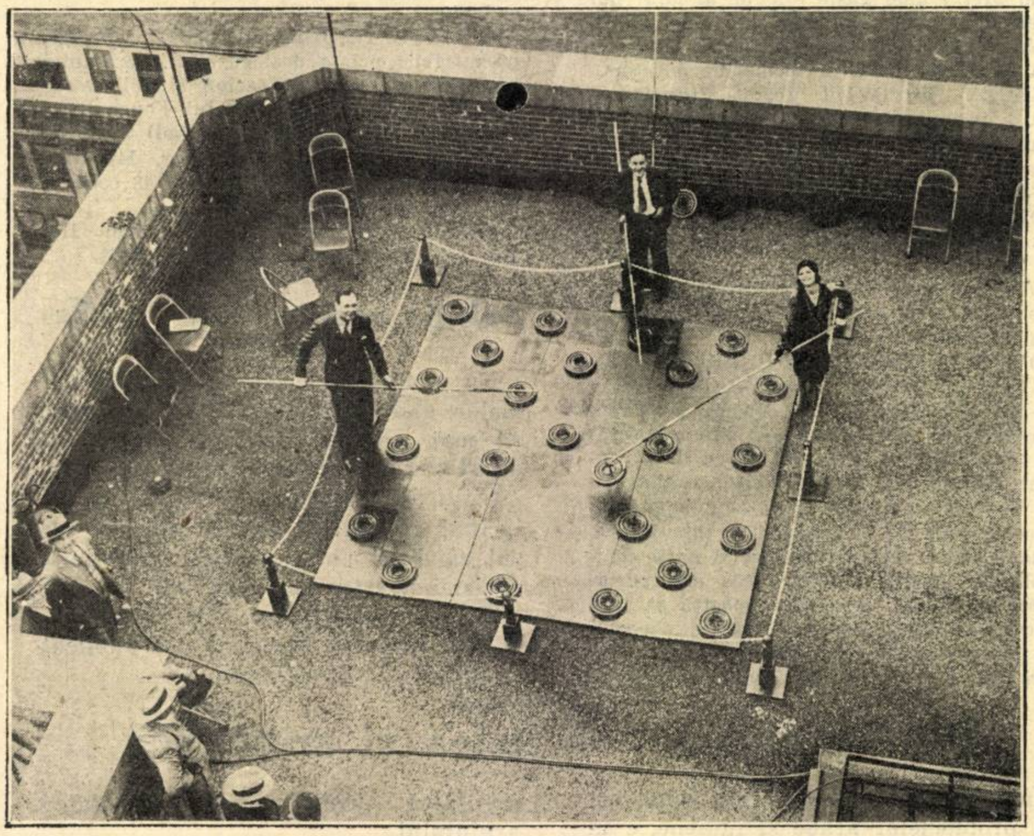

(Photo-exclusivitate Keystone)

Pe acoperişul unuia din cele mai mari hoteluri din New-York, artiştii de cinema Charles Ray şi Lillian Bord au jucat o partidă de „dame" cu pietre imense, pe cari le mişcau cu ajutorul unor căngi.

Cancanuri cinematografice

Un proces amuzant se va desbate în curând.

Pictorul spaniol Beltram Masses a dat în judecată pe celebra vedetă de cinema Pola Negri, fosta soţie a regretatului Rudolf Valentino, pentru a obţine dela dânsa preţul unui tablou ce i-a fost comandat de marea actriţă a ecranului.

Diferendul e destul de ciudat.

D. Beltram Masses afirmă că, văzând proectul tabloului, Pola Negri ar fi acceptat preţul de 800.000 de lei. Când însă pânza fu gata, având în «supra-impresiune», cum s'ar spune în cinematograf, o schiţă a lui Rudolf Valentino, actriţa a refuzat să mai plătească preţul convenit şi a oferit numai 160.000 de lei.

Or, pictorul e de părere că umbra lui Rudolf Valentino nu poate deprecia o operă de artă... Pola Negri e cumva de altă părere ?...

Inimă de fete...

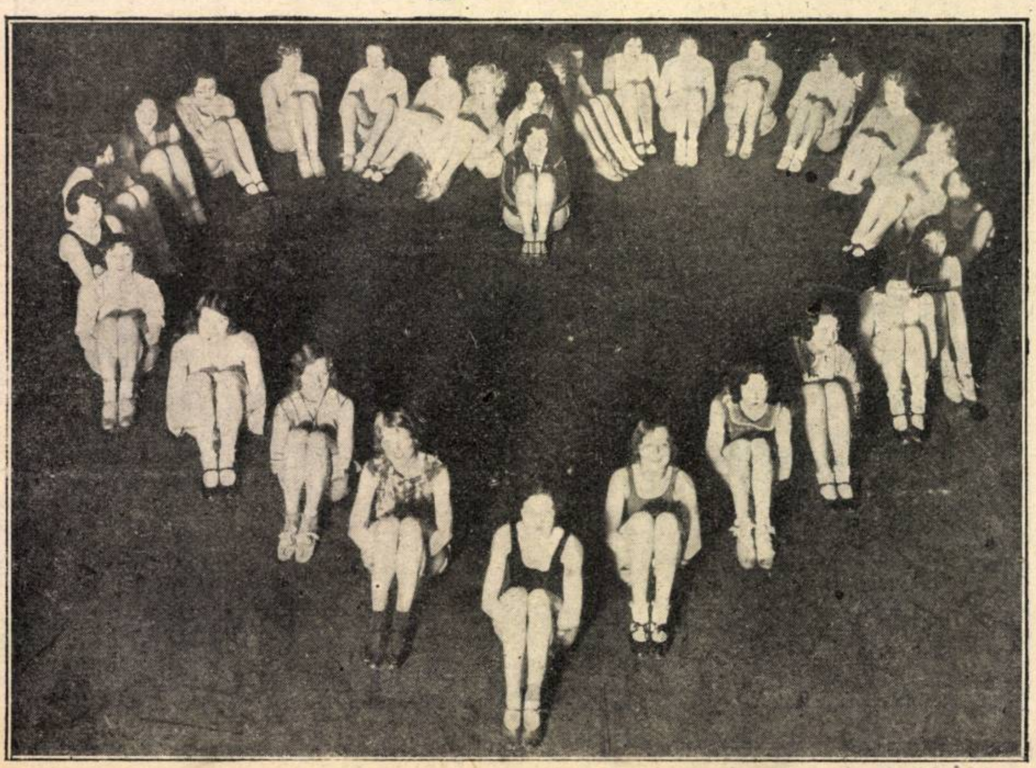

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Un grup de tinere figurante dintr'un atelier de turnat filme din Hollywood s'a amuzat într'o pauză, formând din trupurile lor o mare inimă.

Un oraş de carton... sare în aer!

Intr'un studio din Los Angeles se construise, în vederea realizării unui film, un oraş de carton.

Intreaga construcţie fusese apoi subminată, spre a fi aruncată în aer la un moment dat, cerut de necesităţile filmului.

Din nefericire însă, în urma unei greşeli de manipulare, explozia s'a produs mai înainte ca artiştii să fi evacuat «oraşul». Treizecişicinci de actori au fost răniţi. Unul din ei e în stare atât de gravă, că medicii nu mai dau nicio speranţă.

Şi când te gândeşti că oraşul nu era decât de carton !...

Pagina problemelor

Noui deslegători

Am mai primit soluţiuni dela următorii cititori:

LOCOT. NASTASE VASILE din Regimentul 4 Artilerie Grea (Bacău) ne-a trimis toate cele 11 soluţii ale problemei celor 100 de păsări cumpărate cu 100 lei, deasemenea şi unica soluţie posibilă în cazul când preţul unei gâşte e 5 lei, al unui pui 1 leu şi al unei vrăbii 0.05 lei (cinci bani).

AL. HABER (Iaşi) ne-a trimis deasemenea 11 soluţiuni ale problemei de mai sus.

EUGEN POPOVICI (com. Horodiştea, jud. Lăpuşna) ne-a trimis deasemenea 11+1 soluţiuni ale aceleiaşi probleme şi deasemenea o deslegare interesantă a problemei de drept civil.

DAN GH. FLORESCU (Roman) a rezolvat cel dintâi problema lui Einstein şi a lui Foucault.

IACOB BRAUNŞTEIN (Bucureşti) ne-a trimis soluţiunea cazului particular al problemei păsărilor.

OVIDIUS IDRICEANU-IGROV (Bârlad) ne trimite o critică a soluţiei d-lui Travlos-Brăila cu privire la celebra problemă a cocorilor, arătându-ne că singura soluţie plausibilă e cea cu 114, şi cu drept cuvânt. Soluţia 48 fiind greşită, rugăm pe d-l Travlos să ne comunice cum a găsit-o. Uneori chiar şi o greşeală e interesantă, putând arăta noui perspective şi naşte noui probleme. Astfel, problema cea mai pasionantă publicată în revista noastră şi care a fost deslegată de sute de cititori, s'a născut în linotipurile soc. «Eminescu» datorită unei greşeli de tipar. Din contră, problema lui Einstein n'a pasionat pe cititori; s'a primit până azi un singur răspuns. Poate şi d. Igrov să încerce rezolvarea ei.

ARON BRAUN (Podul Iloaei) ne-a trimis 11 soluţiuni ale problemei gâştelor, plus soluţiunea cazului particular.

NICU GH. ARSENE, elev cl. VI (Chişinău) ne-a trimis prima deslegare a problemei de astronomie a lui Foucault, în km. şi leghe.

OVIDIUS IDRICEANU-IGROV (Bârlad) ne-a trimis prima deslegare a interesantei probleme a lui Flammarion şi soluţia în km. şi leghe a problemei lui Foucault.

INGRID CORIVIADES (Bârlad) ne-a trimis soluţia problemei cocorilor, 144, arătându-ne că prin verificare cele 48 cocoare ale d-lui Travlos ar deveni 72.

SERGE SIŞCO (Noua Suliţă jud. Hotin) a rezolvat problema lui Foucault.

Soluţia problemelor precedente

Nu publicăm încă soluţiile problemelor precedente, de oarece aşteptăm să mai primim deslegări. Termenul de 20 zile îl prelungim la 40 zile.

Cititorii noui ne pot trimite şi soluţiuni ale problemelor vechi, în cazul când îşi pot procura o colecţie a revistei noastre pe anul 1930.

Textul problemelor lui Einstein, Flammarion şi Foucault s'a publicat în No. 40 al revistei, pag. 2.

Noui probleme de fizică şi aritmetică

Intr'un număr viitor vom relua seria problemelor arabe şi indiene, cum a fost problema celor 17 cămile, a gâştelor, cocoarelor, melcului, etc., şi care pasionează pe toţi cititorii.

Cum însă revista noastră e citită şi de un mare număr de elevi de liceu, vom da din când în când câteva probleme de fizică, geometrie, algebră, etc., speciale pentru tineretul şcolilor secundare.

La deslegarea lor pot lua parte şi alţi cititori.

Publicăm azi câteva probleme, relativ uşoare, *propuse în Franţa elevilor de clasa II-a şi a III-a liceală.*

Problema de fizică No. 1

O balanţă are braţele inegale: un corp e echilibrat când pus în platanul A trebuie să punem o greutate de 10 kg. în platanul B.

Punând corpul în B, trebuie să punem 12 kg. în platanul A spre a-l echilibra.

Se întreabă:

1) Care e greutatea corpului?

2) Care e lungimea fiecărui braţ, în cazul când lungimea totală a ambelor braţe e *1 metru.*

Problema de fizică No. 2
(sau Problema lui Arhimede)

Un obiect construit dintr'un aliaj de aur şi argint cântăreşte 1000 de grame.

Pus în apă, perde 60 grame din greutatea sa.

Se întreabă cât aur şi cât argint are acest obiect ştiind că densitatea apei e 1, a argintului 10,5 şi a aurului 19,3.

NOTA: Problema se rezolvă foarte uşor prin algebră, însemnând cu x greutatea aurului şi cu y greutatea argintului.

Problema locomotivei

O locomotivă parcurge 72 km. pe oră, făcând un efort de tracţiune de 3000 kilograme.

Se întreabă:

1) Care e *putinţa utilă* a locomotivei?

2) Ce cantitate de cărbuni trebuie să ardă pe oră, pentru a produce această putinţă, ştiind că abia a zecea parte din căldura produsă e transformată în travaliu?

Notă: Soluţia e uşor de găsit, ştiind că 1 gram de cărbune întrebuinţat incălzeşte 8000 grame de apă cu 1 grad Celsius.

Problema de aritmetică
No. I

Un cârciumar a cumpărat vin de 3 calităţi diferite şi care l'au costat 20, 22 şi 23 lei hectolitrul (în valoarea banilor dinainte de război). El a plătit 6 lei de hectolitru pentru transport, bacşiş şi alte cheltueli.

Dacă vinde hectolitrul cu 32 lei şi câştigă un beneficiu brut de 20%, se întreabă câtă apă a turnat în fiecare hectolitru de vin?

Problema cârciumarului

Problema de mai sus, menită a avea desigur un mare succes, s'o botezăm: **problema cârciumarului.**

Aviz cititorilor

Soluţiunile problemelor de mai sus se vor trimite redacţiei noastre cel mai târziu până în 30 zile după apariţia lor în revistă.

Poşta redacţiei

LOCOT. NASTASE VASILE (Bacău). — Am primit scrisoarea d-v. şi soluţiunile. Vă mulţumim pentru interesul ce-l arătaţi revistei noastre.

EUGEN POPOVICI, com. Horodiştea (jud. Lăpuşna). — Vom introduce mai târziu şi rubrica de şah.

Deocamdată să ne obişnuim cititorii cu probleme şi notiţe ştiinţifice, rubrici ce interesează pe toţi. Problemele de şah n'ar fi urmărite decât de un număr restrâns de amatori.

Mulţumiri zeului...

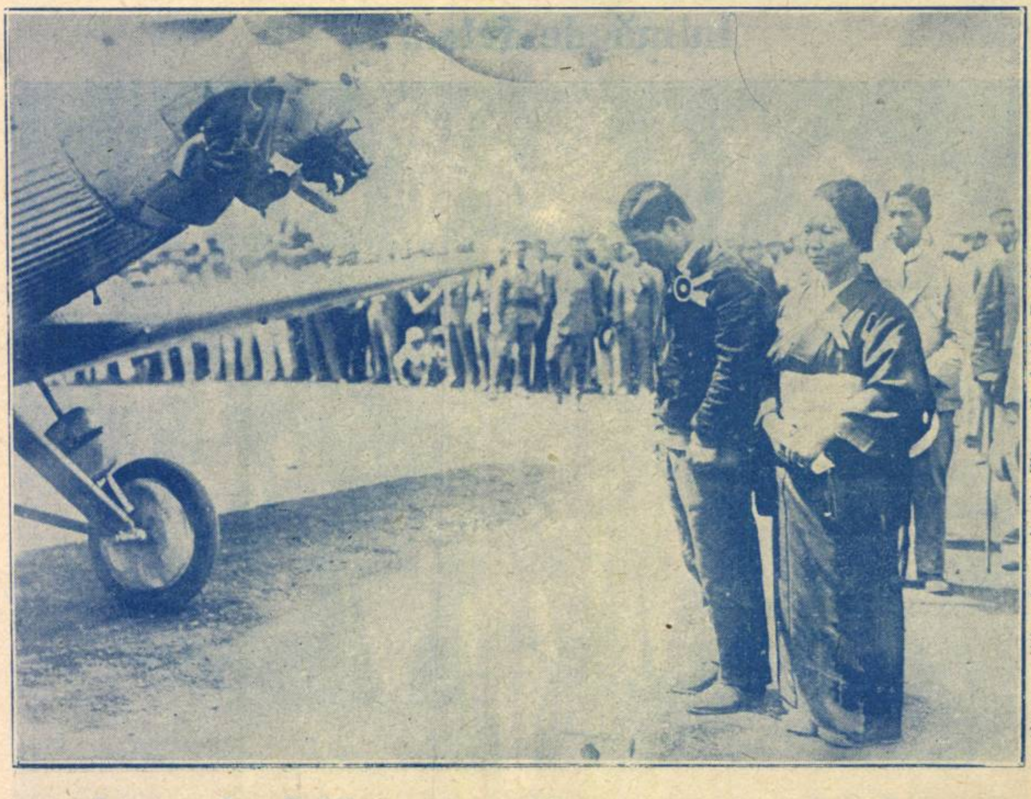

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Aviatorul japonez Seiji Yoshihara, care a realizat cu succes sborul Berlin-Tokio, a făcut, imediat după aterisarea sa pe aeroportul din capitala Japoniei, o rugăciune de mulţumire zeului care l'a ocrotit în timpul sborului.

„Au ei — au ele sex-appeal“?

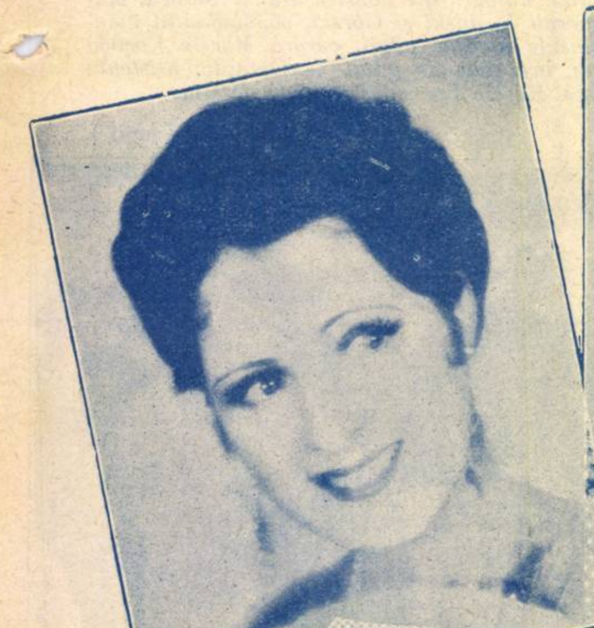

15

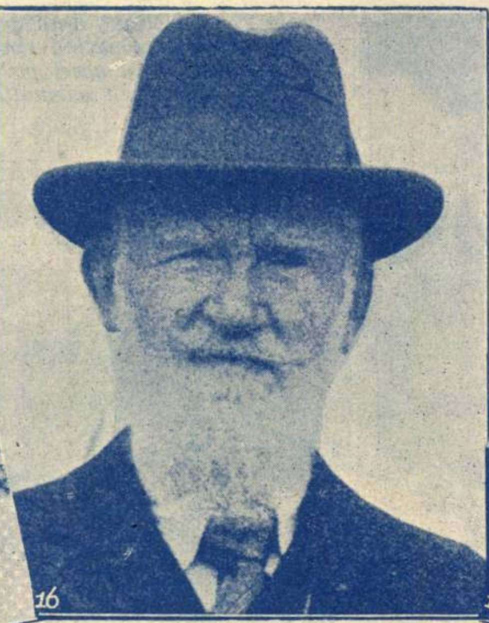

16

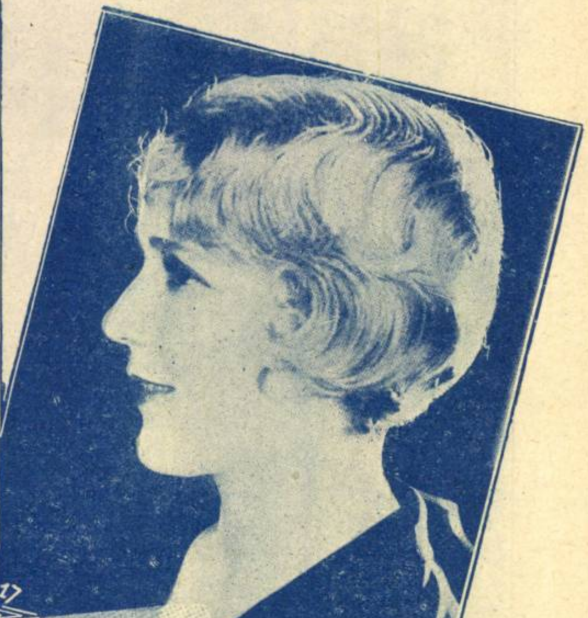

17

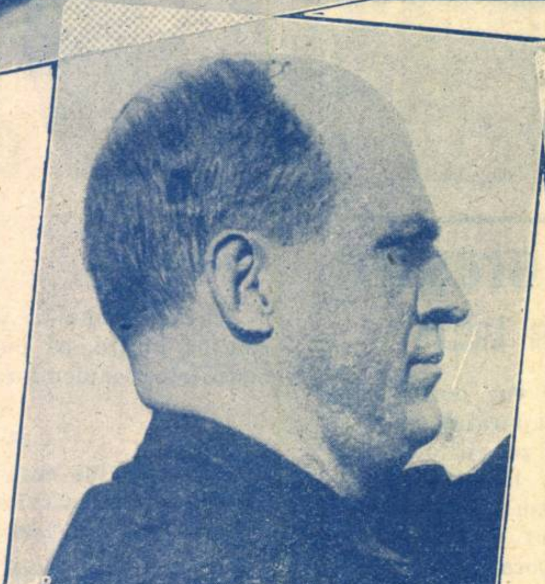

18

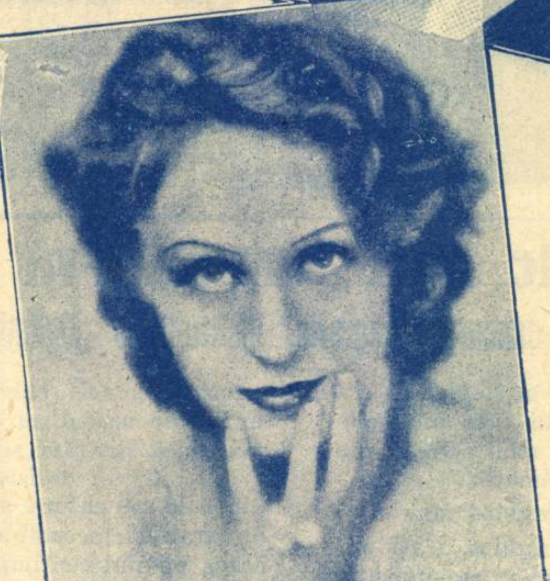

19

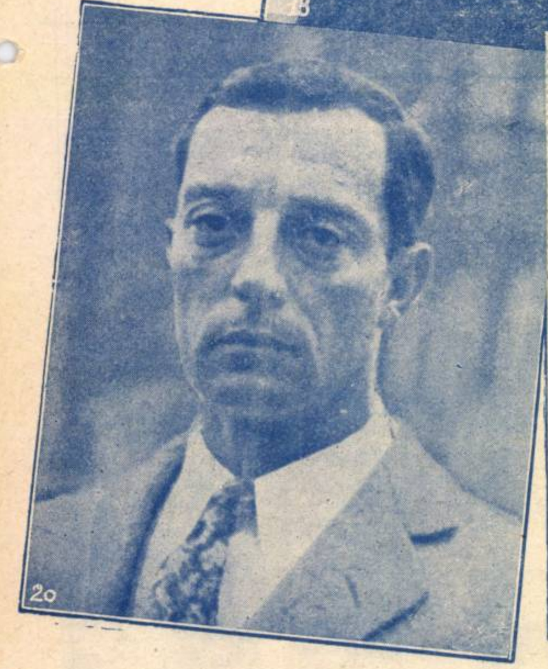

20

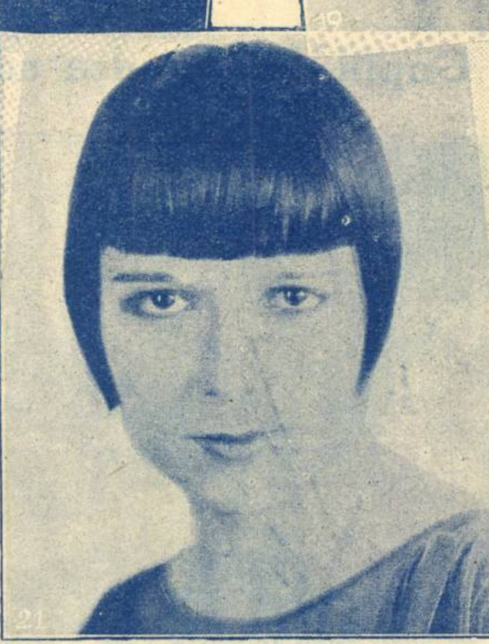

21

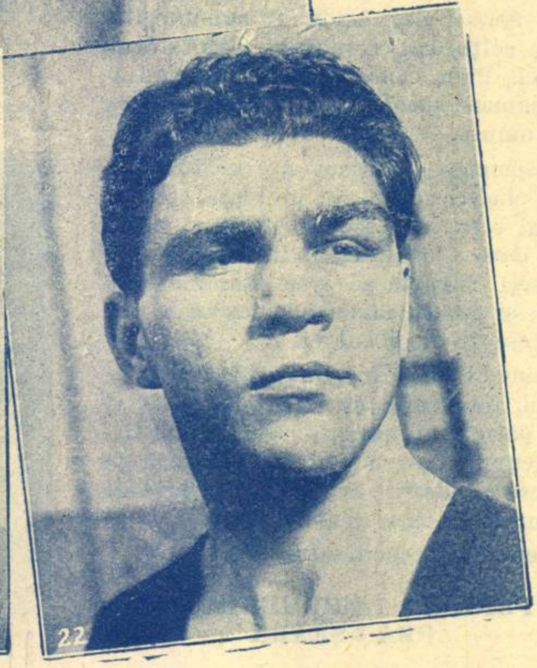

22

Am arătat în numerele trecute ce este «sex-appeal»: în traducere exactă «chemarea sexului» sau cu alte cuvinte: «atracţia simţurilor».

E un fel de fluid, un soi de atmosferă care înconjoară persoana cu această calitate. «Sex-appeal» e o însuşire pe care o ai sau nu o ai, pe care nu ţi-o poţi însuşi şi pe care n'o exerciţi niciodată conştient.

Se pune întrebarea: oamenii mari au «sex-appeal»? Celebritatea şi popularitatea şi-o datoresc în parte — în afară de celelalte însuşiri — şi «sex-appeal»ului?

Şi spre a avea un răspuns, am publicat în numerele trecute şi dăm şi azi fotografii de oameni populari din toate domeniile, bărbaţi şi femei, destul de cunoscuţi, spre a nu fi nevoiţi să-i numim, şi întrebăm pe cititorii noştri:

«AU EI — AU ELE SEX-APPEAL?»

Vom extinde însă problema mai departe. Şi în acest scop rugăm pe cititori să ne trimită fotografii de bărbaţi şi femei — simpli particulari —, de cari cred că ar avea «sex-appeal». Le vom publica, concomitent cu fotografiile oamenilor populari, şi vom pune apoi la vot, care din cei publicaţi are mai mult din acel fluid de care vorbim. Şi se va lămuri atunci, dacă popularitatea se datoreşte şi «sex-appeal»-ului.

Rugăm pe cititori să păstreze numerele revistei cu aceste fotografii — spre a putea vota — şi a ne trimite fotografiile alese de ei.

Botezul avionetelor la aerogara Băneasa

La recentul botez al unor avionete la aerogara Băneasa (Bucureşti), a asistat şi Marele Voevod Mihai. Fotografiile noastre arată : Stânga, *Marele Voevod Mihai, d-nii generali Rujinski şi Gorski, comandantul aviaţiei militare, urmărind evoluţiile nouilor piloţi, cărora Marele Voevod le-a înmânat, cu acest prilej, brevetele de piloţi. —* Dreapta, *asistenţa la această solemnitate, Marele Voevod şezând în fotoliu.*

(Photo „Oglinda Lumii").

Oameni de spirit, exploraţi-vă oraşul!

Un amuzant concurs fotografic, instituit de „Oglinda Lumii"

Credem că vi s'a întâmplat şi dv. uneori să treceţi prin faţa unei clădiri, unui monument, unui colţişor din oraşul dv., şi să exclamaţi :

— Doamne, da' caraghios mai e!

De ce anume e caraghios, n'aţi putea spune, dar clădirea, monumentul sau colţişorul respectiv v'au stârnit râsul. Prin contrast sau printr'un aranjament special, se degaja ceva care vă amuza.

Asemenea colţişoare, monumente sau clădiri se găsesc în toate oraşele. Totul e să le descoperi. Şi ţara noastră, care are atâtea indiscutabile frumuseţi, suportă să i se examineze cu lupa şi ceeace mâna omenească a pus grotesc în mijlocul ei.

Oameni de spirit, luaţi-vă deci aparatul fotografic şi trimiteţi-ne ce **vi s'a părut mai caraghios în oraşul dv.** Concursul nostru e menit să pună la încercare darul dv. de observaţie şi umorul de care dispuneţi.

Termenul concursului e

PANA LA 1 NOEMBRIE 1930, ORA 6 SEARA

când primim la redacţia «Oglinzii Lumii», cu poşta sau predate personal, ultimele fotografii.

Ele vor fi publicate în cel mai apropiat număr, şi puse apoi la vot.

Şi spre a fi şi noi în nota spirituală a concursului, vom acorda premiantului.

1000 kilograme de lemne predate la domiciliu sau contravaloarea lor în bani

Nădăjduim, prin acest concurs, să amuzăm pe cei cari vor porni să-şi exploreze oraşul cu aparatul fotografic, şi să distrăm şi pe cititorii noştri, când vor vedea laolaltă câteva din cele ce natura sau mâna omului au aranjat inconştient pentru provocarea râsului contimporanilor.

Gânduri

Marile primejdii au această frumoasă lature, că pun în lumină fraternitatea oamenilor.

Victor Hugo

*

Educă-ţi fiul cum ar vrea soţia ta să fi fost educat tu; creşte-ţi fiica, cum ai vrea să fi fost crescută soţia ta.

Rétif de la Bretonne

Copiii din Londra aduc daruri bolnavilor

(Photo-exclusivitate Keystone)

Un grup de copii de şcoală din Londra, după ce au vizitat spitalul Royal Chest, au adus daruri bolnavilor: pâini, fructe, legume, — şi-i vedem aci, înmânând surorilor de caritate lucrurile aduse de ei.

„Ce-a spus domnul?“

Intr'un număr precedent al «Ogliezii Lumii» am publicat un desen amuzant, reprezintând pe un domn în mijlocul unui salon plin de lume.

Domnul e îngrozit, şi nu mai puţin oaspeţii ceilalţi, afară de câţiva cari râd.

Singura explicaţie a desenului este: «Ce-a spus domnul?». *Căci domnul a spus ceva. Asta se vede. Se vede şi efectul spuselor sale.*

Dar ce-a spus domnul? *Aceasta e întrebarea!*

Şi la această întrebare, am rugat pe cititori să ne răspundă.

Răspunsurile cele mai scurte şi spirituale vor fi premiate. Ele trebue să ne sosească cel mai târziu până SÂMBĂTĂ 1 NOEMBRIE, ora 6 seara.

Un juriu va stabili premiile şi pe laureaţi.

Apelul fasciştilor morţi

Deunăzi, la înmormântarea lui Gino Cantu, funcţionar al ambasadei italiene din Paris, care, din neurasteme şi-a pus capăt zilelor, i s'au dat toate onorurile; apoi la sfârşitul ceremoniei, s'a procedat la un rit fascist care, poate pentru întâia oară, se îndeplinea la Paris.

De îndată ce se sfârşi lunga defilare pe dinaintea porţii, sicriul lui Gino Cantu fu depus pe peronul bisericii, şi atunci şeful partidului fascist din Paris, d. de Vittorio, înaintă, şi, cum e câteodată obiceiul în anumite ceremonii militare franceze, strigă ca la apel:

— Gino Cantu!

Şi toată asistenţa răspunse în italieneşte:

— **Present!**

O aviatoare cade cu avionul

(Photo-exclusivitate Keystone)

Aviatoarea engleză Mrs. Victor Bruce, care a făcut un raid aerian în India, s'a prăbuşit cu avionul la Karachi. O vedem aci urcându-se în aparat, în momentul plecării.

La aşezămintele de maternitate

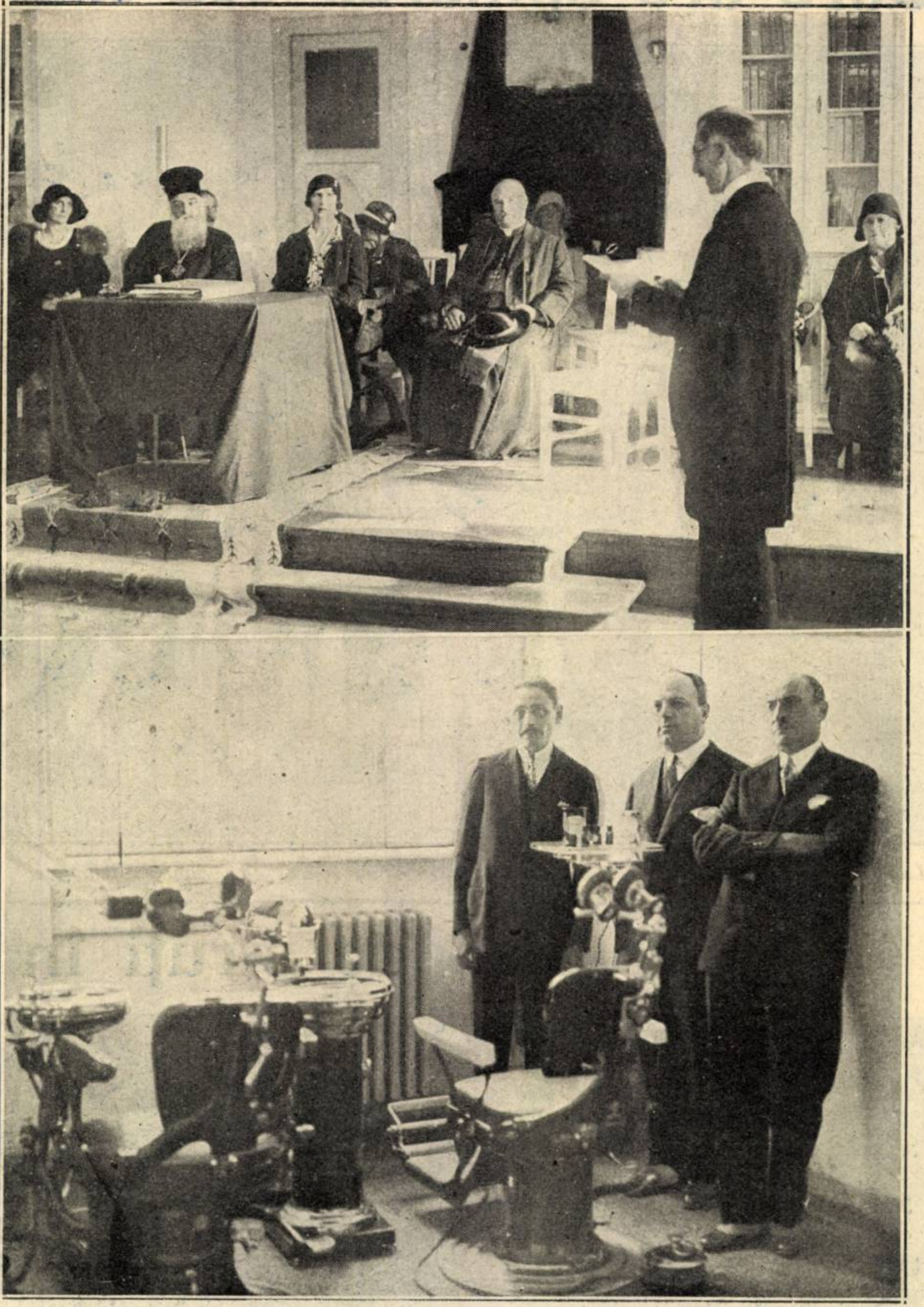

(Photo „Oglinda Lumii").

De curând s'a inaugurat un nou pavilion la aşezămintele de maternitate din Bucureşti, patronate de M. S. Elena. Fotografiile noastre arată: Sus, *d. dr. Gomoiu îşi citeşte cuvântarea în faţa M. S. Elena, a I. P. S. S. Patriarhului Miron şi a P. S. S. Episcopului catolic Cisar. —* Jos, *o secţie dentară gratuită pentru săraci, din noul pavilion.*

Furtul automobilelor

Statisticile oficiale americane spun că o sumă de aproximativ 300.000 de trăsuri automobile se fură anual în Statele-Unite. Asta ar însemna o pagubă cam de 20 milioane de dolari sau — în moneda noastră, — vreo trei miliarde şi jumătate.

Preşedintele «Asociaţiei Automobile» din America a cerut Comisiunei Naţionale de Legislaţie să elaboreze şi să promulge o lege aplicabilă în întreg teritoriul împotriva acestor furturi, — deoarece fiecare din cele 48 de State au o lege diferită şi hoţii vând automobilele furate în alt stat vecin unde, se pare, nu se prea sinchisesc de ce se petrece alături. Aceasta face ca negoţul automobilelor furate să fie foarte prosper.

SUCCES NEINTRECUT
Erich Maria Remarque
Pe frontul
de vest,
nimic nou

Se găseşte la toate librăriile şi la EDITURA «EMINESCU», Bucureşti, Str. Parlamentului, 2.

Contra lei 100 prin mandat poştal se trimite franco oriunde.

Care are spinarea cea mai frumoasă?

(Photo-exclusivitate Keystone)

La Los Angeles (Statele Unite) a avut loc de curând un concurs de... spinări feminine. Concurentele şi le-au exhibat cum vedeţi.

Un cuib de struţi în pustiu

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Iată o reuşită fotografie a unui cuib de struţi, cu pui cari încep să iasă din ouă, în pustiul Kalahari din Africa de sud.

Cea mai elegantă femee din

România e reputată că are cele mai frumoase femei din Europa. Noi ştim că şi eleganţa Româncelor e aproape imbatabilă. Şi prin

înţelegem luxul costisitor. Elegantă e o femee care ştie să poarte rochiţa cea mai simplă. O midinetă săracă poate fi mai elegantă decât o cucoană bogată cu toalete de zeci de mii de lei.

Eleganţa nu este aşa dar în funcţie de costul rochiei, ci de felul cum aceasta e purtată.

Dar care e cea mai elegantă Ro-

mâncă? In ce ora ascunde?

Iată de ce ne-a săm în «Oglinda curs, pe care-l vo

Marile serbări universitare dela Cluj

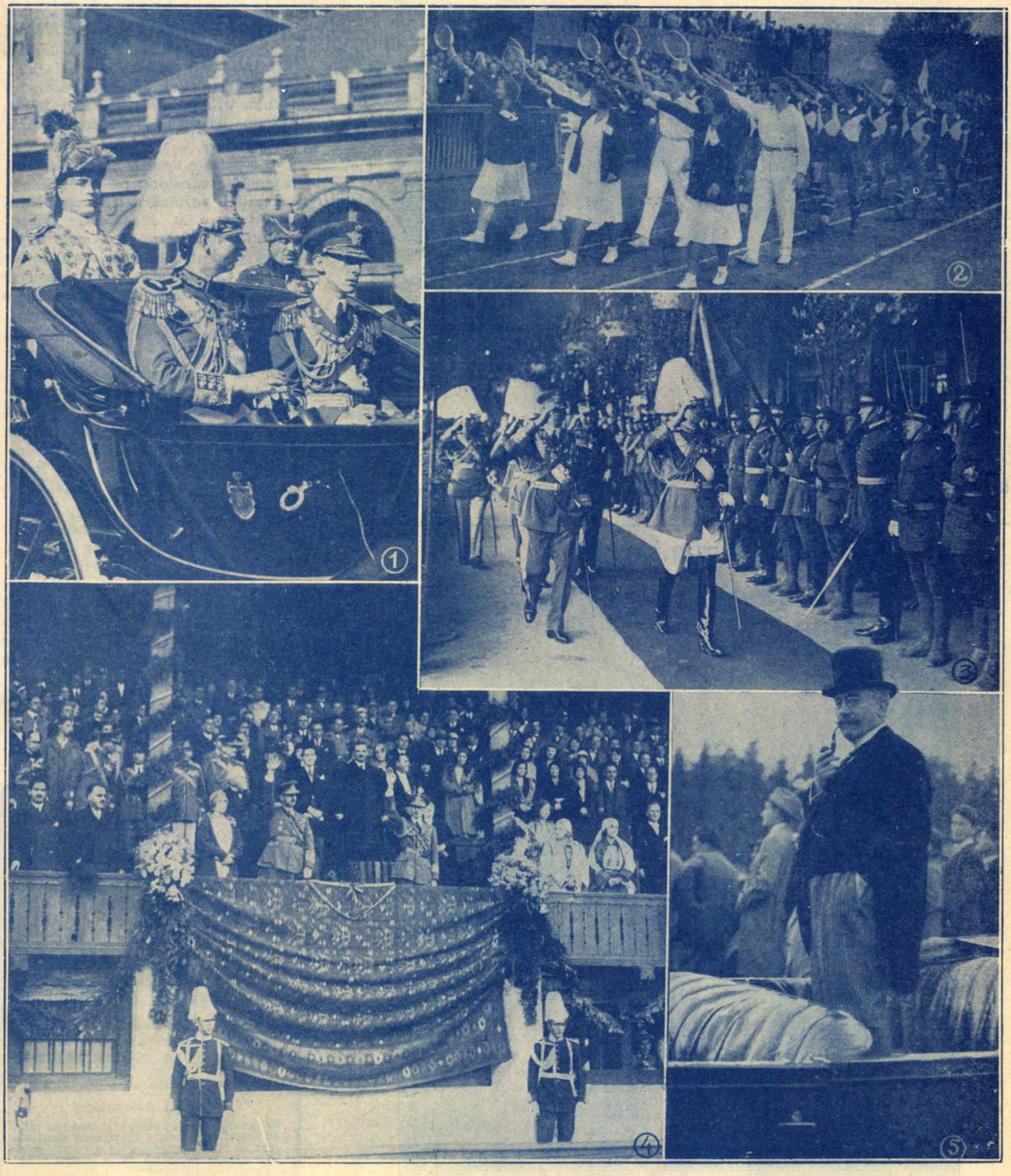

(Photo „Oglinda Lumii").

1. M. S. Regele Carol, în uniforma gărzii regale, plecând de la Universitatea din Cluj, cu prilejul serbărilor comemorative, împreună cu A. S. R. principele Nicolaie. — 2. Cu ocazia serbărilor sportive din Cluj: defilarea studenților sportivi. — 3. In gara Cluj, M. S. Regele trece în revistă compania de onoare. — 4. La arena sportivă din Cluj, M. S. Regele, M. S. Regina-văduvă Maria și A. S. R. principele Nicolaie primesc defilarea sportsmenilor, pe cari îi onorează cu salutul sportiv. — 5. D. Vaida-Voevod, în picioare în automobil, privește exhibițiile sportive.

---

omânia: O va alege „Oglinda Lumii" printr'un mare concurs cu premii senzaționale

ış, în ce județ se

m gândit să lan- Lumii» un con- m organiza pe județe și-l vom centraliza apoi în București, spre a găsi cea mai elegantă femee din România.

Premii cari vor face sensație în lumea feminină — și pe cari ne vom face plăcerea să le dăm în vileag în numerile noastre viitoare— vor recompensa pe alesele noastre.

Un juriu compus din personalități marcante ale vieței noastre artistice va laurea pe aleasă, după ce jurii separate vor fi selecționat, în toate centrele României Mari, pe cea mai elegantă femee din acele locuri.

mandat poştal se trimite franco oriunde.

PAGINA FEMEII

Dansuri moderne în Japonia

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Gheişele japoneze trebue să învețe acum dansurile moderne. Iată aci o asemenea lecție pe scena teatrului „Shinbashi" din Tokio.

Moda mantourilor

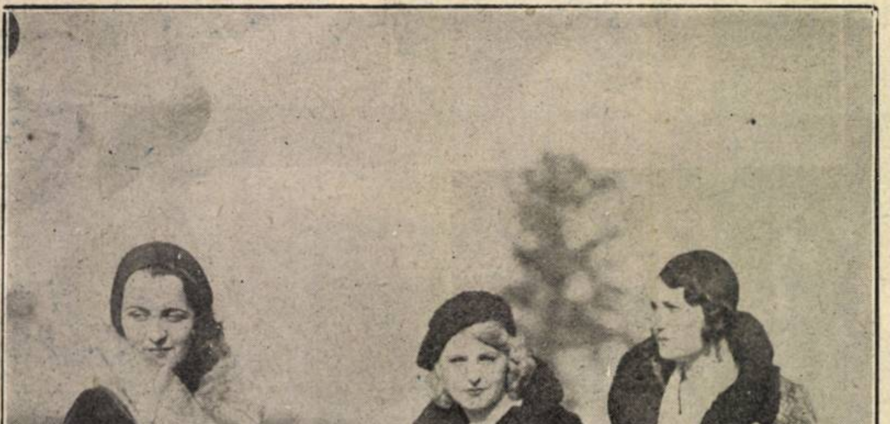

(Photo-exclusivitate Keystone)

Mantourile de iarnă sunt marea preocupare actuală a cucoanelor. La o recentă reuniune sportivă din Berlin, au fost exhibate modelele de mai sus, toate de o rară grație şi feminitate.

„Miss Italia" şi-a schimbat părul

Miss Italia 1930, alias Signorina Mafalda Mariottino, a fost citată să compară în fața tribunalului din San Remo, şi anume de acela care a fost autorul renumelui ei.

D. Zucculin e numele domnului care, prin publicitatea intensă ce i-a făcut, a măgulit'o pe tânăra Italiancă. Nu a scris el oare în *«Popolo di Triesti»* că atunci când a urcat primele trepte ale scării gloriei, ea avea părul închis şi că acesta deveni apoi mai blond pe măsură ce ea urca treptele următoare ale zisei scări.

Miss Italia mulțumi mai întâi prin scris, apoi verbal gazetarului. Dar într'o zi, ea îşi schimbă dispoziția şi tratǎ pe d. Zucculin de calomniator. Toată familia Mariottino se amestecă.

Gazetarul căută cauzele acestei schimbări. In sfârşit află că e vinovat de a fi scris că părul Miss Italiei îşi schimbase culoarea treptat, ca printr'un farmec.

Confratele nu-şi pierdu curajul. Având mărturia locuitorilor din San-Remo în privința metamorfozării părului tinerei «regine», el se întoarse contra familiei «regale»... şi reclamă — regina fiind minoră — ca familia să-i plătească prețul articolelor ce a înserat, după cererea ei, în ziarele din Brazilia.

Un proces amuzant, care spune multe despre unele alegeri de «regine».

Extraordinarul roman

EVREI

în

Lanțuri

s'a tradus în toate limbile mondiale

Tirajul total în număr de

600.000

exemplare inseamnă un

SUCCES MONDIAL!

Câteva din aprecierile presei internaționale

Berliner Lokalanzeiger

Romanul e plin de senzație şi totodată abil amestecat cu descripții miniaturale desfăşurând un tablou interesant de moravuri, care ține atenția încordată de la început până la sfârşit.

Hamburgischer Correspondent:

Acest roman din Ghetto e scris cu o pătimaşă forță de înfăptuire literară.

Daily News:

Povestirea aceasta e de o forță covârşitoare. E una din cărțile pe cari cititorul nu le uită atât de lesne.

Northern Whig, Belfast, Irlanda:

O lucrare cu totul remarcabilă. Cea mai bună carte scrisă de mulți ani încoace!

Pester Lloyd, Budapesta:

Technica romanului e desăvârşită, şi cu totul remarcabilă e descrierea evadării din minele de argint viu ale Siberiei.

Se găseşte la toate librăriile şi la Editura „EMINESCU" S. A. Bucureşti

GREVE ŞI DEMONSTRAŢII

Timpurile sunt grele. Mai grele decât se poate spune. Şomajul e în toi şi — fenomen cu totul paradoxal — grevele isbucnesc concomitent.

La aceasta se adaugă via mişcare politică, pe care o vedem agitând Statele din centrul Europei. E o frământare generală, pe care dela nevroza imediat postbelică n'am mai întâlnit'o.

1. Grevele sunt în toi, nu numai în Europa; fabricile de mătase din Japonia suferă şi ele din pricina grevelor. Aci vedem o şefă japoneză, ţinând o alocuţiune camarazilor ei de muncă din Tokio.— 2. La Berlin, greva lucrătorilor metalurgişti a luat proporţii gigantice;iată o întrunire sub cerul liber a greviştilor, 3. Cu ocazia deschiderei Reichstagului german, au avut loc demonstraţii populare la Berlin; poliţia a patrulat străzile în plutoane călări.- 4. Un agitator înflăcărează massele pe o stradă din capitala Germaniei. - 5. O demonstraţie politică impresionantă a „Hitleriştilor“ a avut loc şi la Viena: cortegiul a trecut şi prin faţa Operei.

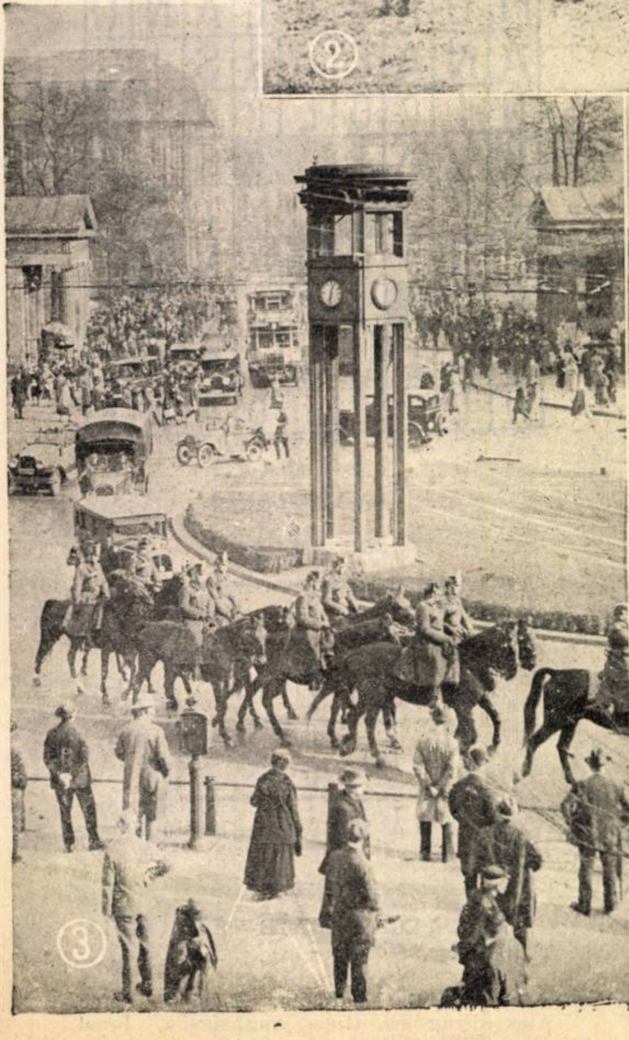

Spiritele sunt în fierbere. Tineretul se mişcă pentru revendicări aţâţătoare. Marile oraşe din apus sunt teatrul unor evenimente de un dramatism nemaipomenit. La Berlin s'au spart vitrinele tuturor magazinelor de pe o stradă de peste un kilometru. Până şi în Japonia, turburările au răsunet şi adepţi...

E locul să ne întrebăm: încotro se îndreaptă omenirea? Omenirea aceasta necăjită, care-şi caută echilibrul în răbufniri de o asemenea violenţă, nu mai seamănă cu aceea pe care au cunoscut'o bunicii noştri. Mentalitatea e nouă şi aspectele pe cari le oferă, sunt uluitoare.

Cronicari fideli ai epocei, înregistrăm în această pagină câteva din priveliştile ultimelor evenimente. Ele arată vijeliosul ritm al întâmplărilor. E un crâmpei din omenirea de azi, enervată, înfierbântată, deslănţuită. E însă, cu siguranţă, numai un episod trecător al istoriei pe care

JOCURI

REBUS ARITMETIC

de *Mica Pancescu*

A+Z+Y=X

A: Interjecție.

Z: Extremitate a axei globului.

Y: Agent politic și misterios, aventurier francez, care îmbrăcat în femeie fu lectrița țarinei Elisabeta (1728—1810).

X: TITLUL NOULUI ROMAN APARUT IN EDITURA «EMINESCU».

LANȚ MAGIC

de *C. Carapetru și S. Rădoi*, Brăila

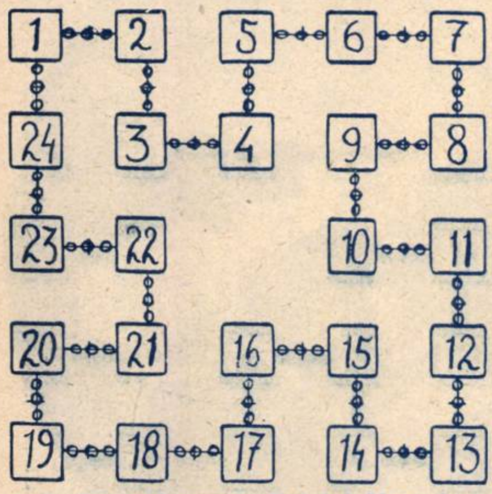

1—5: Impărat roman, fiul lui Marc Aureliu (161—192); 4:8: Numele vechi românesc al Adrianopolului; 7—11: Fiica autorului lui «Răzvan și Vidra»; 9—13: Filozof francez (1846—1917); 11—15: Localitate în Franța; 14—19: Fundatorul monumentalului *Ateneu Român* din București (1836—1898); 16—21: Incovoiat în forma armei cu care în vechime se arunca săgeți; 20—23: Râu în Franța; 21—1: Medicament ce dă activitate organelor (Med.).

(Distanța dela un număr la altul se citește în ordinea pe care o indică legătura în lanț a diverselor pătrate, de la primul număr indicat până la ultimul).

FUZIUNE DE CUVINTE

de *Alexandru Dobrinescu*, Bârlad

Se dau următoarele 18 silabe:

boj—bol—fer—i—im—ma—mond—nă—nen—or—pas—ra—re—san—ță—te—ter—ud.

Combinându-se între ele silabele de mai sus, se vor forma 6 cuvinte orizontale cu următoarele semnificații:

1) Starea celor cari persistă (Filozof); 2) Om de Stat englez (1610—1688); 3) Comandantul gărzii naționale din Paris la 1793 (1752—1809); 4) Infășur peste tot; 5) Deputat montagnard, asasinat în mijlocul Adunării Naționale franceze (1764—1795); 6) Dare extraordinară scoasă de Mihnea-Vodă (od.).

Inițialele și finalele cuvintelor aflate, citite de sus în jos în ordinea dată, vor da pronumele și numele unui distins ziarist român, mort de curând.

POȘTA JOCURILOR

Ilie T. Lupița, Caracal. — Cele două cărți de vizită, de cari întrebați, așteaptă — printre foarte multe altele dela alții — să fie publicate. Jocurile originale au soartă mai bună.

Fănel Z. Teodosiu, T.-Măgurele. — Oricând, oricâte, numai originale.

Pincu A. Saul, Focșani. — Jocurile d-v. s'au primit. Citiți răspunsurile de mai sus.

Soluțiile jocurilor din „O. L." No. 42

CARTE DE VIZITA MAGICA

Comerciant

Sulina

GOLF DE CUVINTE

CAIN — CAIC — LAIC — LAIE — BAIE — BARE — BERE — AERE — ACRE — ACRA — ACRI — ACEI — ACEL — ABEL

PROVERB ASCUNS

Unde nu intră soarele, intră doctorul.

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE:

Bârlad: Ovidius Idriceanu-Igrov, Ionel Pogoceanu și Janetta Mihăilescu, Alexandru T. Dobrinescu.

Brăila: Nicu N. Vasilescu.

Brezoiu (Vâlcea): Vetuța Ionescu și Costel Malaia.

București: Fănică Nicolaescu-Balș.

Câmpina: Nicu C. Slavu, Sigmund Boniowski, Sofia Boniowski, Russescu Gh. Iosif.

Caravaneți (Teleorman): Fl. N. Șolea și H. Polichroniade.

Costești (Argeș): I. Vișan și I. Anghel.

Craiova: Micu Eliezer, Frida Rosenștein și Tity Bech, Paula și Stela Marcus, Lenuța Bălănescu și Juliette Leon, Corina Nenoveanu și Marioara Ivanovici, Gh. C. Dumitrescu și Lucy Vremescu.

Ghirdoveni (Prahova): Nicușor K. Ionescu.

Iași: Haim Beral.

Noua-Suliță (Hotin): Serge Șișco, Etty Faerman, Leon Klärman, Izrail Katz, Mișu Vainberg, Marcel Godbar, Abraham Lerner, Leonida Meilihsohn, Beniamin Rosenberg, Eidelman Șmil, Marcu Bograd, V. Reinis, Meilihsohn Etty.

Păduroiu (Argeș): Jenica Bădescu și Florian Bădoiu.

Roman: Dan G. Florescu.

Slatina: Gica și Netty Nicolescu.

Tulcea: Emil și Jeana Tarcahu, Ionel Bizamcer, Marcel Bizamcer, Aurelia și Nicu Bizamcer.

Turnu-Severin: Tudorică Andreescu și Aurora Bălu, Kiriak Popescu și Nuna Tunșan, Guilmain Grigore, Păcurariu P. Liviu, Costică și George E. Vlahos, Teodor Popescu, Liviu Ionescu, Constantin I. Pârneci, Vanghelie Gheorghe, Antoniu Farcașiu și Mișa Petre.

Valea-Caselor (Dâmbovița): Anișoara și Nicu O. Popescu.

Vulcana (Dâmbovița): Jeana și Genne Popp.

AU DESLEGAT GOLFUL DE CUVINTE ȘI CARTEA DE VIZITA MAGICA:

Alba-Iulia: Adrian Theodorescu.

București: Carol Soare, Gaby dr. Popescu, Annie Bogdan.

Vaslui: Elvira Șt. Ionescu.

AU DESLEGAT GOLFUL DE CUVINTE ȘI PROVERBUL ASCUNS:

București: Mircea Hartel și Alexandru Hartel, Gh. Bellu, Anișoara N. Petrescu și Nicolae Petrescu.

Câmpina: Rușină C., Gh. N. Georgescu-Palamida și Marcu Tudor, Dorin V. Muscalu.

Turnu-Măgurele: Fănel Z. Teodosiu.

AU DESLEGAT CARTEA DE VIZITA MAGICA ȘI PROVERBUL ASCUNS:

Bârlad: Gicu Tacu, Georgică Macry.

Brăila: Nicolae Popa.

Focșani: Micuța și Neculai Roman.

Găești (Dâmbovița): Radu I. Tassovici.

Iași: Leocadia căpitan Enescu, Emil și Rodica Gamulea.

Orheiu: Zina Vainștein și Isac Meimis.

Podul-Turcului (Tecuci): Constantin Divitari.

Sinaia: Sarmiza și Lavinia Marinescu.

Timișoara: Constantin Banu.

AU DESLEGAT GOLFUL DE CUVINTE:

Arad: Floricica Dragomir.

Brașov: Puia Buzescu, Mircea Cătoiu,

Ploești: Alfred Edelștein și Simion Marcovici.

AU DESLEGAT NUMAI CARTEA DE VIZITA MAGICA:

Bârlad: Ionescu M. Dumitru.

Brașov: Aurel Weiss, Izu Schein.

București: Edelștein Emanuel și Lulu Vlădoianu.

Constanța: Zahareanu Emil.

AU DESLEGAT NUMAI PROVERBUL ASCUNS:

Bălți: A. Pădureanu.

București: Lucicuța Sch., Bernardt Strulovici, Liana și Natalia Tănăsescu.

Oradea-Mare: Alex. Golumbeanu, A. Ardeleanu, Aglaia Streza și Călăpășeanu V.

Sibiu: Thoma Dâmboviceanu.

PRIN TRAGERE LA SORȚI AU CAȘTIGAT:

Premiul golfului de cuvinte: Alex. Golumbeanu (Oradea-Mare).

Premiul cărței de vizită magică: Aurora Bălu (Turnu-Severin).

Premiul proverbului ascuns: Fănel Z. Teodosiu (Turnu-Măgurele).

⁂

Persoanele câștigătoare sunt rugate să ne trimeată adresele exacte, spre a li se putea expedia premiile.

Expediția premiilor se face odată pe lună.

Soluțiile cimiliturilor din „Duminica-Magazin" No. 42

JOC DE CUVINTE INCRUCISATE

M	U	R	E	S	E	A	N	U
A	N	A	C	A	R	Ș	I	S
N	I	Ç	O	L	E	A	N	U
O	V	A	S	■	■	S	U	R
L	E	R	■	O	M	I	S	A
E	R	I	C	■	A	N	■	T
S	S	■	I	A	C	A	T	A
C	A	L	U	G	A	R	I	T
U	L	I	C	I	O	A	R	E

ȘARADA

LA-VAL-LÉE

JOC ASCUNS

VI	LA
A	ȚA
ȚA	RĂ

«VIAȚA LA ȚARA», de Duiliu Zamfirescu.

AU DESLEGAT TOATE TREI CIMILITURILE:

Băicoi: E. Modrogan, E. și S. Refec, Alex. Dragulea, Ginel Anghelache, Ionel

(Urmează în pag. 833)

Acum, în zodia recoltelor...

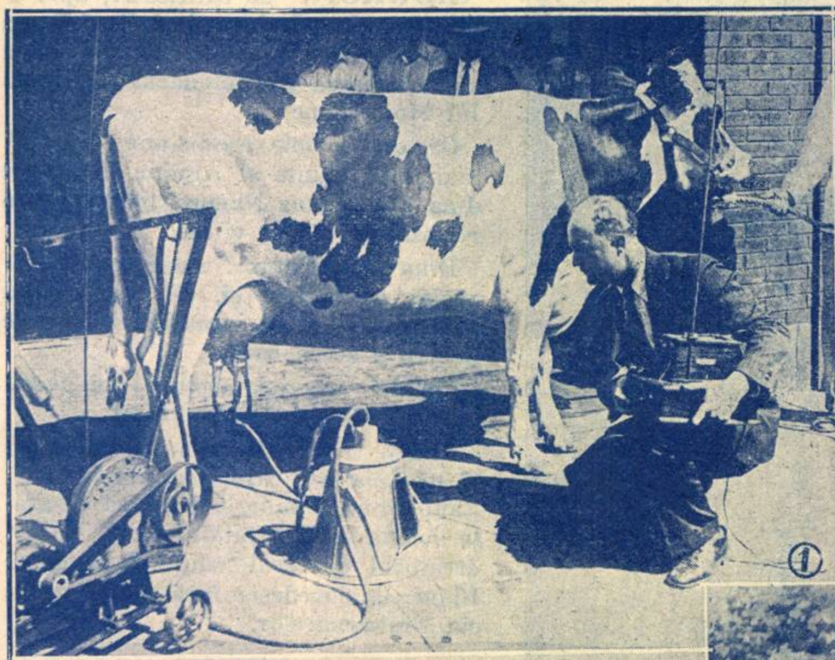

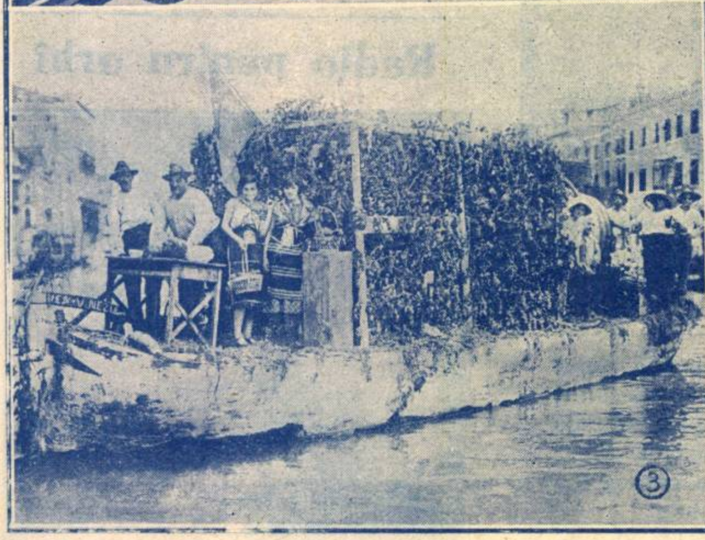

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin și Keystone)

Toamna se numără bobocii, — spune o veche zicală românească. Suntem deci în zodia recoltelor. Iată câteva instantanee în legătură cu ele: — 1. Invenția unui fermier american, care constă dintr'o mașină de muls, combinată cu un aparat de radio: se afirmă că mașina lucrează cu o repeziciune vertiginoasă și că muzica contribuie la grăbirea mulsului. — 2. Un grup de pescărițe din Scoția trag de funia care apropie de chei o barcă întoarsă de la pescuitul sardelelor. — 3. Unul din vasele decorate cu ciorchini de struguri la serbările ce s'au organizat anul acesta pe Canal Grande din Veneția, cu ocazia culesului viilor. — 4. Președintele Uniunii muncitorilor din Japonia a fost trimis zilele trecute într'un „turneu de propagandă" prin țară, spre a demonstra țăranilor japonezi taina culturii orezului, hrana națională a Niponilor.

Soluțiile jocurilor

(Urmare din pag. 832)

Ieremia, Didy Steriu, Tolikă C. Rușină, Dodu Cazan.

Bârlad: Alexandru T. Dobrinescu, Ovidius Idriceanu-Igrov, Ionel Pogoceanu și Janetta Mihăilescu, Katty Dorska și Ingrid U. Coriviades.

Bistrița: Aurel Moldovanu.

Brăila: D. Carapciu, Mélanie-Yolanda N. Christescu, Nicu N. Vasilescu, Elvira Negrescu, Valentino Sorani.

București: Fănică Nicolaescu-Balș.

Câmpina (Prahova): Nicu C. Slavu, Sigmund Boniowski, Sofia Boniowski, Iosif Gh. Russescu și Eugenia Russescu.

Caracal: Dum. Dumitrescu, P. Ștef. Constantin și Ilie T. Lupița.

Drochia (Soroca): Solomon și Mauriciu I. Breiman.

Ghirdoveni (Prahova): Nicușor K. Ionescu.

Iași: Vlad și Rodica Anghel.

Lerești (Mușcel): St. Sichitiu-Giurgiu.

Noua-Suliță (Hotin): Marcu Bograd, Leon Klärman, Marcel Godbar, Serge Șișco, Izrail și David Catz, Eidelman Șmil, Beniamin Rosenberg, Michel Goldștein, Abraham Lerner, Leonida Meilihsohn, V. Reinis, Etty Meilihsohn.

Ploești: Vasile C. Libiu, Theodor și Ana Stoicescu.

Tulcea: Tarcatu Emil, Aurelia Bizamcer, Marcel Bizamcer, Ionel Bizamcer, Nicu Bizamcer, Etty Bizamcer.

Urziceni: Nely Mochi.

AU DESLEGAT JOCUL DE CUVINTE INCRUCIȘATE ȘI JOCUL ASCUNS:

Chișinău: Nicu G. Arsene.

Râmnicul-Vâlcea: Marilene și Mircea T. Simon.

Silistra: Laura Tomof și Vally Silvestru, Zacu Cusmanof. Silvestru Aurel.

Timișoara: I. Livideanu.

AU DESLEGAT JOCUL DE CUVINTE INCRUCIȘATE ȘI ȘARADA:

Bârlad: Radu Rădulescu, Zoe Rădulescu.

București: Gaby dr. Popescu.

Iași: Octavian Stelescu, Tudor Andreescu.

Oradea-Mare: Lucica și Tony Daia.

AU DESLEGAT JOCUL ASCUNS ȘI ȘARADA:

Alba-Iulia: Adrian Theodorescu.

Brașov: Aurel Weiss. Mitzy și Felicia Cătoiu.

București: Annie Bogdan și Radu Popa, Mimy Schein..

Câmpina: Niță Rădulescu.

Constanța: Fedora și Zoe Dragomir.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL DE CUVINTE INCRUCIȘATE:

Arad: Tudor Constantin, Dorina Iliescu.

Brăila: Emanuel Finkelștein.

București: Lucicuța Sch., Robert Dunăreanu, Carol Soare, Marcu Simovici.

Cluj: Victor Albanezu și Th. Demetrescu, Mitică Eftimiu, Marioara și A. Zimnicea.

Ploești: Rozica Bolintineanu.

Sinaia: Marilena N. Constantinescu, M. A. D. Hertz. M. Austriac, M. Virgil, M. S. Weissendorf.

Turnu-Severin: Dumitru și Alexandru D. Bădulescu.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL ASCUNS:

Bălți: A. Pădureanu.

București: George Margulius, Georgeta și Marga Ștefănescu.

Constanța: Lizetta Pascalidy și Sorel Avramescu.

Pitești: Elena și Vasile V. Georgescu.

Vaslui: Elvira Șt. Ionescu.

AU DESLEGAT NUMAI ȘARADA:

Brașov: Puia Buzescu.

București: Tony și Bibi Martinescu, Gaby Mușătescu, Avram Strulovici.

PRIN TRAGERE LA SORȚI AU CAȘTIGAT PREMII:

Michel Goldștein (Noua-Suliță, Hotin); Nicu G. Arsene (Chișinău); Constantin Banu (Timișoara).

Persoanele câștigătoare sunt rugate să ne expedieze adresele exacte, spre a li se putea expedia premiile.

Expediție postală prin avioane

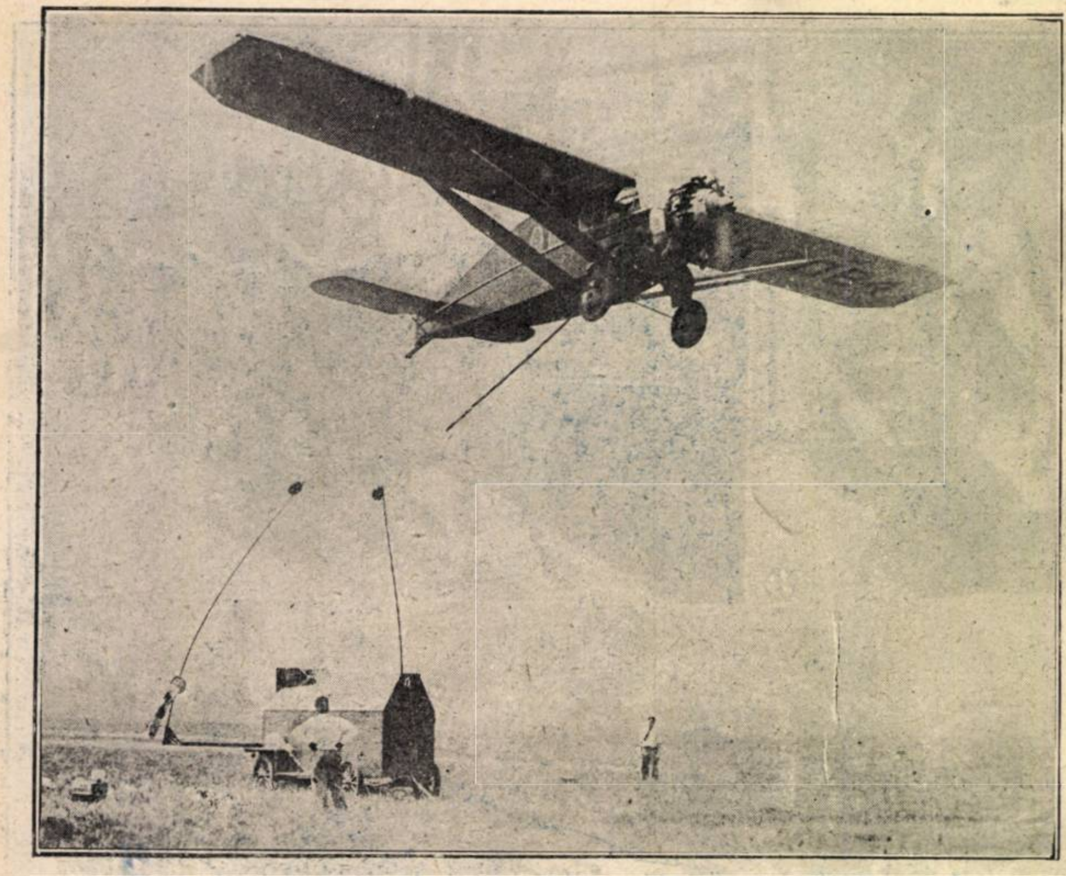

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Pe aeroportul Mitchelfield de lângă New-York s'a experimentat un nou sistem de expediție poștală cu avioane. Corespondența poștală e ținută pregătită pe aeroport și avionul o prinde în plin sbor fără a opri mersul motorului.

O mare alpinistă

Dacă cineva a meritat vreodată un astfel de calificativ, apoi aceasta a fost desigur d-na Paul-Franz Namur, care s'a dus de curând să-și sărbătorească cincantenarul pe vârful lui Mont-Blanc.

Or, este a opta ascensiune a celui mai înalt munte al Alpilor, făcută de d-na Paul-Franz Namur, bătând toate recordurile ei de viteză.

D-na Paul-Franz Namur era întovărășită de fratele ei, d-l René Valot care făcea, și el, această ascensiune pentru a zecea oară.

Cei doi curagioși alpiniști nu aveau cu ei decât un simplu hamal.

Iată o trăsătură frumoasă de curaj și de răbdare, care face cinste d-nei Paul-Franz Namur, geloasă să se arate demna fiică a tatălui ei, J. Vallot creatorul observatorului depe Mont-Blanc, și dovedește încă odată voinicia Frațuzoaicelor.

Radio pentru orbi

(Photo-exclusivitate Keystone)

La o expoziție de radio din Londra s'a demonstrat funcționarea unui aparat de radio pentru orbi; lungimile de undă sunt însemnate în caractere Braille, spre a putea fi găsite de cei lipsiți de vedere.

Cross-country cu câini

(Photo-exclusivitate Keystone)

Un club atletic feminin din Anglia a organizat deunăzi un Cross-country cu câini. După terminarea cursei, câinii au alergat pe aceeaș distanță înapoi, dând astfel evenimentului sportiv un dublu interes.

Din Cicerone

Când prietenia e confirmată și încrederea stabilită, mărturiile devin de prisos.

Nasul elin

In saloanele unui prieten. Bernard Shaw vorbea deunăzi despre voiajele sale în străinătate. O cucoană tânără, care îl întrerupsese de câteva ori fără motiv, interveni din nou.

— Pardon, d-le Shaw, au în Grecia toate femeile nas grecesc?

— Sunt nevoite, răspunse scriitorul.

— De ce sunt nevoite?

— Gândiți-vă puțin, explică Shaw... Doar nu veți fi cerând ca toate femeile din Grecia să-și comande nasul în străinătate!

Tânăra persoană se cufundă într'o meditație profundă.

Vreți să scăpați fără pericol de gută și

Reumatism.

Reumatismul e o boală teribilă, mult răspândită, care nu cruță nici pe bogat, nici pe sărac și își caută victimele în colibă și în palat. Numeroase sunt formele în care se prezintă boala și de multe ori unele boli indicate cu nume cu totul diferite nu sunt decât

Reumatism

Simți când **dureri in membre și incheeturi,** ai când **umflături, mâini și picioare schilodite,** simți **palpitări, înțepături dureri articulare în diferite părți ale corpului,** ba și **slăbirea ochilor** este adesea consecința reumatismului și gutei.

Cât de felurită e înfățișarea boalei tot atât de felurite sunt toate remediile, medicamentale mixturile, alifiile, etc. posibile și imposibile, ce se oferă omenirii suferinde. Cele mai multe din aceste remedii nu pot vindeca și aduc cel mult o scurtă ameliorare.

Ceace vă recomandăm noi, e o nevătămătoare cură de apă minerală, care a și **folosit multor suferinzi!**

Cura noastră e excelentă și are efecte grabnice și la **boli învechite, cronice.** Spre a dobândi noui adepți, am hotărât **SA TRIMITEM CU TOTUL GRATUIT,** oricui ne va scrie, broșura noastră interesantă și foarte instructivă

Cine e deci chinuit de dureri, cine vrea să scape repede, radical și fără pericol de suferințele sale, să ne scrie chiar astăzi!

August Märzke, Berlin—Wilmersdorf, Bruchsaler-str. 5, Abt. 10.

Căldura stelelor

Se anunţă din New-York că s'a perfecţionat, în Statele-Unite, un tub de aer rarefiat, atât de sensibil, încât permite să se măsoare căldura pe care o emană stelele. Sensibilitatea noului tub măsoară până la o sută milionime de miliardime de amper.

Corespondentul adaugă că profesorul Stebbins. dela Observatorul din Washburne (Michigan), întrebuinţează două din aceste tuburi pentru a determina poziţia, intensitatea şi spectrul a numeroase stele foarte îndepărtate.

Varză de 18 kilograme

(Photo-excl. Keystone)

O fermieră engleză a fost premiată zilele acestea la o expoziţie agricolă din Londra, pentru o varză de 18 kilograme, pe care a reuşit s'o cultive la ferma ei, — adevărat monstru vegetal.

Stat-major de... portari

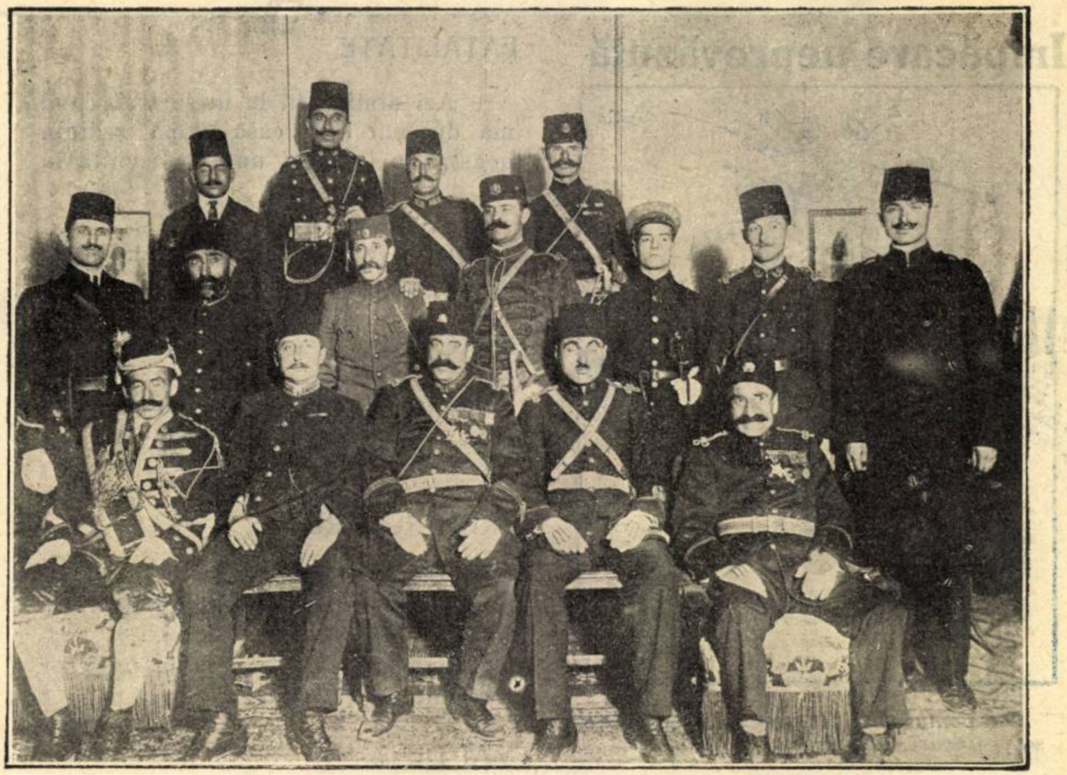

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Fotografia aceasta reprezintă — cine ar crede-o? — pe portarii ambasadelor şi legaţiunilor străine din Ankara (Angora), capitala actuală a Turciei. In rândul întâi sunt portarii ambasadelor Afganistanului, Engliterii, Persiei, Japoniei şi tot Persiei; în rândul al doilea cei dela ambasadele Franţei, Norvegiei, Serbiei, Engliterii, Japoniei, Franţei şi Engliterii; în rândul al treilea ai Egiptului, Americei, Engliterii şi României.

Cinci sute de fete, — şi niciuna!

Ziarul «Cri de Paris» povesteşte următoarele:

Henry Bernstein, bine cunoscutul autor dramatic francez, avea nevoe să angajeze o dactilografă. Pentru ca să fie scutit de plictiseala alegerei, a rugat un prieten să facă un anunţ la o gazetă şi tot dânsul să facă alegerea funcţionarei de care avea nevoie.

După apariţia anunţului în gazetă, un şir nesfârşit de domnişoare a început să se îngrămădească la poarta domiciliului amicului lui Bernstein. La un moment dat se strânseseră vre-o cinci sute de postulante, fiecare având certificate în regulă.

Din cauza acestei mari aglomeraţii de domnişoare, se întrerupsese circulaţia pe acea stradă, iar vecinii comercianţi au făcut plângere la comisariat în contra amicului lui Bernstein. Cu multe dificultăţi s'a putut acesta disculpa în faţa funcţionarului poliţienesc, care a trimis un cordon de gardişti să risipească şi să facă să circule pe postulantele dactilografe...

A doua zi, când Bernstein veni să întrebe de rezultat pe amicul său, află cu stupefacţie că nu s'a putut face alegerea dactilografei, din cauza numărului prea mare de amatoare. Aşa că Bernstein a rămas tot fără dactilografă!

Salturi mortale cu automobile

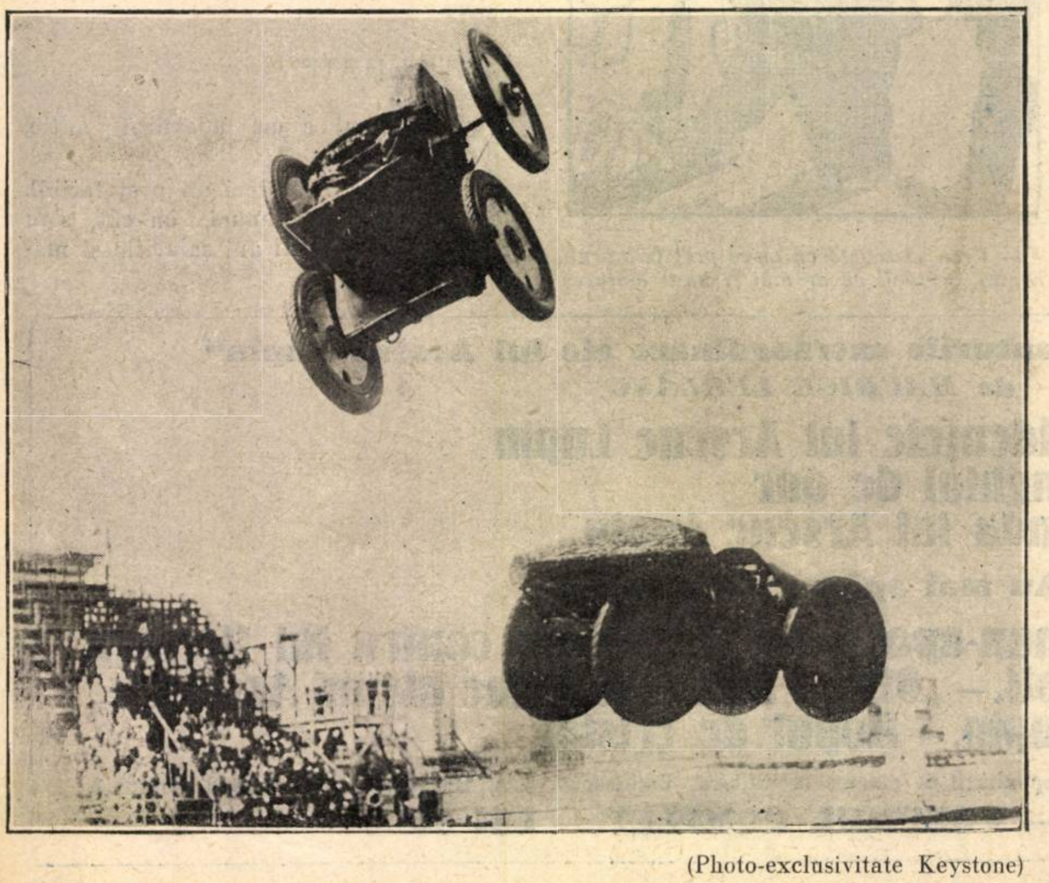

(Photo-exclusivitate Keystone)

Artiştii de varieteu William şi Mary Gregg delectează pe sezoniştii din Atlantic City (America) cu loopingurile lor executate în două maşini. Pornind de pe o trambulină înaltă, una din maşini se învârteşte de trei ori în aer, pe deasupra celeilalte, care face o singură învârtitură la o înălţime mai mică.

ERNST GLAESER

Contingent '924

(Jahrgang 1902)

Se găseşte de vânzare la toate librăriile şi la Editura «EMINESCU», Bucureşti, Strada Parlamentului 2.

Contra lei 100 prin mandat poştal se trimite franco oriunde.

ACTUALITATEA IN CARICATURA

Impăcare neprevăzută

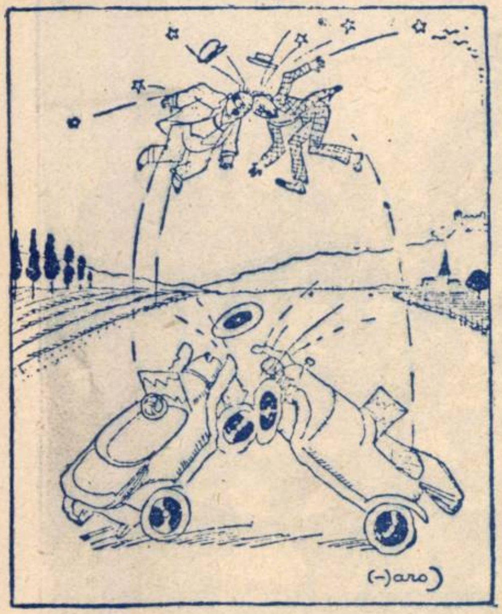

Doi domni cari nu erau în termeni buni se prefăcură că trec fără a se vedea!

NOTA 10

— Mămico, am obţinut nota 10! exclamă veselă micuţa Lily.

— Cum? se informează mama.

— D-na profesoară ne-a cerut să scrim toate pronumele feminine ce cunoaştem şi ne-a spus că va da nota 10 cui va scrie cele mai multe. Şi am câştigat eu.

— Şi cum ai găsit atâtea pronume?

— M'am gândit la toate servitoarele pe cari le-am avut într'un an!

PROBA

— Cum aşi putea stabili dacă inelul acesta de briliante e veritabil sau fals?

— Uită-l undeva cu intenţie şi făgădueşte prin gazetă o bună recompensă... Dacă ţi se aduce înapoi, e fals!

CURIOZITATE

— Inchipueşte-ţi, bunica mea când s'a născut nu cântărea nici două kilograme.

— Foarte interesant. Şi a putut trăi?

FATALITATE

— Azi dimineaţă la orele trei, când mă duceam spre casă după şedinţa noastră, a încercat unul să comită la noi o spargere.

— Şi a reuşit?

— Da, acum zace la spital: nevastă-mea a crezut că sunt eu!

EXACT

Profesorul: Cum se numeşte un om care stă toată ziua în cârciumă?

Elevul: Cârciumar!

PRESUPUNERE

Profesorul: Cum se face, Ioane, că faci progrese atât de puţine? La vârsta ta, eu citeam foarte bine.

Ion: Poate că aţi avut un profesor mai bun decât mine.

MAI DES...

— Era în adevăr iubire la prima vedere!

— Şi dece nu te-ai măritat cu el?

— L'am văzut apoi mai des...

Vede dublu...

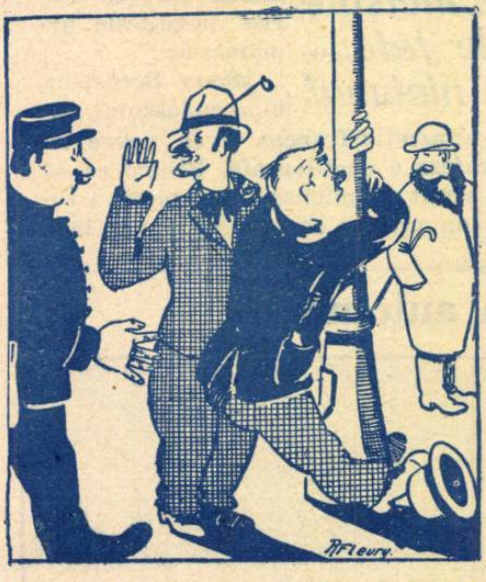

— Vrea să scoată cu orice preţ felinarul acesta, crezând că ar mai fi unul alături.

Motivul

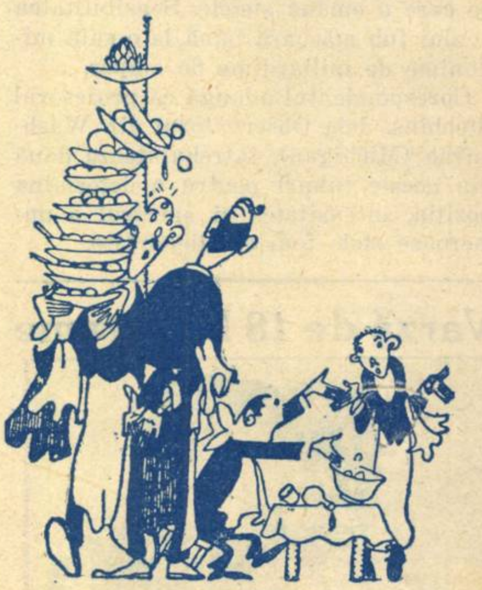

— Dece face atâta gălăgie clientul acesta?

— Se pare că a găsit un vierme în salată...

— Poate că domnul e vegetarian!

IMPOSIBIL

Gospodina (către cerşetor): E ciudat că un om voinic ca d-ta nu poate găsi de lucru.

Cerşetorul: De, d-nă! Cauza e că patronii îmi cer totdeauna un certificat dela patronul meu cel din urmă. Şi acesta e mort de douăzeci de ani.

ARGUMENT

Judecătorul: După ce ai bătut atât de cumplit pe reclamant în sala de aşteptare, te-ai întors şi l'ai luat din nou la bătae!

Acuzatul: Da, trenul avea întârziere.

ANTICHITATE

— Dulapul e cu adevărat antic, doamnă!

— Da, dar d-ta ceri un preţ teribil.

— Nu uitaţi, doamnă, cu cât s'au scumpit în ultimii ani salariile şi materialul!

Au apărut din „Aventurile extraordinare ale lui Arsène Lupin“
de *MAURICE LEBLANC*

Confidenţele lui Arsène Lupin
Triunghiul de aur
Izbânda lui Arsène Lupin

Au mai apărut până acum:

Arsène Lupin, gentleman-apaş.—Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes.—Acul scobit.—„813“.—Cele trei crime ale lui Arsène Lupin.—Dopul de cristal

Se găsesc de vânzare la toate librăriile, depozitarii de ziare şi la Editura „Eminescu“, S. A., Bucureşti I, Str. Anghel Saligny 2.

30 LEI — VOLUMUL COMPLET — LEI 30

Redacţia şi administraţia: BUCUREŞTI I, Str. Parlamentului 2 ***(Palatul S. A. „EMINESCU“)***
TELEFON: 325/35 şi 346/0 — ABONAMENTUL 400 lei pe an.